

ZAKON

O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DAVČNEM POSTOPKU

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Državni zbor je Zakon o davčnem postopku sprejel na seji 26. oktobra 2006, objavljen pa je bil v Uradnem listu RS, št. 117/06. Prvič je bil spremenjen z Zakonom o davku na dobitke pri klasičnih igrah na srečo (Uradni list RS, št. 24/08 – ZDDKIS), nato pa še z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 125/08 – ZDavP-2A), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 20/09 – ZDoh-2D), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 110/09 in 1/10-popr. – ZDavP-2B), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 43/10 – ZDavP-2C), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 97/10 – ZDavP-2D) in Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 32/12).

Temeljni razlog novele Zakona o davčnem postopku (v nadaljnjem besedilu: predlog zakona) je določitev postopka za uveljavitev novega načina ugotavljanja davčne osnove - ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, kot ga določata predlog novele ZDDPO-2 in ZDoh-2, ter prenos Direktive Sveta 2011/16/EU z dne 15. februarja 2011 o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja in razveljavitvi Direktive 77/799/EGS, (UL L št. 64 z dne 11. 3. 2011, v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2011/16) v slovenski pravni red. Sprejetje predloga zakona pa narekuje tudi potreba po spremembi nekaterih rešitev, in sicer na podlagi spoznanj izvajanja sedanjega sistema.

2. CILJI, NAČELA IN POGLATVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Temeljni cilji oziroma izhodišča predloga zakona so preglednost, pravna varnost in poenostavitev davčnega postopka. S tem se zmanjša administrativno breme zavezancev za davek in davčnega organa ter stimulira zavezance za davek k prostovoljnemu izpolnjevanju davčnih obveznosti. S predlogom zakona se zagotavlja tudi konsistentnost davčne postopkovne zakonodaje. Cilj predloga zakona je tudi uskladitev zakonskega besedila s spremembami evropskega pravnega reda.

Cilja predlagane novele sta predvsem naslednja:

- prenos zakonodaje EU,
- preglednost in pravna varnost.

2.2 Načela

Predlog zakona temelji na načelih, iz katerih izhaja že veljavni zakon. Ta načela so:

- načelo zakonitosti,
- načelo usklajenosti pravnega reda s pravom EU,
- načelo materialne resnice,
- načelo sorazmernosti,
- načelo gotovosti, seznanjenosti in pomoči,
- načelo tajnosti podatkov,
- načelo zakonitega in pravočasnega izpolnjevanja in plačevanja davčnih obveznosti,
- načelo dolžnosti dajanja podatkov.

2.3 Poglavitne rešitve

Predlog zakona določa postopkovne rešitve, potrebne za uveljavitev novega načina ugotavljanja davčne osnove - ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, kot ga določata predlog novele ZDDPO-2 in ZDoh-2, ki na področju ugotavljanja oziroma priznavanja prihodkov za davčne namene ne uvajata sprememb, predlagata pa jih na področju priznavanja odhodkov za davčne namene. Za slednji se predlaga priznavanje v normiranem znesku.

S predlogom zakona se v slovenski pravni red prenaša Direktiva 2011/16. Ureditev medsebojne pomoči na področju obdavčenja je bila do uveljavitve Direktive 2011/16 določena v Direktivi Sveta 77/799/EGS z dne 19. decembra 1977 o medsebojni pomoči pristojnih organov držav članic na področju neposredne obdavčitve s spremembami (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 77/799/EGS), ki je bila v slovenski pravni red prenesena v letu 2004. Globalizacija in internacionalizacija poslovanja sta temeljna vzroka naraščajočih potreb držav članic Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: države članice EU) po medsebojni pomoči na področju obdavčevanja. Mobilnost davčnih zavezancev, število čezmejnih transakcij in internacionalizacija finančnih instrumentov se hitro povečujejo, zaradi česar imajo države članice EU težave pri pravilni odmeri davkov. Te vse večje težave vplivajo na delovanje sistemov obdavčevanja, ki spodbujata davčne goljufije in davčne utaje, medtem ko se nadzor še naprej izvaja le na nacionalni ravni.

V primerjavi z Direktivo 77/799/EGS Direktiva 2011/16 razširja sodelovanje med davčnimi organi na vse vrste davkov, razen DDV in trošarin. Vsaka država članica EU nujno potrebuje informacije iz drugih držav, če želi pravilno odmeriti davek in izvajati nadzor na nacionalni ravni. Ukrepi okrepljenega sodelovanja med davčnimi organi so del strategije Evropske komisije v boju proti davčnim goljufijam.

Okrepljen instrument za upravno sodelovanje na področju obdavčevanja zagotavlja in ohranja popolno nacionalno suverenost glede vrst in ravni davkov. Zaradi pomanjkanja skladnosti na tem področju je okrepljeno upravno sodelovanje na področju davkov edini način za zagotovitev pravilne odmere davkov in s tem preprečevanje davčnih goljufij in utaj ter boj proti njim. Trdnejše upravno sodelovanje na področju davkov je ključno za interese držav članic in EU, pri čemer je glavni cilj učinkoviteje zaščititi finančne interese držav članic in preprečiti izkrivljanje trga.

S predlogom zakona se določi možnost razkritja podatkov, ki so davčna tajnost, ministrstvu, pristojnemu za raziskave in razvoj, in sicer za namene ugotavljanja učinkovitosti davčnih ukrepov na področju raziskav in razvoja oziroma analiziranja in spremljanja področja dodeljevanja spodbud na področju raziskav in razvoja.

Predlaga se, da ponudniki plačilnih storitev zaradi pridobivanja podatkov, potrebnih za pobiranje

davkov, pošljejo davčnemu organu tudi podatke o računih fizičnih oseb in poslovnih subjektov ter podatke o prilivih in odlivih na teh računih. Po veljavni ureditvi namreč AJPEŠ zagotavlja DURS mesečne podatke na podlagi 219. člena ZPlaSS ter 18. člena Navodila o vsebini, načinu in rokih zbiranja in posredovanja podatkov o dospelih neporavnanih obveznostih poslovnih subjektov ter o prometu in stanjih na njihovih transakcijskih računih. Predlagane podatke o računih pravnih oseb in prometu na računih teh oseb (podatki o prilivih in odlivih) bi DURS potreboval za analize tveganja in učinkovitejši davčni nadzor. Za fizične osebe DURS poleg dosedanjih podatkov o prilivih pridobi tudi podatke o odlivih.

Zavezanci za davek morajo že po veljavni ureditvi davčnemu organu dajati resnične, pravilne in popolne podatke, ki jih davčni organ potrebuje za pobiranje davka (10. člen zakona). Pri pobiranju davkov mora davčni organ imeti dostop do določenih podatkov, ki so pomembni za določitev davčne obveznosti in tudi za nadzor nad tem, ali so zavezanci za davek posredovali oziroma navedli pravilne podatke. Kršitev teh obveznosti je že do sedaj sankcionirana z globo (397. in 398. člen).

DURS v postopkih davčnega inšpekcijskega nadzora ugotavlja, da nekateri davčni zavezanci, ki poslujejo z gotovino, uporabljajo računalniške programe in strojno opremo (predvsem računalniško vodene blagajne), ki omogoča naknadno spreminjanje evidentiranih podatkov o opravljenem gotovinskem prometu. Takšni programi in strojna oprema omogočajo brisanje celotnih izdanih računov, brisanje posameznih postavk na računih, napačno seštevanje celotnega prometa itd.

Neprijavljena gotovina se nadalje uporabi predvsem za plačilo zaposlenih in za osebno porabo. S takšnim ravnanjem se spodbuja sivo ekonomijo in delo na črno. Takšen način predstavlja tudi dejanje nelojalne konkurence.

Zaradi navedenega se s predlogom zakona določi, da zavezanec za davek ne sme posedovati računalniškega programa ali elektronske naprave, ki omogoča brisanje, popravljanje ali kakršnokoli spreminjanje izvornega zapisa, shranjenega v napravi ali na drugem mediju, brez hrambe prvotnih podatkov in vseh naknadnih sprememb. Zavezanec za davek ne sme brisati, popravljati ali kakorkoli drugače spreminjati izvornega zapisa, shranjenega v napravi ali na drugem mediju, ki ga uporablja za elektronsko obdelovanje podatkov. Kršitev te obveznosti je sankcionirana z globo in z odvzemom računalniškega programa ali elektronske naprave, ki omogoča brisanje, popravljanje ali kakršno koli spreminjanje izvornih podatkov, če so storilčeva last in tudi, če niso storilčeva last.

Določi se tudi, da proizvajalec oziroma dobavitelj računalniškega programa ali elektronske naprave ne sme zagotavljati ali omogočiti uporabe računalniškega programa ali elektronske naprave, ki zavezancu za davek omogočajo brisanje, popravljanje ali kakršnokoli spreminjanje izvornega zapisa, shranjenega v napravi ali na drugem mediju, brez hrambe prvotnih podatkov in vseh naknadnih sprememb. Program oziroma elektronska naprava mora omogočiti preprost in takojšen izpis vseh sprememb izvornih podatkov, če je do takšnih sprememb prišlo. Kršitev te obveznosti je sankcionirana z globo in z odvzemom računalniškega programa ali elektronske naprave, ki omogoča brisanje, popravljanje ali kakršno koli spreminjanje izvornih podatkov, če so storilčeva last in tudi, če niso storilčeva last.

Po veljavni ureditvi lahko davčni zavezanec v 30 dneh po predložitvi davčnega obračuna popravi formalne pomanjkljivosti oziroma pomote v imenih in številkah, pisne ali računske pomote. Davčni zavezanec lahko popravi pomanjkljivosti oziroma pomote v obračunu

prispevkov za socialno varnost za zasebnike, za lastnike zasebnih podjetij, ki nimajo plače, ter za delodajalce, ki niso plačniki davka, v 45 dneh po predložitvi davčnega obračuna. Zavezanci imajo tako že v skladu z veljavno zakonodajo pravico, da tudi po poteku zakonsko določenih rokov, pod določenimi pogoji, že predložene obračune popravijo. Tako so davčni zavezanci, ki so v letu 2011 po predložitvi davčnega obračuna ugotovili formalne pomanjkljivosti oziroma pomote v številkah in imenih, pisne ali računске pomote, v 30 oziroma 45 dnevem roku predložili 10.272 popravkov davčnega obračuna. Ti popravki so se v praksi izvajali tako, da so se že predloženi davčni obračuni nadomestili s popravljenimi davčnimi obračuni, pri tem pa so se upoštevali učinki popravljenega obračuna, ki so v 53. členu ZDavP-2 določeni z vidika povečanja oziroma zmanjšanja davčne obveznosti.

S predlogom zakona se spreminjajo določbe o popravljanju obračunov davka, in sicer se določi, da lahko davčni zavezanec popravlja davčne obračune v 60 dneh po predložitvi davčnega obračuna, zaradi formalnih pomanjkljivosti oziroma pomot v imenih in številkah, pisnih ali računskih pomot. Bolj jasno se tudi določi učinek popravljenega obračuna. Popravljeni obračun učinkuje samo v delu, v katerem se ugotovi razlika med prvotnim in popravljenim obračunom. Učinki so različno določeni z vidika povečanja oziroma zmanjšanja davčne obveznosti. Če je ugotovljena razlika, na podlagi katere se davčna obveznost poveča, ta učinkuje od dneva, od katerega je imel učinek davčni obračun, ki se popravlja. Če pa je ugotovljena razlika, na podlagi katere se davčna obveznost zniža, ta učinkuje od dneva predložitve popravljenega davčnega obračuna.

Če davčni zavezanec svojo obveznost v obračunu izkaže previsoko, lahko po predlogu popravek predloži v 12 mesecih od poteka roka za predložitev obračuna. Predlog vsebinsko ne spreminja veljavne ureditve, samo bolj jasno se določi učinek popravljenega obračuna. Popravljeni obračun učinkuje samo v delu, v katerem se ugotovi razlika med prvotnim in popravljenim obračunom.

V skladu z načelom ekonomičnosti in hitrosti postopka se predlaga elektronsko vročanje aktov in pošiljanje podatkov bankam, kadar te opravljajo naloge davčne izvršbe. Po predlogu davčni organ naloži sklep o izvršbi in podatke iz tega sklepa na informacijski sistem za elektronsko vročanje in izmenjavo podatkov bankam oziroma hranilnicam, s katerim upravlja davčni organ. Banke prevzamejo sklep in podatke, kar potrdijo z elektronskim podpisom. S tem se šteje da je sklep vročen.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona nima posledic za državni proračun in druga javna finančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Predlog zakona ne predvideva porabe proračunskih sredstev, predvideva pa zmanjšanje porabe DURS za približno 450.000 evrov zaradi nadomestitve osebnega vročanja sklepov o davčni izvršbi bankam z vročanjem po elektronski poti.

Sredstva za izvajanje predloga zakona so zagotovljena v finančnem načrtu DURS.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI

PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

1. Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih:

Avstrija

Davčni postopek v Republiki Avstriji ureja Zvezni dajatveni red (Bundesabgabenordnung), ki vsebuje splošne določbe, ki se nanašajo na obdavčitev, pravice in obveznosti zavezancev, ter kazenske določbe. Zakon vsebuje tudi vse določbe, ki se nanašajo na stranke, vloge, pristojnost, izločitev uradnih oseb, pisanja v postopku, vpogled v spise, vročanje, obliko odločitev ipd., saj ne predvideva subsidiarne uporabe zakona o splošnem upravnem postopku. Kot zvezne dajatve so opredeljene vse javne dajatve, določene z zveznimi predpisi, in dajatve, ki izhajajo iz neposredno uporabljivih predpisov Evropske unije, uvozne in izvozne dajatve, če carinski predpisi ne določajo drugače, vse vrste subvencij ter vse akcesorne terjatve, ki nastanejo v davčnem postopku (zvišanja dajatev, obresti, stroški postopka in kazni).

Način pobiranja davkov

Davčna obveznost nastane, ko so po zakonu o obdavčenju izpolnjeni pogoji za njen nastanek. Davčni zavezanec je opredeljen kot oseba, ki mora po davčnih predpisih plačati davek.

Uradne osebe davčnega organa morajo pri opravljanju nalog upoštevati določbe, ki se nanašajo na davčno tajnost. K varovanju davčne tajnosti pa so zavezani tudi vsi zaposleni (izvedenci, pomočniki...), ki so zaradi opravljanja svojega dela seznanjeni s podatki o zavezancih in njihovih obveznostih ali s posameznimi akti ali postopki pri organu. Podatki, ki so po zakonu davčna tajnost, se smejo razkriti le, če je to potrebno v davčnem monopolnem ali finančnokazenskem postopku, če je tako določeno z zakonom ali če je razkritje v javnem interesu, ali če tisti, na katerega se podatki nanašajo, da pisno soglasje, s katerim dovoljuje razkritje podatkov.

Nemčija

V Zvezni republiki Nemčiji davčni postopek ureja zakon, ki je začel veljati v začetku leta 1987, ko je Nemčija izpeljala korenito davčno reformo.

Način pobiranja davkov

Davčni zavezanec je oseba, ki poravna davčno obveznost. Zakon pozna institut solidarnih davčnih zavezancev, kar pomeni, da lahko davčni organ od vsakega davčnega zavezanca terja izpolnitev celotne davčne obveznosti. Ko kateri koli od dolžnikov izpolni obveznost, to velja za vse. Za univerzalne pravne naslednike velja, da prevzamejo obveznosti po osebi, ki je umrla ali prenehala obstajati, vendar le do višine premoženja zapustnika ali osebe, ki je prenehala obstajati. Davčni zavezanec mora davčnemu organu sporočiti vsako spremembo svojega statusa, ki je pomembna za obdavčenje.

Davčne obveznosti vključujejo vse obveznosti davčno aktivnih in davčno pasivnih subjektov. Temeljna obveznost aktivnih subjektov je podrobno seznanjanje pasivnih subjektov s postopkom obdavčenja. Obveza skupnega delovanja pri obdavčenju velja za vse aktivne subjekte, ki morajo pravilno uporabljati predpise, in za pasivne subjekte, ki morajo dajati natančne podatke, na podlagi katerih se lahko predpisi pravilno uporabljajo.

Vse pooblaščenice osebe davčnega organa in osebe, ki so na posameznem delovnem mestu le za določen čas, morajo varovati davčno tajnost. Podatke, ki so označeni kot davčna tajnost, je dovoljeno razkriti le v natančno opredeljenih primerih (kadar je to potrebno za obdavčenje,

kadar to zakon izrecno dovoljuje, če davčni zavezanec soglaša z razkritjem...).

Nizozemska

Davčni postopek v Kraljevini Nizozemski ureja splošni davčni zakon, ki vsebuje splošne določbe o obdavčitvi, obveznosti dajanja podatkov in kazenske določbe. Posebne določbe za posamezne davke določajo posebni zakoni. Zakon opredeljuje državne davke kot davke, ki jih pobira davčna uprava po pooblastilu vlade, in vse uvozne in izvozne dajatve, ki jih določa carinski zakon.

Način pobiranja davkov

Odločba, s katero inšpektor določi davek, mora biti vedno izdana pisno, le v nekaterih primerih se lahko pošlje elektronsko. Inšpektor izda odločbo na podlagi davčne napovedi, ki jo mora vložiti vsaka oseba, od katere inšpektor to zahteva. Rok za vložitev davčne napovedi ne sme biti krajši od enega meseca. Ob vložitvi davčnega obračuna mora vsak zavezanec priložiti tudi vse dokumente in druge dokaze, katerih vsebina vpliva na odmero davka.

Pri odmeri davka inšpektor ni vezan na davčni obračun in davek lahko odmeri tudi na podlagi ocene davčne osnove. Na prošnjo zavezanca lahko podaljša rok, ki ga je postavil zavezancu za vložitev davčne napovedi.

2. Prikaz prilagojenosti predlagane ureditve v pravu EU:

S predlogom zakona se v slovenski pravni red prenaša Direktiva 2011/16, ki nadgrajuje vsebino vzajemne pomoči pri obdavčenju med državami članicami tako, da razširja področje uporabe na terjatve v zvezi z davki, ki še niso zajeti v okviru vzajemne pomoči pri obdavčenju, in olajšuje njeno izvajanje v praksi.

6. DRUGE POSLEDICE, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Administrativne in druge posledice

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

/

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

/

6.2 Presoja posledic na okolje, ki vključuje tudi prostorske in varstvene vidike

/

6.3 Presoja posledic na gospodarstvo

/

6.4 Presoja posledic na socialnem področju

/

6.5 Presoja posledic na dokumente razvojnega načrtovanja

/

6.6 Izvajanje sprejetega predpisa

Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa

V skladu s členom 8 Direktive 2011/16 države članice pred 1. julijem 2016 Evropski komisiji za vsako leto posredujejo statistične podatke o obsegu avtomatične izmenjave ter po možnosti podatke o stroških in koristih, povezanih z opravljenimi izmenjavami ter morebitnimi spremembami, za davčne uprave in za tretje strani.

6.7 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

/

I. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V prvem odstavku 1. člena se četrta alineja spremeni tako, da se glasi:

»- medsebojno pomoč pri pobiranju davkov in izmenjavi podatkov z drugimi državami članicami Evropske skupnosti (v nadaljnjem besedilu: države članice EU), s tretjimi državami in ozemlji.«

V drugem odstavku druga alineja spremeni tako, da se glasi:

»- Direktiva Sveta 2011/16/EU z dne 15. februarja 2011 o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja in razveljavitvi Direktive 77/799/EGS, (UL L št. 64 z dne 11. 3. 2011) – z II. poglavjem četrtega dela tega zakona;«.

2. člen

V prvem odstavku 2. člena se črta besedilo »o izogibanju dvojni obdavčitvi«.

3. člen

V četrtem odstavku 19. člena črta besedilo »oziroma podatek, ali je bilo davčnemu zavezancu izdano potrdilo o ugotavljanju davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov«.

4. člen

V 22. členu se za besedilom »z davki« črta vejica in besedilo »za pobiranje katerih so pooblaščen z zakonom«.

5. člen

V drugem odstavku 23. člena se v 5. točki pika nadomesti s podpičjem in dodata nova 6. in 7. točka, ki se glasita:

»6. ministrstvu, pristojnemu za raziskave in razvoj, podatke o davčnih zavezancih, ki uveljavljajo davčne olajšave za vlaganja v raziskave in razvoj, ter podatke o višini olajšave za ugotavljanje učinkovitosti davčnih ukrepov na področju raziskav in razvoja oziroma za namen analiziranja in spremljanja dodeljevanja spodbud na področju raziskav in razvoja.

7. Agenciji RS za kmetijske trge in razvoj podeželja za kontrolo podatkov o davčnem in rezidentskem statusu, ki jih pridobi od prejemnikov finančnih pomoči, za namene vodenja in vzdrževanja evidence o finančnih pomočeh.«.

Na koncu četrtega odstavka se pika nadomesti z vejico in doda besedilo »podatki iz 6. točke drugega odstavka tega člena pa ministrstvu, pristojnemu za raziskave in razvoj.«.

6. člen

V 27. členu se v 2. točki beseda »pooblaščenim« nadomesti z besedo »pristojnim«.

7. člen

V 29. členu se na koncu stavka pika nadomesti z vejico in doda besedilo »razen če je tako določeno z mednarodno pogodbo, ki obvezuje Republiko Slovenijo.«

8. člen

Na koncu 36. člena se doda nov odstavek, ki se glasi:

»(4) Za namene tega zakona se kot transakcijski račun šteje tudi račun, odprt pri bankah in hranilnicah zunaj Republike Slovenije.«

9. člen

Drugi odstavek 37. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Ponudniki plačilnih storitev zaradi pridobivanja podatkov, potrebnih za pobiranje davkov, pošljejo davčnemu organu tudi podatke o transakcijskih računih fizičnih oseb in poslovnih subjektov ter podatke o prilivih in odlivih na teh računih. Minister, pristojen za finance, določi roke, vsebino in način pošiljanja podatkov.«

10. člen

V 38. členu se doda nov osmi in deveti odstavek, ki se glasita:

»(8) Zavezanec za davek ne sme posedovati računalniškega programa ali elektronske naprave, ki omogoča brisanje, popravljanje ali kakršnokoli spreminjanje izvornega zapisa, shranjenega v napravi ali na drugem mediju, brez hrambe prvotnih podatkov in vseh naknadnih sprememb. Zavezanec za davek ne sme brisati, popravljati ali kakorkoli drugače spreminjati izvornega zapisa, shranjenega v napravi ali na drugem mediju, ki ga uporablja za elektronsko obdelovanje podatkov.

(9) Proizvajalec oziroma dobavitelj računalniškega programa ali elektronske naprave ne sme zagotavljati ali omogočiti uporabe računalniškega programa ali elektronske naprave, ki zavezancu za davek omogočajo brisanje, popravljanje ali kakršnokoli spreminjanje izvornega zapisa, shranjenega v napravi ali na drugem mediju, brez hrambe prvotnih podatkov in vseh naknadnih sprememb. Program oziroma elektronska naprava mora omogočiti preprost in takojšen izpis vseh sprememb izvornih podatkov, če je do takšnih sprememb prišlo.«

Dosedanji osmi odstavek postane deseti odstavek.

11. člen

Drugi odstavek 39. člena se črta.

12. člen

V osmem odstavku 48. člena se za besedilom »pravnega prednika« doda vejica in besedilo »ki bremenijo pravnega prednika kot fizično osebo,«.

13. člen

53. člen se spremeni tako, da se glasi:

»53. člen

(popravljanje pomanjkljivosti in pomot v davčnem obračunu)

(1) Davčni zavezanec lahko v 60 dneh po predložitvi davčnega obračuna zaradi formalnih pomanjkljivosti oziroma pomot v imenih in številkah, pisnih ali računskih pomot predloži popravek davčnega obračuna. S popravkom davčnega obračuna davčni zavezanec odpravlja predhodno predloženi davčni obračun v delu, v katerem ga spreminja.

(2) Davčni zavezanec lahko samo enkrat predloži popravek davčnega obračuna iz prejšnjega odstavka.

(3) Razlika v davčni obveznosti med predloženim in popravljenim obračunom učinkuje od dneva, od katerega je imel učinek davčni obračun, ki se popravlja, če davčni zavezanec v popravljenem obračunu poveča davčno obveznost. Če davčni zavezanec zniža davčno obveznost, razlika v davčni obveznosti med predloženim in popravljenim obračunom učinkuje od dneva predložitve popravljenega davčnega obračuna.«.

14. člen

54. člen se spremeni tako, da se glasi:

»54. člen

(popravljanje davčnega obračuna, če je davčna obveznost previsoko izkazana)

(1) Davčni zavezanec lahko v roku 12 mesecev od poteka roka za predložitev davčnega obračuna, v zvezi s katerim se vlaga popravljen davčni obračun predloži popravek davčnega obračuna, če naknadno ugotovi, da je v predloženem davčnem obračunu davčno obveznost izkazal previsoko glede na obveznost, ki bi jo bil dolžan izkazati na podlagi zakona o obdavčenju. S popravkom davčnega obračuna davčni zavezanec odpravlja predhodno predloženi davčni obračun v delu, v katerem ga spreminja.

(2) Davčni zavezanec lahko samo enkrat predloži popravek davčnega obračuna iz prejšnjega odstavka.

(3) Popravljenemu davčnemu obračunu mora davčni zavezanec priložiti obrazložitev o razlogih, zaradi katerih je davčno obveznost izkazal previsoko.

(4) Če iz obrazložitve izhaja, da popravek davčnega obračuna ni utemeljen, davčni organ popravka davčnega obračuna ne sprejme in o tem obvesti zavezanca za davek. Če davčni zavezanec izjavi, da vztraja pri popravku, lahko davčni organ preveri utemeljenost popravka v davčnem nadzoru.

(5) Zavezancu za davek v tem primeru obresti ne pripadajo.

(6) Razlika v davčni obveznosti med predloženim in popravljenim obračunom učinkuje od dneva predložitve popravljenega davčnega obračuna.«.

15. člen

Sedmi odstavek 57. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(7) Ne glede na 53., 54. in 55. člen tega zakona lahko plačnik davka predloži popravek obračuna davčnega odtegljaja večkrat, če se popravki nanašajo na različne prejemnike dohodkov oziroma temeljijo na aktih sodišč ali drugih državnih organov.«.

16. člen

V prvem odstavku 58. člena se v 2. točki besedilo »vzajemnega« nadomesti z »investicijskega«.

Doda se nov enajsti odstavek, ki se glasi:

»(11) Če se družba za upravljanje druge države članice EU ne šteje za plačnika davka po prvem odstavku tega člena, a upravlja v Sloveniji oblikovani oziroma ustanovljeni investicijski sklad in izplača dohodek iz investicijskega sklada, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj, se za plačnika davka šteje skrbnik premoženja investicijskega sklada, ki za sklad opravlja skrbniške storitve. Družba za upravljanje je dolžna skrbniku zagotoviti vse podatke, ki jih skrbnik potrebuje za izpolnjevanje obveznosti plačnika davka in z njimi ne razpolaga. Družba za upravljanje in skrbnik morata določiti, kdo od njiju se šteje za plačnika davka in kadar se za plačnika šteje skrbnik, določiti tudi način zagotavljanja podatkov iz prejšnjega stavka v pogodbi, ki jo skleneta, še preden prične skrbnik opravljati skrbniške storitve za sklad.«.

17. člen

Za 95. členom se doda nov 95.a člen, ki se glasi:

»95. a člen

(obračunavanje obresti pri predlaganju obračunov davka in popravkov obračunov davka po izteku zakonskega roka)

Če davčni zavezanec predloži popravek obračuna davka ali popravek obračuna davka po izteku zakonskega roka, se za čas od poteka roka za plačilo davka do plačila davka obračunajo obresti po 96. členu tega zakona.«.

18. člen

Naslov 166. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(vročitev sklepa o izvršbi, pravnih aktov, dokumentov in izmenjava podatkov)«

Četrti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Davčni organ vroči bankam oziroma hranilnicam sklep o izvršbi iz prvega odstavka tega člena v elektronski obliki preko informacijskega sistema za elektronsko vročanje in izmenjavo podatkov bankam oziroma hranilnicam, ki ga upravlja davčni organ (v nadaljnjem besedilu: informacijski sistem).«.

Dodajo se novi peti, šesti, sedmi, osmi, deveti, deseti, enajsti in dvanajsti odstavek, ki se glasijo:

»(5) Davčni organ vroči sklep o izvršbi v elektronski obliki tako, da ga odloži v informacijski sistem. Banka oziroma hranilnica mora sklep o izvršbi isti dan prevzeti, potrditi prevzem in potrdilo o prevzemu podpisati z elektronskim podpisom, ki je enakovreden lastnoročnemu podpisu.

(6) Vročitev sklepa o izvršbi iz prejšnjega odstavka je opravljena, ko banka oziroma hranilnica preko informacijskega sistema davčnemu organu potrdi prevzem sklepa o izvršbi. Ne glede na prejšnji stavek se šteje, da je vročitev opravljena z dnem, ko davčni organ odloži sklep o izvršbi v informacijski sistem.

(7) Če zaradi tehničnih težav ni mogoče vročati pravnih aktov in pošiljati dokumentov ter podatkov po tem členu, se vročitev opravi v skladu s 85. členom tega zakona.

(8) Davčni organ preko informacijskega sistema vroča banki oziroma hranilnici tudi druge pravne akte in pošilja dokumente, izdane v postopku davčne izvršbe na dolžnikova denarna sredstva pri bankah

oziroma hranilnicah, ter podatke iz teh aktov in dokumentov.

(9) Banka oziroma hranilnica davčnemu organu v zvezi s prejetim sklepom o izvršbi posreduje v informacijski sistem podatke o izvajanju davčne izvršbe (izmenjava podatkov).

(10) Davčni organ in banke oziroma hranilnice si z namenom identifikacije dolžnika oziroma oprave izvršbe lahko izmenjajo naslednje podatke o dolžniku: osebno ime in naslov, država rezidentstva, davčna številka, izvršilni naslov, transakcijski račun ter navedba banke oziroma hranilnice, pri kateri ima dolžnik odprt račun.

(11) Banka oziroma hranilnica lahko določi drugo pravno osebo kot pooblaščenko za vročitve pravnih aktov, dokumentov in izmenjave podatkov v elektronski obliki po tem členu.

(12) Minister, pristojen za finance, podrobneje predpiše vsebino, obliko in način vročanja pravnih aktov, pošiljanja dokumentov in izmenjave podatkov iz tega člena preko informacijskega sistema.«.

19. člen

V četrtem delu se naslov II. poglavja spremeni tako, da se glasi:

»Upravna pomoč pri pobiranju davkov državam članicam EU«.

20. člen

243. člen se spremeni tako, da se glasi:

»243. člen
(vsebina poglavja)

To poglavje ureja načine in pogoje, na podlagi katerih Republika Slovenija daje upravno pomoč državam članicam EU pri izvajanju in uveljavljanju njihove nacionalne davčne zakonodaje.«.

21. člen

Za 243. členom se doda nov 243.a člen, ki se glasi:

»243.a člen
(opredelitev pojmov)

(1) Naslednja izraza, uporabljena v tem poglavju, imata za namene tega poglavja smiselno enak pomen kot enaka izraza, uporabljena v 213.a členu tega zakona:

1. država prosilka;
2. urad za zvezo.

(2) Drugi izrazi, uporabljeni v tem poglavju, pomenijo:

1. upravno sodelovanje na področju obdavčevanja je skupni pojem, ki se nanaša na izmenjavo podatkov, prisotnost v davčnih uradih, sočasni davčni nadzor, zaprosilo, vse z namenom pravilne odmere davka;
2. zaprosilo za sodelovanje je skupni pojem, ki se nanaša na vse oblike upravnega sodelovanja iz prejšnje točke;
3. centralni urad za zvezo je organ, ki je po tem zakonu pristojen za stike z Evropsko komisijo v zvezi z izvajanjem Direktive Sveta 2011/16/EU z dne 15. februarja 2011 o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja in razveljavitvi Direktive 77/799/EGS, UL L št. 64, 11.

3. 2011;
4. omrežje CCN je skupna platforma, ki temelji na skupnem komunikacijskem omrežju (CCN), ki ga je razvila Evropska unija za zagotavljanje vseh prenosov z elektronskimi sredstvi med pristojnimi organi na področju carin in obdavčevanja;
5. avtomatična izmenjava podatkov je sistematično pošiljanje vnaprej opredeljenih podatkov državi prosilki brez njenega predhodnega zaprosila v vnaprej določenih rednih časovnih presledkih.«.

22. člen

244. člen se spremeni tako, da se glasi:

»244. člen
(davki, na katere se to poglavje nanaša)

(1) Pristojni organ sodeluje s pristojnimi organi drugih držav članic EU v skladu z 243. členom tega zakona za vse vrste davkov, ki jih določajo predpisi EU ali predpisi držav članic EU, razen glede:

1. davka na dodano vrednost,
2. carin,
3. trošarin in
4. obveznih prispevkov za socialno varnost.

(2) Med davke iz prejšnjega odstavka se ne štejejo upravne takse in podobne pristojbine.«.

23. člen

245. člen se spremeni tako, da se glasi:

»245. člen
(pristojni organi za upravno sodelovanje in obseg upravne pomoči)

(1) Centralni urad za zvezo v Republiki Sloveniji je Ministrstvo za finance.

(2) Urad za zvezo (v nadaljnjem besedilu: pristojni organ) je Generalni davčni urad Davčne uprave Republike Slovenije.

(3) Pristojni organ v skladu s tem poglavjem pošilja podatke pristojnim organom drugih držav članic EU na podlagi zaprosila (v nadaljnjem besedilu: izmenjava na podlagi zaprosila), v skladu s pogoji iz 249. člena tega zakona pa lahko pošilja podatke tudi brez zaprosila pristojnega organa (v nadaljnjem besedilu: izmenjava podatkov brez vnaprejšnjega zaprosila).

(4) Ne glede na prejšnji odstavek pristojni organ z avtomatično izmenjavo podatkov pošilja pristojnemu organu druge države članice EU podatke iz 248. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: avtomatična izmenjava podatkov).

(5) Določbe tega poglavja se smiselno uporabljajo tudi, kadar pristojni organ zaprosi za podatke oziroma jih pridobiva z izmenjavo brez vnaprejšnjega zaprosila ali z avtomatično izmenjavo podatkov od pristojnega organa druge države članice EU.

(6) Pristojni organ prejeta zaprosila za sodelovanje takoj pošlje v izvršitev davčnemu organu, ki je v skladu z zakonom pristojen za izvršitev enakovrstnih ukrepov, kakor so ukrepi, za katere organ države prosilke prosi za upravno sodelovanje.

(7) Davčni organ, ki izvaja ali je izvedel ukrepe na podlagi zaprosila za sodelovanje, obvesti o izvedenih ukrepih pristojni organ, ki zbrane podatke pošlje organu države prosilke.«.

24. člen

246. člen se črta.

25. člen

247. člen se spremeni tako, da se glasi:

»247. člen
(izmenjava podatkov na zaprosilo)

(1) Na podlagi zaprosila organa države prosilke pristojni organ organu države prosilke pošlje vse podatke, s katerimi razpolaga ali jih lahko pridobi.

(2) Zaprosilo iz prejšnjega odstavka lahko vsebuje tudi obrazloženo zaprosilo za davčni nadzor. Če pristojni organ meni, da ta ni potreben, o razlogih takoj obvesti organ države prosilke.

(3) Pristojni organ na izrecno zaprosilo zagotovi tudi izvirne dokumente.

(4) Za zagotovitev podatkov iz prvega in drugega odstavka tega člena pristojni organ uporabi vsa pooblastila, ki mu jih daje veljavna zakonodaja v zvezi z enakovrstnimi postopki v Republiki Sloveniji.

(5) Pristojni organ posreduje podatke takoj, najpozneje pa v šestih mesecih po prejemu zaprosila. Ne glede na prejšnji stavek pristojni organ posreduje podatke v dveh mesecih od prejema zaprosila, če z njimi že razpolaga.

(6) Pristojni organ in organ države prosilke se lahko za posamezni primeri dogovorita o drugačnih rokih, kot so določeni v prejšnjem odstavku, če davčni organ utemeljeno domneva, da bo pridobivanje podatkov trajalo dlje kot šest mesecev.

(7) Pristojni organ takoj potrdi prejem zaprosila iz prvega in drugega odstavka tega člena, najpozneje pa v sedmih delovnih dneh od prejema zaprosila.

(8) Pristojni organ v roku enega meseca po prejemu zaprosila obvesti organ države prosilke o pomanjkljivostih zaprosila in o potrebi po dodatnih informacijah o okoliščinah. V tem primeru rok iz šestega odstavka tega člena začne teči naslednji dan po dnevu, ko pristojni organ prejme dodatne informacije.

(9) Pristojni organ takoj, najpozneje pa v treh mesecih po prejemu zaprosila, obvesti organ države prosilke o razlogih, zaradi katerih ne more izmenjati zaprosenih podatkov v predpisanem roku, ter pri tem navede rok, v katerem bo zaprosene podatke poslal.

(10) Če pristojni organ z zaprosenimi podatki ne razpolaga, jih ne more pridobiti oziroma če v skladu z 250. členom tega zakona organu države prosilke ni dolžan nuditi pomoči, o razlogih za to takoj, najpozneje pa v enem mesecu od prejema zaprosila, obvesti organ države prosilke.«.

26. člen

248. člen se spremeni tako, da se glasi:

»248. člen

(avtomatična izmenjava podatkov)

(1) Pristojni organ z avtomatično izmenjavo podatkov sporoči organu druge države članice EU podatke o dohodkih in premoženju rezidentov te druge države članice EU, s katerimi razpolaga, in sicer o:

- dohodkih iz zaposlitve,
- produktih življenjskih zavarovanj, ki niso zajeti v drugih pravnih instrumentih EU o izmenjavi podatkov ali v drugih podobnih ukrepih
- lastništvu nepremičnin in iz njih izhajajočem dohodku.

(2) Pristojni organ lahko pristojnemu organu druge države članice EU sporoči, v zvezi s katerimi kategorijami dohodkov in premoženja ne želi prejemati podatkov ali da ne želi prejemati podatkov o dohodkih, ki ne presegajo določenega zneska.

(3) Podatki iz prvega odstavka tega člena se sporočajo najmanj enkrat letno, in sicer v šestih mesecih po koncu davčnega leta.«.

27. člen

249. člen se spremeni tako, da se glasi:

»249. člen

(izmenjava podatkov brez vnaprejšnjega zaprosila)

(1) Pristojni organ pošlje podatke brez vnaprejšnjega zaprosila organu druge države članice EU, če:

1. utemeljeno domneva, da utegne priti do izogibanja plačilu davkov v drugi državi članici EU;
2. oseba, ki je zavezana za plačilo davka, uveljavi znižanje ali oprostitev davka v Republiki Sloveniji, kar lahko povzroči povišanje davka ali davčno obveznost v drugi državi članici EU;
3. poslovanje med davčnim zavezancem v eni državi članici EU in davčnim zavezancem v drugi državi članici EU poteka skozi eno ali več držav na tak način, da lahko prihranek v davku beleži ena ali druga država članica EU ali obe;
4. utemeljeno domneva, da davčni prihranek izvira iz fiktivnega prenosa dobička znotraj skupine podjetij;
5. so mu podatki, ki jih je pridobil od organa druge države članice EU, omogočili, da je pridobil še dodatne informacije, ki bi lahko bile koristne za odmero davka v tej drugi državi članici EU.

(2) Pristojni organ lahko brez vnaprejšnjega zaprosila pošlje organu druge države članice EU tudi druge koristne podatke, ki niso zajeti v prejšnjem odstavku.

(3) Podatke iz prvega in drugega odstavka tega člena pristojni organ pošlje takoj, najpozneje pa v enem mesecu po tem, ko z njimi razpolaga.

(4) Kadar pristojni organ prejme podatke brez vnaprejšnjega zaprosila, takoj, najpozneje pa v sedmih delovnih dneh po njihovem prejemu, potrdi prejem podatkov.«.

28. člen

Za 249. členom se dodajo nov 249.a, 249.b in 249. c člen, ki se glasijo:

»249.a člen

(povratne informacije)

(1) Pristojni organ lahko, kadar meni, da je z vidika ocene uporabnosti podatkov, poslanih v skladu z 247. ali 249. členom tega zakona, to zanj pomembno, od organa države prosilke, ki mu podatke pošlje, zahteva, da mu pošlje povratne informacije čim prej, najkasneje pa v treh mesecih po tem, ko so znani rezultati uporabe.

(2) Pristojni organ na podlagi dogovora z organom države članice EU pošlje povratne informacije o uporabnosti podatkov, pridobljenih na podlagi avtomatične izmenjave podatkov, organom drugih držav članic EU enkrat letno.

249.b člen

(standardni obrazci in sredstva komunikacije)

(1) Zaposila za sodelovanje in nadaljnja komunikacija v zvezi z njimi se pošljejo, če je to mogoče, z uporabo standardnega obrazca, ki ga sprejme Evropska komisija, preko omrežja CCN.

(2) Standardni obrazec mora vsebovati podatke o identiteti osebe, na katero se podatki iz prejšnjega odstavka nanašajo, in namen, za katerega se podatki zaprosijo, in druge podatke v zvezi z zaprosilom, ki bi pristojnemu organu lahko olajšali izpolnitev zaprosila.

(3) Standardnemu obrazcu so lahko priloženi tudi drugi dokumenti.

249.c člen

(uporaba jezika)

Zaposila za sodelovanje in dokumenti v zvezi z upravnim sodelovanjem so v jeziku, o katerem se dogovorita pristojni organ in organ države prosilke. Prevod v uradni jezik RS se zahteva, če za to obstajajo utemeljeni razlogi.«.

29. člen

250. člen se spremeni tako, da se glasi:

»250. člen

(primeri, ko pristojni organ ni dolžan nuditi pomoči)

(1) Pristojni organ lahko odkloni izpolnitev zaprosila za izmenjavo podatkov iz 247. člena tega zakona, če ugotovi, da organ države prosilke, glede na okoliščine primera, ni izčrpal vseh možnosti za pridobitev informacij v svoji državi razen če bi uporaba takšnih postopkov v državi prosilki povzročila nesorazmerne težave.

(2) Pristojni organ ni dolžan pošiljati podatkov v skladu s tem poglavjem, če bi podatke lahko pridobil le s poizvedbami, ki jih v skladu s tem zakonom ne bi mogel izpeljati v postopku pobiranja enakovrstnega davka v Republiki Sloveniji.

(3) V skladu s tem poglavjem pristojni organ ni dolžan poslati podatkov, katerih razkritje bi pomenilo razkritje poslovne, industrijske ali poklicne skrivnosti oziroma podatkov, katerih razkritje bi bilo v nasprotju s pravnim redom Republike Slovenije.

(4) Pristojni organ lahko odkloni izmenjavo podatkov, če organ države članice EU, ki prosi za podatke, iz pravnih razlogov pristojnemu organu ne more poslati enakovrstnih podatkov.

(5) Pristojni organ obvesti organ države prosilke o razlogih za zavrnitev zaprosila za podatke.«.

30. člen

251. člen se spremeni tako, da se glasi:

»251. člen

(sodelovanje v postopku pobiranja davkov in sočasni davčni nadzor)

(1) Na podlagi pisnega zaprosila organa države prosilke lahko pristojni organ dovoli pooblaščenim uradnim osebam organa države prosilke, da so navzoče pri opravljanju nalog davčnega organa v Republiki Sloveniji. Pooblaščene uradne osebe se izkažejo s pooblastilom.

(2) Kadar pristojni organ ugotovi zaprosilo, obvesti organ države prosilke o času, kraju in pogojih sodelovanja v postopku pobiranja davkov.

(3) Pristojni organ pooblaščenim uradni osebi države prosilke za namene iz prvega odstavka zagotovi pregled dokumentacije in izvode dokumentacije, do katere ima dostop.

(4) Pristojni organ lahko na podlagi posebnega dogovora z organi ene ali več držav prosilke določi, da davčni organ sodeluje v sočasnem davčnem nadzoru zavezancev za davek, ki hkrati poteka v več državah članicah EU, z namenom, da si organi teh držav članic EU izmenjajo tako pridobljene informacije. Davčni organ izvršuje naloge sočasnega davčnega nadzora v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja davčno službo.

(5) V primeru iz prejšnjega odstavka pristojni organ obvesti pristojni organ v drugi državi članici EU o zavezancih za davek, ki jih predlaga za sočasni davčni nadzor in razlogih zanj, ter opredeli časovno obdobje opravljanja sočasnega davčnega nadzora.

(6) Po prejemu zaprosila za sočasni davčni nadzor pristojni organ potrdi sodelovanje, če je to glede na okoliščine primerno. V nasprotnem primeru organu države prosilke pošlje obrazloženo zavrnitev.

(7) Za vsak sočasni davčni nadzor pristojni organ sporoči ime uradne osebe, odgovorne za spremljanje in usklajevanje postopka sočasnega davčnega nadzora.«.

31. člen

Naslov 252. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(varovanje in razkritje podatkov)«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Podatki, pridobljeni v skladu s tem poglavjem, se lahko uporabijo:

- v postopku pobiranja davkov iz 244. člena tega zakona, vključno z upravno ali sodno presojo, ter
- v kazenskem postopku, začetem zaradi kršitev davčnega prava.«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena se lahko pridobljeni podatki uporabijo tudi za odmero in izterjavo drugih davščin iz 215. člena tega zakona in za odmero in izterjavo obveznih prispevkov za socialno varnost.«.

Četrty odstavek se črta.

Dosedanji peti odstavek postane četrti odstavek.

Dosedanji šesti odstavek, ki postane peti odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Pristojni organ lahko na podlagi vnaprejšnjega obvestila državi članici EU, od koder podatki izvirajo, te podatke na način, določen v tem poglavju, za namene uporabe iz drugega in tretjega odstavka tega člena posreduje tretji državi članici EU, če meni, da bi lahko bili zanjo koristni, razen če država članica EU, od koder podatki izvirajo, temu v 10 delovnih dneh od prejema obvestila nasprotuje.«.

Doda se nov šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Podatki, poročila, izjave in vsi drugi dokumenti, ki jih pristojni organ v zvezi z izvajanjem tega poglavja pridobi od organa zaprosene države, imajo za namene dokazovanja enako dokazno moč, kot če bi bili pridobljeni od upravnega organa v Republiki Sloveniji.«.

32. člen

Na koncu prvega odstavka 253. člena se pika nadomesti z vejico in doda besedilo, ki se glasi:

»če sam vročitve ne more izvesti ali če bi taka vročitev povzročila nesorazmerne težave.«.

33. člen

Za 253. členom se doda nov 253.a člen, ki se glasi:

»253.a člen
(širše sodelovanje)

Če je z mednarodno pogodbo, ki zavezuje Republiko Slovenijo, dogovorjeno širše upravno sodelovanje, kot je predvideno v tem poglavju, drugi državi članici EU takšnega širšega sodelovanja ni mogoče zavrniti.«.

34. člen

265. člen se spremeni tako, da se glasi:.

»Pristojni organ za opravljanje nalog:

- izmenjave podatkov po mednarodnih pogodbah o izogibanju dvojnega obdavčevanja in mednarodnih pogodbah o izmenjavi informacij za davčne namene,
- v okviru nudenja pomoči pri pobiranju davkov po mednarodnih pogodbah o izogibanju dvojnega obdavčevanja in
- v okviru nudenja pomoči pri davčnih zadevah po Konvenciji o medsebojni upravni pomoči pri davčnih zadevah in Protokola o spremembi Konvencije o medsebojni upravni pomoči pri davčnih zadevah (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe; št. 22/10)

je v Republiki Sloveniji ministrstvo, pristojno za finance. Minister, pristojen za finance, lahko pooblasti Davčno upravo Republike Slovenije ali Carinsko upravo Republike Slovenije za opravljanje

posameznih nalog izmenjave podatkov in nudenja pomoči po teh pogodbah.

35. člen

266. člen se spremeni tako, da se glasi:

»266. člen
(podzakonski akt)

Minister, pristojen za finance, podrobneje določi način izvajanja tega dela zakona, predvsem pa obrazce zahtevkov, ki se uporabljajo pri izvajanju IV. poglavja tega dela zakona.«.

36. člen

V 282. členu se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Če davčni zavezanec ne želi, da se mu pri izračunu akontacije dohodnine od dohodka iz delovnega razmerja, doseženega pri drugem delodajalcu, upošteva oprostitvev plačila davčnega odtegljaja, o tem obvesti tega delodajalca.«.

37. člen

Dosedanje besedilo 284.b člena postane prvi odstavek.

Doda se nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Če davčni zavezanec ne želi, da se mu pri izračunu akontacije dohodnine od dohodka iz delovnega razmerja, doseženega pri drugem delodajalcu, upošteva znesek, do katerega se akontacija dohodnine ne odmeri, to uveljavlja v napovedi iz 288. člena tega zakona.«.

38. člen

V naslovu 4. podpoglavja I. poglavja petega dela se za besedo »dohodnine« doda besedilo »in dohodnina«, 1. podnaslov pa se spremeni tako, da se glasi:

»1. Akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti, ki se všteva v letno davčno osnovo«.

39. člen

V prvem odstavku 298. člena se na koncu črta pika in doda besedilo »oziroma znesku dohodnine od dohodka iz dejavnosti po zadnjem obračunu dohodnine od dohodka iz dejavnosti, v katerem se davčna osnova ugotavlja z upoštevanjem normiranih odhodkov.«.

V drugem odstavku se črta besedilo »ali prehaja z ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov na ugotavljanje davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov,« ter besedilo »oziroma do začetka davčnega leta, v katerem bo ugotavljal davčno osnovo na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov«.

40. člen

2. podnaslov 4. podpoglavja I. poglavja petega dela se spremeni tako, da se glasi:

»2. Dohodnina od dohodka iz dejavnosti, ki se ne vševa v letno davčno osnovo«.

41. člen

305., 306. in 307. člen se spremenijo tako, da se glasijo:

»305. člen
(izračun)

(1) Davčni zavezanec, ki v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, ugotavlja davčno osnovo od dohodka iz dejavnosti z upoštevanjem normiranih odhodkov, sam izračunava dohodnino od dohodka iz dejavnosti, v davčnem obračunu. V primerih, določenih z zakonom, ki ureja dohodnino, v katerih davčni zavezanec plačuje od dohodkov iz dejavnosti tudi davčni odtegljaj, davčni odtegljaj izračuna plačnik davka v obračunu davčnih odtegljajev.

(2) Davčni obračun, ki ga predpiše minister, pristojen za finance, vsebuje tudi podatke o poslovanju, ki jih davčni zavezanec vodi v evidencah v skladu s tem zakonom, drugimi predpisi in računovodskimi standardi.

306. člen
(obdobje izračuna)

Za obdobje izračuna se smiselno uporabljajo določbe 296. člena tega zakona, pri čemer se besedilo »akontacija dohodnine« v vseh sklonih nadomesti besedo »dohodnina« v ustreznih sklonih.

307. člen
(predlaganje davčnega obračuna)

Za predlaganje davčnega obračuna se smiselno uporabljajo določbe 297., 297.a in 297.b člena tega zakona, pri čemer se:

1. ne uporabljata zadnja dva stavka prvega odstavka 297. člena tega zakona in
2. besedilo »akontacija dohodnine« oziroma »akontacija« v vseh sklonih nadomesti z besedo »dohodnina« v ustreznih sklonih ter besedilo »predhodne akontacije« z besedilom »akontacije dohodnine«.

42. člen

Za 307. členom se dodajo novi 307.a , 307.b, 307.c, 307.č, 307.d, 307.e, 307.f, 307.g in 307.h člen, ki se glasijo:

»307. a člen
(plačevanje akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti in sprememba akontacije med davčnim letom)

(1) Za plačevanje akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti ter za spremembo akontacije med davčnim letom se smiselno uporabljajo določbe 298. in 299. člena tega zakona, pri čemer se:

1. besedilo »predhodna akontacija dohodnine« v vseh sklonih nadomesti z besedilom »akontacija dohodnine« v ustreznih sklonih, in
2. besedilo »akontacija dohodnine« v vseh sklonih nadomesti z besedilom »dohodnina« v ustreznih

sklonih.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena v primerih, določenih z zakonom, ki ureja dohodnino, v katerih davčni zavezanec plačuje od dohodkov iz dejavnosti tudi davčni odtegljaj, davčni odtegljaj izračuna plačnik davka v obračunu davčnega odtegljaja.

307.b člen

(upoštevanje akontacije dohodnine in davčnega odtegljaja)

Od dohodnine, obračunane za posamezno davčno leto, se odšteje akontacija dohodnine in davčni odtegljaj. Odštejeta se obračunana akontacija dohodnine in odtegnjen davčni odtegljaj.

307.c člen

(plačilo poročila dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti)

Davčni zavezanec mora razliko med dohodnino od dohodka iz dejavnosti, izračunano v davčnem obračunu, in akontacijo dohodnine in davčnim odtegljajem, plačati v 30 dneh od dneva predložitve davčnega obračuna.

307.č člen

(prenehanje opravljanje dejavnosti in nadaljevanje dejavnosti po drugi osebi)

Za prenehanje opravljanje dejavnosti in nadaljevanje dejavnosti po drugi osebi se smiselno uporabljajo določbe 303. člena tega zakona.

307.d člen

(uveljavljanje odbitka davka, plačanega v tujini, ali uveljavljanje oprostitev)

(1) Davčni zavezanec, ki je rezident, lahko uveljavlja odbitek za ustrezní znesek plačanega davka v tujini od dohodka iz dejavnosti, ki je obdavčen v Republiki Sloveniji, ali oprostitev v davčnem obračunu iz 305. člena tega zakona. Kadar davčni zavezanec v davčnem obračunu uveljavlja odbitek davka, plačanega v tujini ali oprostitev, so sestavni del obračuna tudi ustrezna dokazila glede davčne obveznosti izven Republike Slovenije, zlasti o znesku davka, plačanega v tujini, o osnovi za plačilo davka ter o tem, da je znesek davka, plačan v tujini, dokončen in dejansko plačan.

(2) Kot ustrezna dokazila iz prvega, petega in šestega odstavka tega člena se štejejo listine, izdane s strani davčnega organa tuje države, ali drugi dokumenti, ki nedvoumno dokazujejo davčno obveznost ali plačilo davka izven Republike Slovenije.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko davčni zavezanec zahteva vračilo davka, če v davčnem obračunu ni uveljavljal odbitka davka, plačanega v tujini, ali oprostitev za dohodke, vključene v davčno osnovo, s posebnim zahtevkom. Sestavni del zahtevka so ustrezna dokazila glede davčne obveznosti v tujini, zlasti o znesku plačanega davka, o osnovi za plačilo davka ter o tem, da je znesek davka, plačan v tujini, dokončen in dejansko plačan.

307. e člen

(smrt davčnega zavezanca)

Če davčni zavezanec umre, se določbe, ki se nanašajo na dohodnino po 2. točki tega podpoglavja zakona, smiselno uporabljajo tudi za pooblaščenca za zastopanje, pravne naslednike davčnih zavezancev oziroma skrbnike njihovega premoženja.

307.f člen

(skrbnik davčnega zavezanca oziroma njegovega premoženja)

Če je davčnemu zavezancu v primeru, ko davčni zavezanec ni znan, ali je opravično nesposoben, ali po odločbi o denacionalizaciji določen skrbnik oziroma skrbnik njegovega premoženja, se določbe, ki se nanašajo na dohodnino po 2. točki tega podpoglavja zakona, smiselno uporabljajo tudi za skrbnika oziroma upravljavca premoženja.

307.g člen
(davčni odtegljaj)

Davčni odtegljaj je akontacija dohodnine, ki jo je v skladu s drugim odstavkom 307. a člena tega zakona dolžan izračunati, odtegniti in plačati plačnik davka za davčnega zavezanca od dohodka iz dejavnosti, ki se ne všteva v letno davčno osnovo, od katerega se v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, in tem zakonom, plačuje akontacija dohodnine z davčnim odtegljajem.

307.h člen
(rok predložitve obračuna davčnega odtegljaja in določenih podatkov)

Glede roka predložitve obračuna davčnega odtegljaja in določenih podatkov davčnemu organu, velja 284. člen tega zakona.«.

43. člen

308. člen se spremeni tako, da se glasi:

»308. člen
(priglasitev ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov ter obvestilo o prenehanju ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov)

(1) Davčni zavezanec, ki izpolnjuje pogoje, določene z zakonom, ki ureja dohodnino, in ki se odloči za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, priglasitev ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, davčnemu organu. Davčni zavezanec opravi priglasitev najkasneje do 31. marca leta, za katero se odloči za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, v obračunu akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti iz 295. člena tega zakona za predhodno leto. . Sestavni del priglasitve je izjava davčnega zavezanca, da za davčno leto uveljavlja ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov ter izjava o izpolnjevanju pogojev, določenih z zakonom, ki ureja dohodnino.

(2) Davčni zavezanec, ki na novo začne z opravljanjem dejavnosti, opravi priglasitev iz prvega stavka prvega odstavka tega člena za prvo davčno leto opravljanja dejavnosti v 8. dneh od vpisa v primarni register, oziroma od vpisa v uradno evidenco organa, ob predložitvi prijave za vpis v davčni register. Sestavni del priglasitve je izjava davčnega zavezanca, da za davčno leto, v katerem je začel na novo z opravljanjem dejavnosti, uveljavlja ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov ter izjava o izpolnjevanju pogojev, določenih z zakonom, ki ureja dohodnino.

(3) Priglasitev, opravljeno po roku, določenem v prvem in drugem odstavku tega člena, davčni organ s sklepom zavrže. Pritožba zoper sklep ne zadrži izvršitve.

(4) Šteje se, da je davčni zavezanec priglasil ugotavljanje davčne osnove za davčno leto z upoštevanjem normiranih odhodkov in se odločil za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, če do 31. marca tega leta, v obračunu dohodnine dohodka iz dejavnosti iz 305. člena tega zakona za predhodno leto ne obvesti davčnega organa o prenehanju ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov. Obvestilo o prenehanju ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov predloženo po roku, določenem v prvem stavku tega odstavka, davčni organ s sklepom zavrže.

(5) Davčni zavezanec mora za davčno leto ugotavljati davčno osnovo na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov in voditi ustrezne poslovne knjige, evidence in poslovno poročilo, ki jih je dolžan voditi za ugotavljanje davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov, če ugotovi, da ne izpolnjuje pogojev, določenih z zakonom, ki ureja dohodnino, za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov.«.

44. člen

309., 310. in 311. člen se črtajo.

45. člen

V četrtem odstavku 331. člena se beseda »tretjega« nadomesti z besedo »četrtga«.

46. člen

V sedmem odstavku 347. člena se v 2. točki za besedilom »v skladu s šestim odstavkom« doda besedilo »6. člena«.

V devetem odstavku se v 2. točki za besedilom »v skladu s šestim odstavkom« doda besedilo »6. člena«.

47. člen

V prvem odstavku 360. člena se besedilo »začetkom postopka prenehanja« nadomesti z besedilom »prenehanjem«.

V drugem odstavku se črta besedilo »dneva, ko se je začel postopek«.

48. člen

V drugem odstavku 364. člena se beseda »oddelitve« nadomesti z besedo »razdelitve«.

49. člen

V prvem stavku petega odstavka 369. člena se besedilo »plačila davka« nadomesti z besedilo »izpolnitve obveznosti«.

50. člen

Prvi odstavek 376.a člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Davčni zavezanec, ki je izvzel dividende in dohodke, podobne dividendam, iz davčne osnove po 24. členu ZDDPO-2, mora zagotavljati in na zahtevo davčnega organa predložiti:

- dokazilo o rezidenstvu za davčne namene izplačevalca, ki je rezident države članice EU, ki ni Republika Slovenija, ter dokazilo o zavezanosti za enega od davkov, v zvezi s katerimi se uporablja skupen sistem obdavčenja, ki velja za matične družbe in odvisne družbe iz različnih držav članic EU, ali

- dokazilo o rezidenstvu za davčne namene izplačevalca, ki je rezident države, ki ni članica EU, oziroma potrdilo davčnih oblasti države, v kateri se poslovna enota nahaja, o obstoju te poslovne enote v času izplačila ter dokazilo o zavezanosti za davek od dohodka oziroma dobička, ki je primerljiv z davkom po ZDDPO-2.«.

51. člen

V 377. členu se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Davčni organ zavrne izdajo dovoljenja, če niso izpolnjeni pogoji iz prvega do devetega odstavka 72. člena ZDDPO-2.«.

Dosedanji peti odstavek postane šesti odstavek.

Doda se nov sedmi odstavek, ki se glasi:

»(7) Davčni organ lahko izdano dovoljenje odpravi ali razveljavi na podlagi obvestila iz šestega odstavka tega člena ali po uradni dolžnosti, če:

- je bilo dovoljenje izdano na podlagi netočnih ali nepopolnih podatkov in je vlagatelj vedel ali bi moral vedeti, da so bili podatki netočni ali nepopolni in da dovoljenje ne bi moglo biti izdano na podlagi točnih in popolnih podatkov,

- ugotovi, da eden ali več pogojev, na podlagi katerih se dovoljenje izda, ni ali ni več izpolnjen oziroma se ni ali se ne izpolnjuje.«

Dosedanji šesti in sedmi odstavek postaneta osmi in deveti odstavek.

52. člen

Za 382. členom se doda 382.a člen, ki se glasi:

»382.a člen

(obračunavanje in plačevanje davka za zavezance, ki ugotavljajo davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov)

(1) Ta člen določa postopek za obračunavanje in plačevanje davka za zavezanca, ki ugotavlja davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov.

(2) Za vsa vprašanja postopka, ki niso urejena v tem členu, se smiselno uporabljajo druge določbe tega zakona.

(3) Zavezanec iz 67.b člena ZDDPO-2 priklasi ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov najkasneje do 31. marca davčnega obdobja, za katerega priglasi ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, davčnemu organu v davčnem obračunu za predhodno obdobje. Sestavni del priglasitve je izjava zavezanca, da za davčno obdobje uveljavlja ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov ter izjava o izpolnjevanju pogojev, določenih z zakonom, ki ureja obdavčitev dohodkov pravnih oseb.

(4) Zavezanec iz 67.d člena ZDDPO-2 opravi priglasitev v osmih dneh od vpisa v primarni register oziroma od vpisa v uradno evidenco organa. Sestavni del priglasitve je izjava zavezanca, da za to davčno obdobje uveljavlja ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov.

(5) Priglasitev, opravljeno po roku, določenem v tretjem in četrtem odstavku tega člena, davčni organ s sklepom zavrže. Pritožba zoper sklep ne zadrži izvršitve.

(6) Šteje se, da je zavezanec priglasil ugotavljanje davčne osnove za davčno obdobje z upoštevanjem normiranih odhodkov, če do 31. marca tega obdobja, v davčnem obračunu za predhodno obdobje ne obvesti davčnega organa o prenehanju ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov. Obvestilo o prenehanju ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, predloženo po roku, določenem v prvem stavku tega odstavka, davčni organ s sklepom zavrže.«.

53. člen

V prvem odstavku 397. člena se v 1. točki za številko »297.b« doda vejica in številka »307.«.

V 2. točki se za številko »284.« doda vejica in številka »307.h«.

7. točka se črta.

V 9. točki se besedilo »(31. in 32. člen)« nadomesti z besedilom »(31., 32. člen in peti odstavek 308. člena)«.

za 14. točko doda nova 14.a točka, ki se glasi:

»14.a v nasprotju z zakonom poslovni subjekt pri ponudniku plačilnih storitev nima odprtega transakcijskega računa«.

V 24. točki se za številom »298.« doda pika in besedilo »člena in« nadomesti z besedilom »307.a člena in«.

26. točka se črta.

Dodajo se nove 41., 42. in 43. točka, ki se glasijo:

»41. subjekti vpisa v poslovni register Republike Slovenije nimajo pri ponudniku plačilnih storitev odprtega transakcijskega računa. Samostojni podjetniki posamezniki, posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnost, nimajo za namene v zvezi z opravljanjem dejavnosti ločenega računa (37. člen).

42. družba za upravljanje skrbniku ne zagotoviti podatkov, ki jih skrbnik potrebuje za izpolnjevanje obveznosti plačnika davka in z njimi ne razpolaga (enajsti odstavek 58. člena);

43. družba za upravljanje in skrbnik ne določita, kdo od njiju se šteje za plačnika davka oziroma ne določita tudi načina zagotavljanja podatkov v pogodbi (enajsti odstavek 58. člena).«.

54. člen

Za 398. členom se doda nov 398.a člen, ki se glasi:

»398.a člen
(posebno hudi davčni prekrški pri elektronski obdelavi podatkov)

(1) Z globo od 10.000 do 50.000 eurov se kaznuje za prekršek samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 50.000 do 150.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se za prekršek kaznuje z globo od 70.000 do 250.000

eurov, če:

1. poseduje računalniški program ali elektronsko napravo, ki zavezancu za davek omogoča brisanje, popravljanje ali kakršnokoli drugačno spreminjanje izvornega zapisa, shranjenega v napravi ali na drugem mediju, brez hrambe prvotnih podatkov in vseh naknadnih sprememb (deveti odstavek 38. člena).

2. kot proizvajalec oziroma dobavitelj računalniškega programa ali elektronske naprave zavezancu za davek zagotavlja ali omogoči uporabo računalniškega programa ali elektronske naprave, ki omogoča brisanje, popravljanje ali kakršnokoli spreminjanje izvornega zapisa, shranjenega v napravi ali na drugem mediju, brez hrambe prvotnih podatkov in vseh naknadnih sprememb, in če program oziroma elektronska naprava ne omogoči preprostega in takojšnjega izpisa vseh sprememb izvornih podatkov, če je do takšnih sprememb prišlo (deveti odstavek 38. člena).

(2) Za prekršek iz 1. točke prejšnjega odstavka je obvezen odvzem računalniškega programa ali elektronske naprave, ki omogoča brisanje popravljanje kakršnokoli spreminjanje izvornih podatkov, če so storilčeva last in tudi, če niso storilčeva last. Odvzeti predmet se uniči oziroma se lahko vrne lastniku po predhodnem delnem uničenju sestavine, ki omogoča brisanje, popravljanje ali kakršnokoli spreminjanje izvirnega podatka.

(3) Za prekršek iz 2. točke prvega odstavka tega člena je obvezen odvzem računalniškega programa, elektronske naprave, vzorca, modela, listin, blaga ali drugih predmetov, ki omogočajo izdelavo ali dobavo računalniškega programa ali elektronske naprave, ki omogočata brisanje, popravljanje ali kakršnokoli spreminjanje izvornega podatka, če so storilčeva last in tudi, če niso storilčeva last. Odvzeti predmet se uniči oziroma se lahko vrne lastniku po predhodnem delnem uničenju sestavine, ki omogoča brisanje popravljanje ali kakršnokoli spreminjanje izvirnega podatka.

(4) Z globo v višini od 1.000 do 5.000 eurov se za prekrške iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(5) Z globo v višini od 2.000 do 6.000 eurov se za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se odgovorna oseba pravne osebe za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo 4.000 do 10.000 eurov.«.

55. člen

399. člen se spremeni tako, da se glasi:

»399. člen
(izjema od prekrška pri predložitvi davčnega obračuna)

Ne glede na 4. in 5. točko 395. člena ter 1., 2., 6., 8., 24. in 35. točko prvega odstavka 397. člena in 398. člen tega zakona se za prekršek ne kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik, posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorne osebe teh oseb ter posameznik, če predloži davčni obračun v skladu s 53., 54., 55. ali 57. členom tega zakona.«.

56. člen

V 402.a členu se za besedilom »398. člena« doda vejica in številka »398.a«

PREHODNE DOLOČBE

57. člen

Osmi in deveti odstavek 38. člena zakona se začneta uporabljati 1. januarja 2014.

58. člen

248. člen se začne uporabljati 1. januarja 2015, in sicer za davčna obdobja po 1. januarju 2014.

59. člen

(1) Ministrstvo za finance do 1. januarja 2014 obvesti Evropsko komisijo o podatkih iz prvega odstavka 248. člena zakona, s katerimi razpolaga.

(2) Ministrstvo za finance do 1. julija 2016 pošlje Evropski komisiji statistične podatke o obsegu avtomatične izmenjave glede podatkov iz 248. člena zakona za vsako posamezno leto.

(3) Če se Republika Slovenija z mednarodno pogodbo, sklenjeno z drugo državo članico EU, dogovori o avtomatični izmenjavi podatkov glede dodatnih kategorij dohodkov ali premoženja, o teh sporazumih Ministrstvo za finance obvesti Evropsko komisijo.

60. člen

(1) Ne glede na drugi stavek prvega odstavka spremenjenega 308. člena zakona, davčni zavezanec opravi priglasitev ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov za davčno leto 2013 najkasneje do 31. marca 2013. Priglasitev, opravljeno po roku, določenem v prejšnjem stavku tega člena, davčni organ s sklepom zavrže. Pritožba zoper sklep ne zadrži izvršitve.

(2) Če je davčni zavezanec pred uveljavitvijo tega zakona zahteval uveljavljanje davčne osnove za leto 2013 v skladu s 308. členom Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/12 – uradno prečiščeno besedilo in 32/12), se šteje, da je priglasitev za leto 2013 opravljena v skladu s prejšnjim odstavkom tega člena, če davčni zavezanec davčnega organa v roku iz prejšnjega odstavka tega člena ne obvesti o tem, da za leto 2013 ne želi ugotavljati davčne osnove z upoštevanjem dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov v skladu s spremenjenimi pogoji. Obvestilo iz prejšnjega stavka tega člena, predloženo po roku, določenem v prejšnjem stavku tega člena, se s sklepom zavrže. Pritožba zoper sklep ne zadrži izvršitve.

(3) Za priglasitev ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov se za leto 2013 ne uporablja četrti odstavek spremenjenega 308. člena zakona.

61. člen

Za davčno leto 2012 se dohodnina in akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti pobira po postopkih, določenih po 1., 2. in 4. podpoglavju I. poglavja petega dela Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/12 – uradno prečiščeno besedilo in 32/12).

62. člen

(1) Ne glede na prvi stavek tretjega odstavka 382.a člena zakona zavezanec opravi priglasitev ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov za davčno obdobje 2013 davčnemu organu najkasneje do 31. marca 2013. Priglasitev, opravljeno po roku, določenem v prvem stavku tega odstavka, davčni organ s sklepom zavrže. Pritožba zoper sklep ne zadrži izvršitve.

(2) Za priglasitev ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov po tem členu se

ne uporablja šesti odstavek 382.a člena zakona.

KONČNA DOLOČBA

63. člen

Ta zakon začne veljati 15. dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2013.

III. OBRAZLOŽITEV:

K 1. členu:

Iz besedila delno spremenjene alineje je razvidno, da ta zakon med drugim ureja tudi medsebojno pomoč pri pobiranju davkov in izmenjavi podatkov, in sicer z drugimi državami članicami Evropske unije (na podlagi evropskih pravnih aktov) ter tudi s tretjimi državami in ozemlji, če to določa mednarodna pogodba, ki obvezuje Slovenijo.

ZDavP-2 v prvem odstavku 1. člena določa vsebino zakona, drugi odstavek pa z normo informativne narave sporoča, vsebina katerih predpisov EU se z ZDavP-2 prenaša v slovenski pravni red. Zaradi prenosa Direktive 2011/16 je zato treba popraviti sklic na staro Direktivo 77/799/EGS, ki ne velja več.

K 2. členu

S spremembo v prvem odstavku se določi, da davčni organ postopa po tem zakonu, ne le kadar izvaja mednarodno pogodbo o izogibanju dvojnega obdavčevanja, temveč tudi kadar izvaja katero koli drugo mednarodno pogodbo, ki obvezuje Slovenijo na področju davkov, kot primeroma mednarodno pogodbo o izmenjavi informacij v zvezi z davčnimi zadevami, konvencijo, ki ureja odpravo dvojnega obdavčevanja v zvezi s preračunom dobička povezanih podjetij ali konvencijo, ki ureja medsebojno upravno pomoč pri davčnih zadevah, s protokolom.

K 3. členu

S tem členom se v 19. členu zakona črta možnost za razkritje podatka, ali je bilo davčnemu zavezancu izdano potrdilo o ugotavljanju davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov. Podatek o potrdilu o ugotavljanju davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov se je razkrivalo plačnikom davka za potrebe obračunavanja in plačevanja davčnega odtegljaja pri izplačilu dohodkov zavezancem, ki so svojo davčno osnovo ugotavljali z upoštevanjem dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov. Na podlagi potrdila oziroma informacije o izdanem potrdilu se je plačnik davka prepričal o davčnem statusu prejemnika dohodka in na podlagi tega podatka pravilno obračunal dohodek in davek. Na podlagi spremembe načina izračunavanja dohodnine za zavezance, ki svojo davčno osnovo ugotavljajo z upoštevanjem dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, v skladu s katero se bo davčna obveznost izračunavala na enak način kot za davčne zavezance, ki opravljajo dejavnost in svojo davčno obveznost ugotavljajo na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, se potrdilo več ne bo izdajalo, saj status davčnega zavezanca v sistemu normiranih odhodkov, več ne bo imel za posledico drugačne obveznosti izplačevalca dohodka, kot je to na splošno predpisano.

K 4. členu

S spremembo v 22. členu se določi, da si davčni organi medsebojno avtomatsko ali na zahtevo razkrijejo podatke, ki jih pridobivajo po tem zakonu, zakonu o obdavčenju ali mednarodnih pogodbah, ki obvezujejo Republiko Slovenijo, ki so davčna tajnost in jih potrebujejo za izvajanje svojih nalog v zvezi z davki. Ker so te naloge določene z veljavnimi predpisi, torej tako zakoni kot tudi z mednarodnimi pogodbami, ki zavezujejo Slovenijo, se predlaga črtanje norme, ki napotuje zgolj na pooblastila, določena z zakoni.

K 5. členu

Z dopolnitvijo zakona se določi možnost razkritja podatkov ministrstvu, pristojnemu za raziskave in razvoj, in sicer za namene ugotavljanja učinkovitosti davčnih ukrepov na področju raziskav in razvoja oziroma analiziranja in spremljanja področja dodeljevanja spodbud na področju raziskav

in razvoja. DURS bo ministrstvu posredoval podatke o davčnih zavezancih, ki uveljavljajo davčne olajšave za vlaganja v raziskave in razvoj in podatke o višini olajšave, razvidne iz davčnih obračunov.

Prav tako se določi, da davčni organ Agenciji RS za kmetijske trge in razvoj podeželja za namene vodenja in vzdrževanja evidence o finančnih pomočeh razkriva podatke o posameznem davčnem zavezancu. Agencija lahko podatke o davčnem in rezidentskem statusu, ki jih pridobi neposredno od prejemnikov finančnih pomoči, preveri pri davčnem organu v skladu z določbami, ki urejajo davčni postopek. Predlog Zakona o kmetijstvu namreč določa, da Agencija RS za kmetijske trge in razvoj podeželja vodi evidenco o finančnih pomočeh, ki vsebuje tudi podatke o davčnem in rezidentskem statusu, zato se ta vsebina ustrezno uredi tudi v ZDavP-2.

K 6. členu

Gre za redakcijski popravek. V konvencijah o izogibanju dvojnega obdavčevanja so opredeljeni oziroma se posledično uporablja izraz pristojni organ in ne pooblaščen organ.

K 7. členu

S spremembo 29. člena se določi, da davčni organ stroškov pošiljanja oziroma zagotavljanja podatkov upravičenim osebam v skladu s V. poglavjem tega dela zakona ne zaračuna, razen, če je tako določeno z mednarodno pogodbo, ki obvezuje Republiko Slovenijo. Navedeno besedilo je dodano, ker V. poglavje zakona vključuje tudi razkritje podatkov organom drugih držav na podlagi mednarodnih pogodb; v mednarodnih pogodbah pa se lahko uredi tudi kritje stroškov, ki nastanejo pri zagotavljanju pomoči po mednarodni pogodbi.

K 8. členu

Zaradi jasnosti se v novem četrtem odstavku določi, da se pod pojmom transakcijski račun razume tudi račun, ki ima enake značilnosti kot transakcijski račun, odprt v tujini.

Predlog ne spreminja veljavne ureditve.

36. člen ZDavP-2 za poslovne subjekte določa obveznost nakazovanja plačil za dobavljeno blago in opravljane storitve in druga plačila prejemnikom na transakcijske račune.

Pojem »transakcijski račun« je definiran v Zakonu o plačilnih storitvah in sistemih (ZPlaSS). Transakcijski račun je plačilni račun, ki ga odpre banka s sedežem v Republiki Sloveniji ali podružnica banke države članice v Republiki Sloveniji v imenu enega ali več uporabnikov za namene izvrševanja plačilnih transakcij in za druge namene, povezane z opravljanjem bančnih storitev za uporabnika. Denarna sredstva na transakcijskem računu se štejejo kot vpogledni denarni depozit.

Transakcijski račun je izraz, ki ga za plačilne račune pozna naša zakonodaja (ZPlaSS), medtem, ko tuje zakonodaje tega izraza za plačilne račune (bančne račune oziroma račune odprte pri ostalih ponudnikih plačilnih storitev, na primer hranilnicah) ne uporabljajo.

Namen spremembe je jasno določiti, da se obveznosti v zvezi z nakazovanjem plačil in prejemkov ter vpisa v poslovni register nanašajo na vse račune, ki so lahko odprti v bodisi RS bodisi v tujini.

Z davčnopравниh vidika mora imeti poslovni subjekt bančni račun in preko njega poslovati (sicer stori davčni prekršek), vendar ne nujno pri banki v Sloveniji, saj ne davčna, ne statusnopravna ali registrska zakonodaja za ustanovitev in poslovanje družbe ne predpisujejo obveznosti odprtja bančnega računa v Sloveniji.

Namen 36. ZDavP-2 je omejevanje gotovinskega poslovanja, ne pa vzpodbujanje »domačega bančnega poslovanja«, zato se je že do sedaj razlagalo, da »transakcijski račun« ni samo račun odprt v RS.

Poslovni subjekt ima poslovni račun lahko odprt tudi v tujini, vendar mora v skladu z Zakonom o davčni službi podatek o številki računa v tujini sporočiti davčnemu organu, v nasprotnem primeru se kaznuje z globo v višini 1.600 do 25.100 evrov.

K 9. členu

Odstavek, ki se spreminja, je bil z novelo ZDavP-2B spremenjen tako, da ponudnikom plačilnih storitev nalaga le še pošiljanje podatkov o transakcijskih računih fizičnih oseb in o prilivih teh oseb na teh računih. Razlog za črtanje podlage za pridobivanje podatkov o računih in prometu na računih poslovnih subjektov je bil v novem 219. členu Zakona o plačilnih storitvah in sistemih (ZPlaSS) določil obveznost poročanja ponudnikov plačilnih storitev, med drugim tudi o transakcijskih računih imetnikov, ki so vpisani v Poslovni register Republike Slovenije ter prometu in stanjih na njihovih transakcijskih računih. Način izvedbe poročanja ureja Navodilo o vsebini, načinu in rokih zbiranja in posredovanja podatkov o dospelih nepravilnih obveznostih poslovnih subjektov ter o prometu in stanjih na njihovih transakcijskih računih (Uradni list RS, št. 102/09).

Po veljavni ureditvi AJPEŠ zagotavlja DURS mesečne podatke na podlagi 219. člena ZPlaSS ter 18. člena Navodila o vsebini, načinu in rokih zbiranja in posredovanja podatkov o dospelih nepravilnih obveznostih poslovnih subjektov ter o prometu in stanjih na njihovih transakcijskih računih (Uradni list RS, št. 102/09 in 49/10). Za analize tveganja in potrebe davčnega nadzora so posredovani podatki premalo specifični.

Predlagane podatke o računih pravnih oseb in prometu na računih teh oseb (podatki o prilivih in odlivih) bi DURS potreboval za analize tveganja in učinkovitejši davčni nadzor. Za fizične osebe DURS poleg doseganih podatkov o prilivih pridobi tudi podatki o odlivih.

Vsebina, način in roki zbiranja in posredovanja podatkov se določi v Pravilniku o izvajanju Zakona o davčnem postopku.

K 10. členu

Zavezanci za davek morajo že po veljavni ureditvi davčnemu organu dajati resnične, pravilne in popolne podatke, ki jih davčni organ potrebuje za pobiranje davka (10. člen zakona). Pri pobiranju davkov mora davčni organ imeti dostop do določenih podatkov, ki so pomembni za določitev davčne obveznosti in tudi za nadzor nad tem, ali so zavezanci za davek posredovali oziroma navedli pravilne podatke. Kršitev teh obveznosti je že do sedaj sankcionirana z globo (397. in 398. člen).

Zavezanci za davek, ki elektronsko obdelujejo podatke, morajo davčnemu organu na njegovo zahtevo zagotoviti določene podatke, omogočiti dostop do podatkov, vodenih v elektronskih poslovnih knjigah, kakor tudi dostop in vpogled v programsko in strojno opremo ter baze podatkov, ki se uporabljajo v okviru sistema za elektronsko vodenje poslovnih knjig in evidenc,

ter omogočiti preizkušanje ustreznosti elektronskih programov in elektronske obdelave podatkov.

DURS v postopkih davčnega inšpekcijskega nadzora ugotavlja, da nekateri davčni zavezanci, ki poslujejo z gotovino, uporabljajo računalniške programe in strojno opremo (predvsem računalniško vodene blagajne), ki omogoča naknadno spreminjanje evidentiranih podatkov o opravljenem gotovinskem prometu. Takšni programi in strojna oprema omogočajo brisanje celotnih izdanih računov, brisanje posameznih postavk na računih, napačno seštevanje celotnega prometa itd.

Neprijavljena gotovina se nadalje uporabi predvsem za plačilo zaposlenih in za osebno porabo. S takšnim ravnanjem se spodbuja sivo ekonomijo in delo na črno. Takšen način predstavlja tudi dejanje neloyalne konkurence.

Zaradi navedenega se s predlogom novega osmega odstavka določi, da sme zavezanec za davek uporabljati takšen program ali napravo, ki omogoča brisanje, popravljanje ali kakršno koli spreminjanje izvornega zapisa podatkov le, če so izvorni zapis in vse naknadne spremembe podatkov shranjene v napravi ali na drugem mediju, ki ga uporablja za elektronsko obdelovanje podatkov. Kršitev te obveznosti je sankcioniranaz globo in z odvzemom računalniškega programa ali elektronske naprave, ki omogoča brisanje, popravljanje ali kakršno koli spreminjanje izvornega podatke, če so storilčeva last in tudi, če niso storilčeva last.

Z novim devetim odstavkom se določi, da proizvajalec oziroma dobavitelj računalniškega programa ali elektronske naprave ne sme zagotavljati ali omogočiti uporabe računalniškega programa ali elektronske naprave, ki zavezancu za davek omogočajo brisanje, popravljanje ali kakršnokoli spreminjanje izvornega zapisa, shranjenega v napravi ali na drugem mediju, brez hrambe prvotnih podatkov in vseh naknadnih sprememb. Program oziroma elektronska naprava mora omogočiti preprost in takojšen izpis vseh sprememb izvornih podatkov, če je do takšnih sprememb prišlo. Kršitev te obveznosti je sankcionirana z globo in z odvzemom računalniškega programa ali elektronske naprave, ki omogoča brisanje, popravljanje ali kakršno koli spreminjanje izvornega podatke, če so storilčeva last in tudi, če niso storilčeva last.

K 11. členu

Drugi odstavek se briše, ker je nepotreben oziroma ker v primerjavi z 41. členom ZDavP-2 poraja dvome. Da lahko davčni organ pridobiva podatke v skladu z določbami, ki se nanašajo na obveznost dajanja podatkov, kadar le-te potrebuje za izpolnitev zaveze po mednarodni pogodbi brez da bi podatke potreboval tudi sam (nima torej lastnega interesa pridobivanja), izhaja že iz splošne določbe 3. člena ZDavP-2.

K 12. členu

Namen spremembe osmega odstavka je jasneje in nedvoumno opredeliti, da se na pravnega naslednika ne prenesejo obveznosti in terjatve, ki se nanašajo neposredno na fizično osebo, ki je opravljala dejavnost, in je to dejavnost prenehala opravljati. Sedanja določba povzroča različne razlage, včasih tudi napačno, da pravni naslednik ne prevzame obveznosti in terjatev iz naslova vseh prispevkov in dohodnine, ki bremenijo fizično osebo, ki je prenehala opravljati dejavnost (tudi npr.: za zaposlene).

Namen veljavnega osmega odstavka 48. člena je, da se na pravnega naslednika ne prenesejo tiste obveznosti in terjatve, ki se nanašajo neposredno na fizično osebo, ki opravlja dejavnost (pravni prednik), se pa nanj (pravni naslednik) prenesejo obveznosti in terjatve, ki se nanašajo

na zaposlene. S predlagano spremembo je to tudi izrecno opredeljeno. Pravni naslednik prevzame vse obveznosti pravnega prednika, razen tistih, ki se nanašajo neposredno na fizično osebo – pravnega prednika, ki je dejavnost opravljal.

K 13. členu

Po veljavni ureditvi lahko davčni zavezanec v 30 dneh po predložitvi davčnega obračuna popravi formalne pomanjkljivosti oziroma pomote v imenih in številkah, pisne ali računске pomote. Davčni zavezanec lahko popravi pomanjkljivosti oziroma pomote v obračunu prispevkov za socialno varnost za zasebnike, za lastnike zasebnih podjetij, ki nimajo plače, ter za delodajalce, ki niso plačniki davka, v 45 dneh po predložitvi davčnega obračuna. Zavezanci imajo tako že v skladu z veljavno zakonodajo pravico, da tudi po poteku zakonsko določenih rokov, pod določenimi pogoji, že predložene obračune popravijo. Tako so davčni zavezanci, ki so v letu 2011 po predložitvi davčnega obračuna ugotovili formalne pomanjkljivosti oziroma pomote v številkah in imenih, pisne ali računске pomote, v 30 oziroma 45 dnevem roku predložili 10.272 popravkov davčnega obračuna. Ti popravki so se v praksi izvajali tako, da so se že predloženi davčni obračuni nadomestili s popravljenimi davčnimi obračuni, pri tem pa so se upoštevali učinki popravljenega obračuna, ki so v 53. členu ZDavP-2 določeni z vidika povečanja oziroma zmanjšanja davčne obveznosti.

Po predlogu lahko davčni zavezanec popravlja davčne obračune v 60 dneh po predložitvi davčnega obračuna zaradi istih razlogov, torej zaradi formalnih pomanjkljivosti oziroma pomot v imenih in številkah, pisnih ali računskih pomot. Na novo se določi, da lahko popravek obračuna predloži samo enkrat. Davčni zavezanec je dolžan davčnemu organu dajati resnične, pravilne in popolne podatke. Ne glede na to dolžnost je davčni zavezanec, ki v roku 60 dni od predložitvi davčnega obračuna, predloži popravek obračuna, razbremenjen odgovornosti za prekršek.

Po predlogu je jasneje določen učinek popravljenega obračuna. Popravljeni obračun učinkuje samo v delu, v katerem se ugotovi razlika med prvotnim in popravljenim obračunom. Učinki so določeni z vidika povečanja oziroma zmanjšanja davčne obveznosti. Razlika v davčni obveznosti se v primeru davčnega obračuna ugotavlja na podlagi predloženega in popravljenega obračuna. Prvotni davčni obračun še velja v delu, ki se ne odpravlja s popravkom obračuna.

Če je ugotovljena razlika, na podlagi katere se poveča davčna obveznost, ta razlika učinkuje od dneva, od katerega je imel učinek popravljen davčni obračun. To pomeni, da davčnemu zavezancu tečejo obresti od dneva, ko bi po prvotno predloženem obračunu oziroma obračunu, ki se popravlja, davek moral biti plačan.

Če pa je ugotovljena razlika, na podlagi katere se davčna obveznost zniža, ta razlika učinkuje od dneva predložitve popravljenega davčnega obračuna, kar pomeni, da davčnemu zavezancu zaradi preveč plačanega davka po prvotno predloženem obračunu obresti ne pripadajo.

K 14. členu

Davčni zavezanec lahko po tem členu enkrat popravlja davčni obračun, če je davčna obveznost izkazana previsoko. Popravek obračuna lahko predloži najpozneje v roku 12 mesecev od poteka roka za predložitev obračuna, v zvezi s katerim se vloga popravljen obračun. Davčni organ sprejme popravek obračuna, če kot utemeljene sprejme obrazložitve o razlogih, zaradi katerih je davčni zavezanec davčno obveznost izkazal previsoko. Davčnemu zavezancu ne pripadajo obresti.

V razmerju do predloga spremembe 53. člena ZDavP-2 popravek po predlogu 54. člena dejansko omogoča, da zavezanec tako (enkrat) vložijo popravek po 53. členu kot tudi (enkrat) po 54. členu.

Predlog vsebinsko ne spreminja veljavne ureditve. Po predlogu je jasneje določen učinek popravljenega obračuna. Popravljeni obračun učinkuje samo v delu, v katerem se ugotovi razlika med prvotnim in popravljenim obračunom.

Ugotovljena razlika, na podlagi katere se zniža davčna obveznost, učinkuje od dneva predložitve popravljenega davčnega obračuna. Davčnemu zavezancu zaradi preveč plačanega davka po prvotno predloženem obračunu, obresti ne pripadajo.

K 15. členu

Obračun davčnega odtegljaja je sestavljen iz zbirnih podatkov obračuna davčnega odtegljaja in podatkov iz obračuna davčnih odtegljajev, ki so izkazani individualno po davčnem zavezancu, prejemniku dohodka. Predlagane omejitve iz 53., 54. in 55. člena tega zakona, ki določajo, da se vsak obračun lahko popravlja le enkrat, se v primeru obračunov davčnega odtegljaja nanašajo le na podatke iz obračuna davčnih odtegljajev, ki so izkazani individualno po davčnem zavezancu, prejemniku dohodka. Posamezni individualni REK obrazec se lahko popravlja le enkrat, zbirni pa več kot enkrat, če se nanaša na različne prejemnike dohodka.

Če je bil v zvezi z izplačilom dohodka že predložen popravek in plačniku davka pristojen organ (kot je npr: Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije) z aktom ugotovi spremenjeno davčno osnovo oziroma spremembe pri določitvi zavezanosti za prispevke za socialno varnost, se v primeru, ko plačnik davka na tej podlagi predloži popravek REK obrazca, razbremeni odgovornosti za prekršek, ne glede na to, da gre v tem primeru za večkratno popravljanje podatkov v REK obrazcu. Smiselno enako velja če plačnik davka pridobi pravni naslov (sodna odločba) s katerim je ugotovljeno, da je davčna obveznost nižja, kot je bila izkazana na predloženem obračunu davčnega odtegljaja.

Predlog tako določa, da lahko plačnik davka ne glede na 53., 54. in 55. člen, ki omogoča, da se predloži popravek obračuna davčnega odtegljaja samo enkrat, še predložijo popravek, če se ta nanaša na različne prejemnike dohodkov oziroma na akte sodišča ali druge državne organe.

K 16. členu

S spremenjeno 2. točko prvega odstavka 58. člena se določi enako obravnavanje družb za upravljanje z vidika njihovih obveznosti plačnika davka, ne glede na to kakšno vrsto investicijskih skladov upravljajo (vzajemni sklad, krovni sklad, alternativni sklad ali investicijska družba). Sprememba je povezana z novostmi, uvedenimi z lani sprejetim ZISDU-2, po katerih se lahko v Sloveniji oblikujejo oziroma ustanovijo tudi nove oblike investicijskih skladov.

Tudi predlagani novi 11. odstavek je povezan z novostmi, uvedenimi z lani sprejetim ZISDU-2. Tako je bil z ZISDU-2 (na podlagi UCITS IV direktive) uveden tudi t.i. potni list za družbe za upravljanje UCITS skladov (kar pomeni, da lahko UCITS sklad v Sloveniji oblikuje in ga upravlja družba za upravljanje druge države članice EU). Zato je treba opraviti spremembe v zakonu v smeri izenačitve položaja v Sloveniji oblikovanih oziroma ustanovljenih investicijskih skladov. S predlagano določbo se tako z vidika obveznosti plačnika davka v Sloveniji v enak položaj postavljajo v Sloveniji oblikovani oziroma ustanovljeni investicijski skladi, ne glede na to, ali jih upravljajo družbe za upravljanje, ki imajo sedež v Sloveniji ali v drugih državah članicah EU. Družba za upravljanje druge države članice lahko storitev upravljanja investicijskih skladov

opravlja v RS preko podružnice ali neposredno pod pogoji, določenimi v ZISDU-2. S predlagano določbo se tako določi plačnik davka za primer v Sloveniji oblikovanega oziroma ustanovljenega investicijskega sklada, pri katerem se plačnik ne more določiti na podlagi prvega odstavka 58. člena. Predlagana določba sledi spremembi pravil vira dohodnine glede dohodka iz investicijskih skladov, predlagani z zadnjo novelo dohodnine. Ker morata družba za upravljanje in skrbnik v pogodbi določiti kdo od njiju se šteje za plačnika davka in to še preden začne skrbnik opravljati skrbniške storitve za sklad, se s tem omogoči, da se stranki pogodbe vnaprej dogovorita o načinu zagotavljanja podatkov skrbniku (kadar se za plačnika davka šteje skrbnik) ter tudi o primernem nadomestilu skrbniku za opravljanje storitev povezanih z obveznostmi plačnika davka.

K 17. členu

S predlogom se določi, da se davčnemu zavezancu, ki predloži obračun ali popravek obračuna, na podlagi katerega svojo obveznost povečuje, po izteku zakonskega roka, za čas zamude zaračunajo zamudne obresti.

Na ta način se prepreči situacija, do katere bi lahko prišlo glede na predloge sprememb členov, ki se nanašajo na popravke obračunov, in sicer ko bi zavezanec, ki bi vložil popravek obračuna v zakonskem roku, a po poteku roka za plačilo, plačal dodatno ugotovljeno obveznost in zamudne obresti (saj popravek učinkuje od dneva učinkovanja obračuna, ki se popravlja), medtem ko se zamudne obresti brez eksplicitne določbe ne bi zaračunale zavezancu, ki bi obračun oziroma popravek vložil po izteku zakonskega roka.

K 18. členu

Zakon o davčnem postopku v četrtem odstavku 166. člena določa, da pošlje davčni organ banki oziroma hranilnici (v nadaljevanju: banka) tudi podatke iz sklepa v elektronski obliki. Ta določba se začne uporabljati najkasneje 1.1.2015. Za ta namen je bila oblikovana delovna skupina, sestavljena iz predstavnikov ZBS, bank in izdajateljev sklepov o izvršbi.

Posredovanje podatkov iz sklepov o izvršbi bo bistveno pospešilo izvajanje sklepov o izvršbi na strani bank in tudi precej znižalo njihove stroške.

DURS in banke ugotavljajo, da je potrebno pristopiti k sodobnejšemu načinu vročanja sklepov o izvršbi, ki jih davčni organi posredujejo bankam v izvršitev. Isti informacijski sistem, ki se bo uporabljal za posredovanje podatkov iz sklepov o izvršbi, se bo lahko uporabil tudi za vročitev sklepov o izvršbi. Na ta način se bo bankam vročalo samo sklepe o izvršbi (in z izvršbo povezane dokumente), ki jih morajo banke izvajati. Vsi ostali dokumenti se bodo bankam vročali po siceršnjih pravilih vročanja, določenih v 85. členu ZDavP-2 in v ZUP.

S predlaganim načinom vročanja, bodo prihranjeni stroški pošiljanja. Davčni organ izda letno preko 100.000 sklepov o izvršbi na transakcijske račune (l. 2008 102.671 sklepov, l. 2009 113.659 sklepov, l. 2010 128.124 sklepov). DURS vodi evidenco o sklepih, izdanih dolžnikom, ne pa, koliko bankam so bili sklepi posredovani (če ima dolžnik odprte račune pri več bankah, se sklep praviloma pošlje vsem bankam), zato DURS ocenjuje, da je število sklepov, vročenih bankam, približno dvakrat večje od števila sklepov, izdanih dolžnikom, torej cca 250.000 izdanih sklepov letno. Ker se ti sklepi vročajo osebno po ZUP, stane vročitev enega sklepa 1,87 evrov. Upošteva še strošek tiskanja in kuvertiranja, bo prihranek na letni ravni za DURS znašal od 400.000 do 500.000 evrov.

V pravilniku se podrobneje uredi vsebina, oblika in način vročanja pravnih aktov, dokumentov in izmenjave podatkov preko informacijskega sistema. V pravilniku bo natančno določene tehnične specifikacije v zvezi z delovanjem aplikacij, način komuniciranja med informacijskim sistemom in aplikacijami bank, reševanje napak, ter določeno tudi, v kakšnih rokih morajo davčni organi nalagati sklepe in podatke na informacijski sistem, da jih bodo lahko banke pravočasno prejele in obdelale.

Po predlogu davčni organ naloži sklep o izvršbi in podatke iz tega sklepa na informacijski sistem za elektronsko vročanje in izmenjavo podatkov bankam oziroma hranilnicam, s katerim upravlja davčni organ (v nadaljevanju: informacijski sistem). Banke prevzamejo sklep in podatke, kar potrdijo z elektronskim podpisom. S tem se šteje da je sklep vročen. Če banka ne prevzame sklepa, pride do fikcije vročitve. Ker vse banke ne bodo imele lastnih aplikacij za prevzem sklepov in podatkov iz informacijskega sistema, je izrecno določeno, da lahko za to pooblastijo druge pravne osebe (predvidoma druge banke). V primeru težav z delovanjem informacijskega sistema, se vročitev sklepa opravi po določbah 85. člena ZDavP-2.

K 19. členu:

Naslov poglavja se uskladi z vsebino, ki jo ureja Direktiva 2011/16.

K 20. členu:

S tem členom se v slovenski pravni red prenaša Direktiva 2011/16, ki nadgrajuje vsebino upravnega sodelovanja tako, da omogoča tesnejše in učinkovitejše sodelovanje med državami članicami EU na področju izmenjave podatkov. Ker obdavčevanje ni harmonizirano znotraj EU, je okrepljeno upravno sodelovanje način, ki zagotavlja pravilno odmero davkov in učinkovit boj zoper davčnim utajam in davčnim goljufijam. Direktiva se nanaša na vse vrste davkov, razen DDV, carin, trošarin in obveznih prispevkov za socialno varnost, saj je upravno sodelovanje na področju teh davkov že urejeno v drugi zakonodaji EU. Direktiva uvaja avtomatično izmenjavo podatkov za pet kategorij dohodka in kapitala od 1. januarja 2015. Direktiva tudi zagotavlja izboljšanje obstoječih mehanizmov za izmenjavo podatkov.

K 21. členu:

V novem 243.a členu se opredelijo določeno pojmi, uporabljeni v II. poglavju četrtega dela ZDavP-2. Določeni pojmi, uporabljeni v tem poglavju, imajo enak pomen, kot isti izrazi, uporabljeni v prejšnjem poglavju, zato se jih posebej ne definira, temveč samo pojasni, da imajo smiselno enak pomen. Izraz »upravno sodelovanje« pomeni izmenjavo podatkov (na zaprosilo, avtomatično ali brez vnaprejšnjega zaprosila) in druge oblike upravnega sodelovanja (prisotnost v davčnih uradih, sočasni davčni nadzor, zahteva za vročitev in izmenjava najboljših praks in izkušenj), vse z namenom pravilne odmere davka. Zaprosilo za sodelovanje se nanaša na vse zgoraj naštetih oblike sodelovanja.

Države članice EU na podlagi direktive 2011/16 podatke izmenjujejo na podlagi zaprosila, brez vnaprejšnjega zaprosila ali avtomatično. Zaradi uskladitve terminologije se izraz »zahteva« nadomesti z izrazom »zaprosilo«, besedna zveza »spontana izmenjava« pa z »izmenjava brez vnaprejšnjega zaprosila«.

K 22. členu:

Z Direktivo 2011/16 se razširja obseg upravnega sodelovanja. Po tej direktivi se upravno sodelovanje nanaša na vse vrste davkov, razen DDV, carin in obveznih prispevkov za socialno varnost. Direktiva 2011/16 se v skladu z členom 2(2) uporablja tudi za trošarine, ki še niso zajete z drugo zakonodajo EU o upravnem sodelovanju. Vse trošarinske dajatve so že zajete v

Uredbi o upravnem sodelovanju na področju trošarin, zato se četrto poglavje ZDavP-2 ne nanaša na trošarine.

Med davke iz prvega odstavka tega člena se ne štejejo upravne takse in podobne pristojbine organov javne uprave.

K 23. členu:

Direktiva določa naloge pristojnega organa za upravno sodelovanje in obseg upravne pomoči. V Sloveniji je centralni urad za zvezo Ministrstvo za finance, katerega naloga so stiki s Evropsko komisijo v zvezi z izvajanjem Direktive 2011/16, GDU DURS pa je določen kot urad za zvezo oziroma organ, ki je v zvezi z izvajanjem Direktive 2011/16 pristojen za stike z državami članicami EU, torej organ, ki izvaja dejansko upravno pomoč. S tem se tudi vzpostavlja neposredno sodelovanje slovenskih organov z organi drugih držav članic.

GDU DURS, kot pristojen organ, pošlje prejeta zaprosila v izvršitev pristojnemu davčnemu organu. Davčni organ o izvedenih ukrepih obvesti pristojni organ, ki zbrane podatke pošlje organu države prosilke. Na ta način se zagotavlja tudi učinkovito notranje usklajevanje slovenskih organov v zadevah upravnega sodelovanja.

K 24. členu:

Pristojnost slovenskih organov je določena že v 245. členu, zato se 246. člen črta.

K 25. členu:

S tem členom se ureja pogoje in postopek izmenjave podatkov na zaprosilo. Zaprošeni organ posreduje vse podatke, s katerimi razpolaga ali jih lahko pridobi. Za obe vrsti podatkov je določen tudi rok za posredovanje. V posebnih primerih se lahko pristojni organ zaprosene države in pristojni organ države prosilke dogovorita o drugačnih rokih, na primer če je postopek pridobitve še posebej otežen ali dolgotrajen (npr. pri bančnih informacijah).

Pristojni organ za zagotovitev podatkov v zvezi z zaprosilom uporabi pooblastila, ki mu jih daje ta zakon, zakon, ki ureja davčno in carinsko službo ter zakoni o obdavčenju.

Izvirni dokumenti se zagotovijo zgolj na izrecno zaprosilo, saj se le – ti posredujejo z navadno pošto in ne elektronsko preko CCN omrežja, ki je v skladu z Direktivo običajna komunikacija za ostala zaprosila za podatke.

Pristojni organ in organ države prosilke se lahko za posamezni primer dogovorita o drugačnih rokih, če davčni organ utemeljeno domneva, da bo pridobivanje podatkov trajalo dlje kot šest mesecev (na primer, zahtevni davčni inšpekcijski nadzor, ipd.).

Uredi se potrditev prejema zaprosila, to je institut, ki ga Direktiva 2011/16 na novo uvaja, in ki državi prosilki zagotavlja informacijo, da je zaprosilo prejela ustrezna oseba zaprosene države, in da lahko tudi pričakuje odgovor. Določi se rok za potrditev prejema zaprosila, kar omogoča učinkovitejšo in hitrejšo izmenjavo informacij, ki je eden temeljnih ciljev nove direktive.

Za zagotavljanje učinkovitejše izmenjave podatkov se uredi tudi obvestilo o pomanjkljivostih zaprosila in zahteva za dodatne informacije o okoliščinah.

K 26. členu:

Z 248. členom se od 1. januarja 2015 uvaja avtomatična izmenjava podatkov dalje za pet kategorij prihodkov in kapitala, ki temeljijo na razpoložljivih podatkih (dohodek iz zaposlitve,

plačila direktorjem, produkti življenjskih zavarovanj, pokojnine, lastništvo nepremičnin in iz njih izhajajoči dohodek). Razpoložljivi podatki se nanašajo na podatke iz dokumentacije, ki se nahaja pri davčnem organu države članice, ki sporoča informacije, in so dostopni v skladu s postopki za zbiranje in obdelavo podatkov v tej državi članici.

Upoštevajoč poročilo Evropske komisije, ki ga mora predložiti Svetu EU pred 1. julijem 2017, in na podlagi novega predloga Evropske komisije, se ta seznam lahko razširi na dividende, kapitalske dobičke in licenčnine. Po proučitvi predloga Evropske komisije se lahko Svet EU za dodatno okrepitev učinkovitosti avtomatične izmenjave odloči za uvedbo obvezne avtomatične izmenjave glede najmanj treh od zgoraj navedenih petih kategorij prihodkov in kapitala (kakor se razlagajo v nacionalni zakonodaji države članice), ki si jih izberejo države članice.

K 27. členu:

Določi se primere, v katerih pristojni organ pošlje drugi državi članici EU podatke brez vnaprejšnjega zaprosila. Organ pa lahko sporoča katerekoli koristne podatke, ne zgolj tistih, ki so naštetih v prvem odstavku 249. člena ZDavP-2. Določi se rok za izmenjavo podatkov brez vnaprejšnjega zaprosila. Določi se tudi ravnanje države članice EU, ko prejme podatke. Le-ta mora najkasneje v sedmih delovnih dneh po prejemu podatkov njihov prejem potrditi.

K 28. členu:

V novem 249.a členu se ureja institut povratnih informacij, ki ga Direktiva 2011/16 uvaja na novo, in sicer z namenom, da zaprošena država ve, koliko in na kakšen način so posredovani podatki pripomogli k pravilni odmeri oziroma dodatni odmeri davka. Rezultat uporabe podatkov je v tem primeru lahko uporaba podatka in na tej podlagi odmerjen (dodatni) davek, možna je prekinitvev postopka, organ pa lahko podatka sploh ne uporabi in ne začne postopka, o čemer tudi obvesti organ zaprosene države.

Z novim 249.b členom se določa, da se izmenjava podatkov na podlagi zaprosila in brez predhodnega zaprosila, potrdila o prejemu in odgovori, če je možno, pošljejo na standardnem obrazcu, in sicer, kolikor je mogoče, v elektronski obliki preko CCN omrežja. Vsebina standardnih obrazcev bo urejena v Izvedbeni uredbi.

Z novim 249.c členom se določa uporaba jezika, in sicer so vsa zaprosila za sodelovanje v skladu s tem poglavjem, vključno z zaprosilom za vročitev, lahko v kateremkoli jeziku, za katerega se dogovorita zaprošeni organ in organ prosilec. Prevod v uradni jezik zaprosene države se priloži le v posebej utemeljenih primerih (na primer, če se dogovorita za uporabo jezika, ki ni uradni jezik RS, davčni organ pa kljub dogovoru ne razume zaprosila).

K 29. členu:

Določa se, da se za podatke lahko zaprosi šele, ko so izčrpane vse možnosti in poti za pridobitev podatkov na drug način, kot je izmenjava podatkov v skladu s tem poglavjem z izjemo, če bi uporaba vseh možnih postopkov v državi prosilke povzročila tveganje, da država prosilka tega podatka ne bi dobila. Na ta način se uveljavlja načelo izčrpnosti.

Nadalje se določa, da se izmenjava podatkov lahko odkloni le iz pravnih in ne več tudi praktičnih razlogov na strani države prosilke, zaradi katerih ne more poslati enakovrstnih podatkov. To pomeni, da se izmenjava lahko odkloni v primerih, če bi bilo to v nasprotju z njeno zakonodajo. Pristojni organ zaprosene države (v tem primeru slovenski pristojni organ) o razlogih obvesti pristojni organ države prosilke.

Direktiva glede razlogov za zavrnitev zaprosila določa, da države članice EU ne morejo zavrniti zaprosila za izmenjavo podatkov zgolj zato, ker ima te podatke banka ali kakšna druga finančna institucija oziroma, ker nimajo lastnega interesa. Zavrnitev iz teh razlogov pa po slovenski zakonodaji ni možna, zato posebna določba ni potrebna.

Pristojni organ takoj obvesti organ države prosilke o razlogih za odklonitev zahteve, najpozneje pa v enem mesecu od prejema zaprosila.

K 30. členu:

Določijo se pogoji za sodelovanje pooblaščenih uradnih oseb države prosilke v postopku pobiranja davkov s Republiko Sloveniji. Uradne osebe lahko v skladu s slovensko zakonodajo zgolj pregledujejo dokumentacijo in pridobijo izvode dokumentacije, ne morejo pa opravljati razgovorov z davčnimi zavezanci.

Z namenom tesnejšega sodelovanja se natančneje določa postopek sočasnega davčnega nadzora, ki hkrati poteka v več državah članicah EU, z namenom, da si pristojni organi držav članic EU, sodelujočih v sočasnem nadzoru, izmenjajo tako pridobljene informacije. Slovenski davčni organ izvršuje naloge v okviru sočasnega davčnega nadzora na območju Republike Slovenije v skladu z ZDavP-2 in zakonom, ki ureja davčno službo. Posebni dogovor, kot ga določa 251. člen ZDavP-2, pomeni, da se pristojni organi držav članic dogovorijo o poteku sočasnega nadzora na njihovih območjih.

K 31. členu

Podatki, ki se pošiljajo za namene nudenja upravne pomoči, se štejejo za davčno tajnost in zanje veljajo določbe ZDavP-2 o varovanju podatkov, ki so davčna tajnost.

Določi se, da se podatki lahko uporabijo tudi za odmero in izterjavo drugih davščin iz 215. člena ZDavP-2 (to je davščin iz 2. člena Direktive 2010/24/EU o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi z davki, carinami in drugimi ukrepi, ki je implementirana v I. poglavju četrtega dela ZDavP-2) ter za odmero in izterjavo obveznih prispevkov za socialno varnost. Prejšnja direktiva je omogočala uporabo podatkov zgolj za odmero davščin, ne pa za tudi za izterjavo davščin ter odmero in izterjavo obveznih prispevkov za socialno varnost.

Podatki se lahko sporočijo tudi tretji državi članici EU, če bi bili zanjo koristni in se država članica EU, od koder podatki izvirajo, s tem strinja. Določi se rok za odklonitev posredovanju podatkov tretji državi članici EU.

Določi se, da imajo podatki, pridobljeni od tujega organa na podlagi določb tega poglavja, enako pravno veljavo kot podatki, pridobljeni od domačega organa (lahko se uporabijo kot dokaz).

K 32. členu:

Določi se, da lahko organ prosilec poda zaprosilo za vročitev zgolj takrat, kadar sam ne more v skladu s pravili vročanja, ki veljajo v državi članici prosilke, sam opraviti vročitve, ali bi to povzročilo nesorazmerne težave.

K 33. členu

V novem 253.a členu se določa, da če država članica EU ponudi širše sodelovanje, kot je predvideno v tem poglavju, tretji državi, ki ni članica EU, mora takšno sodelovanje zagotoviti tudi vsaki državi članici EU.

K 34. členu

Po novem je Republika Slovenija pogodbenica tudi v zvezi z drugimi mednarodnimi sporazumi, torej Konvencijo o medsebojni upravni pomoči pri davčnih zadevah, Konvencijo o odpravi dvojnega obdavčevanja v zvezi s preračunom dobička povezanih podjetij in sporazumi o izmenjavi informacij v zvezi z davčnimi zadevami in ne več samo v zvezi z mednarodnimi pogodbami o izogibanju dvojnega obdavčenja, zato se ustrezno določi pristojnost Ministrstva za finance za izvajanje teh pogodb in hkrati z zakonom določi možnost, da minister, pristojen za finance, za izvajanje posameznih nalog po navedenih pogodbah pooblasti DURS.

K 35. členu

Člen se črta v delu, v katerem se podzakonski akt nanaša na medsebojno pomoč med državami članicami EU, ker zaradi določitve obrazcev in drugih relevantnih vsebin v neposredno uporabljivih pravnih aktih EU le-ta ni več potreben.

K 36. členu

Z 282. členom je določena oprostitvev plačila davčnega odtegljaja, in sicer se od dohodkov rezidenta, od katerih se akontacija dohodnine plačuje z davčnim odtegljajem, ta ne odtegne in plača, če izračunani znesek akontacije ne presega 20 evrov. Navedena oprostitvev velja za dohodke, ki se vštevajo v letno davčno osnovo, razen za dohodke iz delovnega razmerja, dosežene pri delodajalcu, pri katerem davčni zavezanec dosega pretežni del dohodka iz delovnega razmerja (glavni delodajalec) in dohodke, dosežene z opravljanjem dejavnosti.

Navedena oprostitvev velja tudi za dohodke iz delovnega razmerja, ki jih zavezanec dosega pri drugem delodajalcu. Ker so praviloma to redni dohodki, ki se vštevajo v letno davčno osnovo, zaradi upoštevanja medletne oprostitve davčnega odtegljaja prihaja do obveznosti doplačila dohodnine na letni ravni. Navedeni problem doplačil je bil zaznan predvsem pri zavezancih, ki kot delovni invalidi poleg plače za krajši delovni čas od polnega prejemajo tudi nadomestilo iz invalidskega zavarovanja pri Zavodu za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije. Ti zavezanci so izrazili željo, da bi akontacijo od nadomestila iz invalidskega zavarovanja plačevali med letom, čeprav je nižja od 20 evrov, saj izračunanega zneska doplačila dohodnine na letni ravni zaradi nizkih skupnih dohodkov ne zmorejo plačati v predpisanih rokih.

Namen akontiranja dohodnine med letom je, da se akontacija čim bolj približa letni obveznosti iz naslova dohodnine, zato je predlagano, da se zavezancu, ki dosega dohodke iz delovnega razmerja, dosežene pri drugem delodajalcu, omogoči, akontacija dohodnine od teh dohodkov izračuna in plača tudi če ne presega zneska 20 evrov. Zavezanec, ki ne želi, da se mu upošteva oprostitvev plačila akontacije dohodnine, ki znaša 20 ali manj evrov, o tem obvesti delodajalca.

K 37. členu

Podoben problem doplačila dohodnine na letni ravni, kot je pri dohodkih iz delovnega razmerja, doseženih pri drugem delodajalcu, za katere velja oprostitvev davčnega odtegljaja, opisan v obrazložitvi k 36. členu, se lahko pojavi tudi pri dohodkih iz delovnega razmerja, doseženega pri drugem delodajalcu, pri katerih je določen znesek, do katerega se akontacije ne odmeri (če navedene dohodke zavezanec napove v napovedi, ker izplačevalec ni plačnik davka). Zato je predlagano, da se v primeru, če davčni zavezanec ne želi, da se mu pri izračunu akontacije dohodnine od dohodka iz delovnega razmerja, doseženega pri drugem delodajalcu, upošteva znesek, do katerega se akontacija dohodnine ne odmeri, to uveljavlja v napovedi za odmero akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve (288. člena ZDavP-2).

K 38. členu

S tem členom se spreminja naslov 4. podpoglavja I. poglavja zakona, in sicer tako, da iz naslova izhaja urejanje vsebinskega sklopa postopkovnih pravil akontacije dohodnine in dohodnine od dohodka iz dejavnosti. Prilagoditev naslova je potrebna zaradi sprememb postopkovnih pravil v tem poglavju. Prav tako se s tem členom spreminja naslov 1. točke 4. podpoglavja I, poglavja zakona, in sicer tako, da iz naslova izhaja, da se v tej točki urejajo postopkovna pravila za akontacijo dohodnine od dohodka iz dejavnosti, ki se všteva v letno davčno osnovo.

K 39. členu

S tem členom se spreminja način ugotavljanja in plačevanja predhodne akontacije dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti, v primerih prehoda iz sistema normiranih odhodkov v sistem dejanskih prihodkov in odhodkov, in sicer tako, da se predhodna akontacija v primeru prehoda iz sistema normiranih odhodkov v sistem dejanskih prihodkov in odhodkov več ne izračunava predhodne akontacije glede na višino predvidene davčne osnove davčnega leta, temveč glede na znesek dohodnine od dohodka iz dejavnosti po zadnjem obračunu dohodnine od dohodka iz dejavnosti, v katerem se davčna osnova ugotavlja z upoštevanjem normiranih odhodkov. V skladu s tem bo davčni zavezanec plačal predhodno akontacijo dohodnine od dohodkov iz dejavnosti, ko bo prešel iz sistema normiranih odhodkov v sistem ugotavljanja davčne osnove dejanskih prihodkov in odhodkov, v znesku, ki je enak znesku dohodnine od dohodka iz dejavnosti po zadnjem obračunu dohodnine od dohodka iz dejavnosti, v katerem se davčna osnova ugotavlja z upoštevanjem normiranih odhodkov.

K 40. členu

S tem členom se preimenuje 2. točka 4. podpoglavja I. poglavja tako, da se naslov točke ustrezno uskladi s spremenjeno vsebine točke, ki ureja postopkovna pravila za ugotavljanje dohodnine od dohodka iz dejavnosti, ki se ne všteva v letno davčno osnovo.

K 41. členu

S tem členom se spreminja način izračunavanja akontacije dohodnine s strani davčnih zavezancev, ki ugotavljajo davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov. Davčni zavezanci, ki svojo davčno osnovo ugotavljajo na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, bodo po spremenjenem 305. členu zakona sami izračunavali akontacijo dohodnine iz dejavnosti, v davčnem obračunu, s čimer se za te zavezance določa ugotavljanje davčne osnove na podlagi samoobdavčitve. S tem se poenoti način ugotavljanja akontacije davčne obveznosti od dohodkov iz dejavnosti in se ukinja posebna ureditev obveznega davčnega odtegljaja in napovedi, v primerih, ko davčni odtegljaj ni bil izveden. S tem členom se predpisuje tudi pooblastilo ministru, pristojnemu za finance, za izdajo podzakonskega akta, ki bo urejal davčni obračun.

S tem členom se tudi določa obdobje izračuna dohodnine od dohodka iz dejavnosti za zavezance, ki ugotavljajo svojo davčno osnovo z upoštevanjem dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov. Ker se poenoti način izračuna dohodnine za te zavezance z načinom izračuna akontacije dohodnine za zavezance, ki svojo davčno osnovo ugotavljajo na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov, se obdobje izračuna dohodnine določa na smiselno enak način kot obdobje izračuna akontacije dohodnine od dohodkov fizičnih oseb, ki ugotavljajo svojo davčno osnovo z upoštevanjem dejanskih prihodkov in odhodkov.

Prav tako se s tem členom določajo postopkovna pravila predlaganja obračuna. Predpisuje se smiselna uporaba določb, ki urejajo način predlaganja obračuna za fizične osebe, ki opravljajo dejavnost in svojo davčno osnovo ugotavljajo na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov, ker

se v skladu s spremembami po tem zakonu, pri obeh skupinah davčnih zavezancev davčna osnova ugotavlja z davčnim obračunom. Tako bodo davčni zavezanci, ki ugotavljajo svojo davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov predlagali davčni obračun na enak način kot preostali davčni zavezanci, ki opravljajo dejavnosti, pri čemer se ne bo uporabljala možnost glede predložitve dela podatkov iz poslovnih knjig in evidenc Agenciji Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve, saj davčni zavezanci, ki ugotavljajo svojo davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov niso dolžni predlagati teh podatkov niti sestavljati letnih poročil.

K 42. členu

S tem členom se dodajajo novi 307. a, 307. b, 307. c, 307. č, 307. d, 307. e, 307. f, 307. g in 307. h členi, ki celovito urejajo postopkovna pravila za davčne zavezance, ki ugotavljajo svojo davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov. Pravila, ki jih določajo novi členi so zaradi potrebe po celoviti postopkovni ureditvi obdavčevanja teh dohodkov potrebna, saj se dohodek iz dejavnosti, od katerega se davčna osnova ugotavlja z upoštevanjem normiranih odhodkov, po novem obdavčuje po cedularnem principu, kar pomeni, da se morajo nekatera splošna pravila, ki so predpisana za akontacijo dohodnine od dohodkov, ki se vštevajo v letno davčno osnovo na letni ravni, izrecno predpisati tudi za te dohodke, ki se ne vštevajo v letno davčno osnovo. Tako so se za dohodek iz dejavnosti, ki se ne vštevajo v letno davčno osnovo določila postopkovna pravila v zvezi z izračunavanjem in plačevanjem ter upoštevanjem akontacije dohodnine, poračunavanjem dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti, splošna postopkovna pravila v zvezi s prenehanjem opravljanja dejavnosti in nadaljevanje dejavnosti po drugi osebi, uveljavljanjem odbitka davka, plačanega v tujini, ali uveljavljanje oprostitve, postopkovna pravila v primeru smrti zavezanca in v zvezi določanjem skrbnika davčnega zavezanca oziroma njegovega premoženja. Navedena postopkovna pravila so smiselno enaka kot pravila, ki se uporabljajo za dohodke, ki se vštevajo v letno davčno osnovo. Vsebinsko specifično glede na ureditev splošnih pravil za akontacijo dohodnine od dohodkov, ki se vštevajo v letno davčno osnovo, je predpisana le ureditev možnosti uveljavljanja odbitka davka, plačanega v tujini, ali uveljavljanje oprostitve, ki se zgleduje po ureditvi, ki velja za pravne osebe po 383. členu zakona. Rešitev je primerna glede na to, da se bodo dohodki iz dejavnosti fizičnih oseb, ki opravljajo dejavnost in ugotavljajo svojo davčno obveznost z upoštevanjem dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, obdavčevali po cedularnem principu in torej ne bo možnosti oziroma obveznosti uveljavljanja v tujini plačanega davka tudi v postopku odmere dohodnine na letni ravni. Po predlagani spremembi se bo v tujini plačan davek uveljavljal v obračunu davka od dohodkov iz dejavnosti, na obrazcu, ki je predviden za obračun davka od dohodkov iz dejavnosti. V primeru, da davčni zavezanec ne bo uveljavljal v tujini plačanega davka, lahko davek uveljavlja v posebnem zahtevku v splošnem roku za zastaranje pravice do vračila preveč plačanega davka. Poseben obrazec za vlogo ni predpisan.

K 43. členu

S tem členom se v celoti spreminja 308. člen, ki je urejal zahtevo za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov. V skladu s spremembo člen ureja prigrasitev ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov ter obvestilo o prenehanju ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov.

Davčni zavezanec, ki bo izpolnjeval pogoje iz tretjega odstavka 48. člena zakona, bo moral opraviti prigrasitev uveljavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov najkasneje do 31. marca leta, za katero se odloči za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov. Pravico do ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem

normiranih odhodkov bo davčni zavezanec uveljavljal v obrazcu, ki je predpisan za davčni obračun davka od dohodka iz dejavnosti, ki ga je dolžan predložiti najkasneje do 31. marca za prejšnje leto. Specialna ureditev glede roka za priglasitev je predvidena za davčne zavezance, ki na novo začnejo z opravljanjem dejavnosti, saj bodo le-ti priglasitev opravili v 8. dneh od vpisa v primarni register, oziroma od vpisa v uradno evidenco za tekoče prvo leto poslovanja, ob predložitvi prijave za vpis v davčni register. Oba navedena roka za priglasitev sta prekluzivna, kar je izrecno določeno z zakonom. To pomeni, da v primerih, da davčni zavezanec priglasitve ne more opraviti po navedenem roku (npr. v popravku obračuna davka od dohodkov iz dejavnosti), saj davčni organ tako vlogo zavrgel kot prepozno. Zoper sklep o zavrnjenju je dovoljena pritožba, ki pa na podlagi izrecne določbe ne bo imela suspenzivnega učinka.

Priglasitev je vloga v upravnem davčnem postopku, ki predvideva odločanje davčnega organa le v primeru prepozno vložene ali neutemeljene vloge. Ker se bo priglasitev opravila na obračunu davka od dohodka iz dejavnosti, bo v okviru tega obrazca predvidena tudi sama priglasitev, kjer bo prednastavljena z zakonom določena minimalna vsebina te vloge, ki jo bo davčni zavezanec potrdil, če bo želel uveljavljati to ugodnost.

V primerih, ko bo vloga vložena pravočasno, bo davčni zavezanec lahko ugotavljal svojo davčno osnovo z upoštevanjem dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, razen, če bo po splošnih določbah zakona o davčnem nadzoru, davčni organ ugotovil, da davčni zavezanec ni izpolnjeval pogoja. V primeru, da priglasitev ne bo predložena pravočasno, se bo kot prepozna s sklepom zavrgla. Pritožba zoper sklep ne bo imela suspenzivnega učinka, kar pomeni, da v davčnem letu davčni zavezanec ne bo mogel ugotavljati davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov.

Kot nadaljnja poenostavitev postopkovnih pravil za zavezance, ki so v sistemu normiranih odhodkov, se določa samodejno podaljševanje takšnega načina ugotavljanja davčne osnove za davčne zavezance, ki izpolnjujejo pogoje za takšen način ugotavljanja davčne osnove tudi za tekoče davčno leto.

Tako se šteje, da je davčni zavezanec priglasil ugotavljanje davčne osnove za davčno leto z upoštevanjem normiranih odhodkov in se odločil za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, če do 31. marca leta, za katero ugotavlja davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov, ne obvesti davčnega organa o prenehanju ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov. To pomeni, da davčnemu zavezancu ne bo več treba pošiljati nove vloge za podaljšanje načina ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov vsako leto, temveč bo moral davčni organ obvestiti le, če bo želel iz sistema izstopiti. Rok za podajo obvestila o prenehanju ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov je enak kot za priglasitev, torej 31. marec tekočega leta za to leto. V primeru, da davčni zavezanec zamudi navedeni rok, je v tem davčnem letu dolžan ugotavljati davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov. Po poteku tega roka davčni zavezanec ne more spreminjati načina ugotavljanja davčne osnove. Obvestilo o izstopu bo davčni zavezanec podal v obračunu dohodnine od dohodka iz dejavnosti fizične osebe, ki ugotavlja svojo davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov, ki ga bo predložil za preteklo leto do 31. marca tega leta.

Poleg možnosti avtonomnega izstopa iz sistema normiranih odhodkov, je predviden tudi obvezni izstop iz sistema normiranih odhodkov. Davčni zavezanec bo moral za davčno leto ugotavljati davčno osnovo na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov in voditi ustrežne

poslovne knjige, evidence in poslovno poročilo, ki jih je dolžan voditi za ugotavljanje davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov, če bo ugotovil, da več ne izpolnjuje pogojev za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov za to davčno leto. Na podlagi navedenega bo moral davčni zavezanec za vsako davčno leto presoditi ali izpolnjuje pogoj iz tretjega odstavka v zvezi s sedmim odstavkom 48. člena ZDoh-2 in ali je dolžan v tem davčnem letu ugotavljati davčno osnovo na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov in voditi ustrezne poslovne knjige, evidence in poslovno poročilo, ki jih je dolžan voditi za ugotavljanje davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov. V primeru, da te obveznosti ne bo izvršil v skladu z zakonom, bo odgovarjal za prekršek, zaradi kršitve te zakonske obveznosti ugotavljanja davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov kot dolžnosti vodenja ustreznih poslovnih knjig, evidenc in poslovnega poročila, ki jih je dolžan voditi za ugotavljanje davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov. Ti zavezanci niso dolžni obveščati davčnega organa o izstopu iz sistema ugotavljanja davčne obveznosti

K 44. členu

S tem členom se črtajo 309., 310. in 311. člen, ki urejajo potrdilo o ugotavljanju davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, dolžnost predložitve potrdila izplačevalcu dohodka, obvestilo in potrdilo o znižani stopnji akontacije dohodnine in uveljavljanju posebne osebne olajšave za samozaposlene v kulturi, samostojne poklicne športnike in samostojne novinarje. S spremembo načina vstopa v sistem normiranih odhodkov in spremembo načina izračunavanja akontacije dohodnine in dohodnine od dohodkov iz dejavnosti, od katerih se davčna osnova ugotavlja z upoštevanjem normiranih odhodkov, več ni potrebna izdaja potrdila, zato se črta 309. člen zakona. Posledično davčni organ ob prigrasitvi davčnemu zavezancu več ne bo izdajal potrdila o ugotavljanju davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov. Davčni zavezanec pa več ne bo dolžan tega potrdila posredovati izplačevalcu dohodka. Ker pa se davčnega odtegljaja od navedenih dohodkov ne bo več delalo obvezno, temveč le v primerih iz 68. člena zakona, več ni potrebe po predpisovanju postopkovnih pravil v zvezi z dolžnostjo posredovanja potrdila o znižani stopnji akontacije dohodnine in uveljavljanju posebne osebne olajšave za samozaposlene v kulturi, samostojne poklicne športnike in samostojne novinarje. Slednji davčni zavezanci več ne bodo dolžni posredovati potrdila o znižani stopnji akontacije in uveljavljanju posebne osebne olajšave izplačevalcem dohodka, ker le-ti več ne bodo dolžni obračunavati davčnega odtegljaja tem zavezancem rezidentom, če bodo predhodno sporočilo svojo davčno številko.

K 45. členu

Redakcijski popravek – popravi se napačno sklicevanje.

K 46. členu

Redakcijski popravek.

K 47. členu

Za vse primere prenehanja davčnega zavezanca se kot obračunski dan prenehanja določi dan pred prenehanjem.

K 48. členu

Gre za redakcijski popravek. Izraz »obračunski dan oddelitve« v členu, ki obravnava razdelitve, se popravlja na pravilen izraz »obračunski dan razdelitve«.

K 49. členu

Redakcijski popravek. Spremembi 111. člena ZDavP-2 je treba ustrezno prilagoditi tudi besedilo tega člena.

K 50. členu

Prvi odstavek tega člena se spreminja na način, da bo moral prejemnik dohodka v primeru izvzema dividend iz davčne osnove zagotavljati in na zahtevo davčnega organa predložiti tudi dokazilo o zavezanosti izplačevalca za enega od davkov, v zvezi s katerimi se uporablja skupen sistem obdavčenja, ki velja za matične družbe in odvisne družbe iz različnih držav članic EU, oziroma o zavezanosti izplačevalca za davek od dohodka oziroma dobička, ki je primerljiv z davkom po zakonu, ki ureja obdavčevanje dohodkov pravnih oseb. Dokazila sledijo pogojem, določenim za izvzem dividend v ZDDPO-2.

K 51. členu

Z novim petim odstavkom tega člena se ureja postopanje davčnega organa v primeru neizpolnjevanja enega ali več pogojev iz 72. člena ZDDPO-2 že ob predložitvi vloge iz desetega odstavka 72. člena ZDDPO-2. Z novim sedmim odstavkom tega člena se ureja postopanje davčnega organa v primerih, ko niso več izpolnjeni pogoji, da se davek ne odtegne, dovoljenje za upravičenje po 72. členu ZDDPO-2 pa je že bilo izdano plačniku davka.

K 52. členu

V prvem odstavku je izrecno določena ureditev tega člena in razmejena glede na to, da gre za člen, ki ureja postopek za zavezance, ki ugotavljajo davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov. Materialne določbe glede ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov so določene v posebnem poglavju ZDDPO-2. Ta člen določa postopek za obračunavanje in plačevanje davka za zavezanca, ki ugotavlja davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov, zlasti roke in način postopanja zavezanca in davčnega organa.

V drugem odstavku je zaradi jasnosti in pravne varnosti določeno, da se za vsa vprašanja postopka, ki niso urejena v tem členu, smiselno uporabljajo druge določbe tega zakona. Namreč, tudi v postopku obračunavanja in plačevanja davka za sistem ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, se glede na konkretni primer ali situacijo uporabljajo vsi oziroma relevantni instituti zakona, ki ureja davčni postopek. Dejstvo pa je, da je sistem ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov pravzaprav poseben sistem, ki v določenem delu odstopa od ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem splošnih pravil. Posledično se tudi glede postopka uporabljajo splošna pravila in so v tem členu določene posebnosti za ta poseben sistem.

Tretji in četrti odstavek določata rok za priglasitev. Zavezanec iz 67.b člena ZDDPO-2, torej zavezanec, ki izpolnjuje pogoje za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, priglasitve ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov davčnemu organu najkasneje do 31. marca davčnega obdobja, za katerega priglašitve ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov. To naredi v davčnem obračunu za predhodno leto. Sestavni del priglasitve je izjava zavezanca iz 67.b člena ZDDPO-2, da uveljavlja ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, ter izjava o izpolnjevanju pogojev, določenih z ZDDPO-2. Specialna ureditev glede roka za priglasitev je predvidena za zavezance, ki pričnejo s poslovanjem, saj bodo le-ti priglasitev opravili v 8. dneh od vpisa v primarni register, oziroma od vpisa v uradno evidenco za tekoče prvo leto poslovanja. Oba navedena roka za priglasitev sta prekluzivna, kar je izrecno določeno z zakonom. To pomeni, da v primerih, ko zavezanec opravi priglasitev po poteku določenega roka, davčni organ tako

vlogo zavrže kot prepozno. Zoper sklep o zavrženju je dovoljena pritožba, ki pa na podlagi izrecne določbe zakona nima suspenzivnega učinka.

Določeno je še, da se šteje, da je zavezanec priglasiel ugotavljanje davčne osnove za davčno obdobje z upoštevanjem normiranih odhodkov, če do 31. marca tega obdobja, v davčnem obračunu za predhodno obdobje ne obvesti davčnega organa o prenehanju ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov. S tem je določen avtomatizem glede podaljševanja vključitve v sistem ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov.

K 53. členu

Sankcije za tretji odstavek 37. člena zakon (ZDavP-2) ne ureja. S predlagano spremembo prvega odstavka 397. člena se bo zapolnila nastala pravna praznina.

V zvezi z novim osmim odstavkom se določi sankcija, če zavezanec uporablja računalniški program ali elektronsko napravo, ki omogoča brisanje, popravljanje ali kakršnokoli spreminjanje izvornega zapisa, shranjenega v napravi ali na drugem mediju, brez hrambe prvotnih podatkov in vseh naknadnih sprememb oziroma briše, popravlja ali kakorkoli drugače spreminja izvorni zapis.

K 54. členu

Na podlagi novega 398.a člena ZDavP bo davčni organ kot prekrškovni organ zaradi kršitev obveznosti, določenih v osmem in devetem odstavku 38. člena zakona, lahko v hitrem prekrškovnem postopku sankcioniral davčne zavezance, proizvajalce in dobavitelje računalniških programov z visokimi globami in jim izrekel stransko sankcijo odvzema računalniškega programa ali elektronske naprave, ki omogočajo brisanje ali kakršnokoli spreminjanje izvornega zapisa, shranjenega v napravi ali na drugem mediju, brez hrambe prvotnih podatkov.

Za vse prekrške, storjene pred uveljavitvijo te ureditve, se še vedno uporabljajo pravila rednega sodnega postopka, v skladu s katerimi DURS predlaga postopek o prekršku pri sodišču, ki sme izreči stransko sankcijo odvzema predmetov.

Višina in vrsta sankcije je določena glede na družbeno nevarnost prekrška.

K 55. členu

Dopolnjuje se ureditev, na podlagi katere se ne kaznuje za prekršek tudi davčnega zavezanca, ki je vložil popravke obračunov na podlagi 53. in 54. člena.

K 56. členu

Davčni organ ima pooblastilo za izrek globe v razponu davčnemu zavezancu, ki poseduje računalniški program ali elektronsko napravo v nasprotju z novim osmim odstavkom 38. člena zakona. Prav tako ima davčni organ pooblastilo za izrek globe v razponu proizvajalcu ali dobavitelju, če zagotavlja ali omogoči uporabo računalniškega programa ali elektronske naprave v nasprotju z devetim odstavkom 38. člena zakona.

K 57. členu

S prehodno določbo se določi, da začne ta člen veljati s 1. januarjem 2014.

K 58. členu:

V prehodni določbi se določi, da se 248. člen uporablja začne uporabljati s 1. 1. 2015, in sicer za davčna obdobja po 1. 1. 2014.

K 59. členu:

Določi se obveznost Ministrstva za finance, da Evropski komisiji poroča o avtomatični izmenjavi podatkov glede podatkov, s katerimi davčni organ razpolaga in jih lahko avtomatično izmenjuje in tudi o spremembah v zvezi z razpoložljivimi podatki, ki jih lahko avtomatično izmenjuje.

Določi se obveznost Ministrstva za finance, da enkrat letno, na predpisanem obrazcu, pošilja statistične podatke o obsegu avtomatičnih izmenjav.

K 62. členu

V tem členu je določen rok za priglasitev za obdobje 2013. Določeno je, da ne glede na posebej določene roke, lahko zavezanec, ki želi ugotavljati davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov, za davčno obdobje 2013, davčnemu organu priglasijo svojo izbiro najkasneje do 31. marca 2013. Izrecno je določeno, da priglasitev opravljeno po navedenem roku, davčni organ s sklepom zavrže.

K 63. členu:

Določi se vacatio legis, in sicer začne zakon veljati 1. januarja 2013, uporabljati pa se začne 1. januarja 2013. Veljavnost in uporaba sta ločena, ker je Direktiva 2011/16 učinkuje od 1. januarja 2013, prav tako pa morajo biti v zvezi s predlogom novele zakona sprejeti še določeni podzakonski akti.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

1. člen (vsebina zakona)

(1) Ta zakon ureja:

- obračunavanje, odmero, plačevanje, vračilo, nadzor in izvršbo davkov (v nadaljnjem besedilu: pobiranje davkov),
- pravice in obveznosti zavezancev ali zavezank za davek (v nadaljnjem besedilu: zavezanci za davek), državnih in drugih organov, ki so v skladu z zakonom pristojni za pobiranje davkov, ter drugih oseb v postopku pobiranja davkov,
- varovanje podatkov, pridobljenih v postopku pobiranja davkov, ter
- medsebojno pomoč pri pobiranju davkov in izmenjavi podatkov med državami članicami Evropske skupnosti, ki delujejo v okviru Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: države članice EU), in z izvajanjem mednarodnega sodelovanja na področju pobiranja davkov.

(2) S tem zakonom se v slovenski pravni red prevzema vsebina naslednjih predpisov Evropske skupnosti:

- Direktiva Sveta 2010/24/EU z dne 16. marca 2010 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi z davki, carinami in drugimi ukrepi, UL L 84, 31. 3. 2010 – s I. poglavjem četrtega dela tega zakona;
- Direktiva Sveta 77/799/EGS z dne 19. decembra 1977 o medsebojni pomoči pristojnih organov držav članic na področju neposredne obdavčitve, UL L 336 z dne 27. 12. 1977, zadnjič spremenjena z Direktivo Sveta 2004/106/ES z dne 16. novembra 2004 o spremembah Direktive 77/799/EGS o medsebojni pomoči pristojnih organov držav članic na področju neposrednega obdavčevanja, nekaterih trošarin in obdavčenja zavarovalnih premij in Direktive 92/12/EGS o splošnem režimu za trošarinske proizvode in o skladiščenju, gibanju in nadzoru takih proizvodov, UL L 359, 4.12.2004 – z II. poglavjem četrtega dela tega zakona;
- Direktiva Sveta 2003/48/ES z dne 3. junija 2003 o obdavčitvi dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti, UL L 157 z dne 26. junija 2003, zadnjič spremenjena s Sklepom Sveta 2004/587/ES z dne 19. julija 2004 o datumu začetka uporabe Direktive 2004/48/ES o obdavčevanju dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti, UL L 257, 4. 8. 2004 – z 10. podpoglavjem I. poglavja petega dela tega zakona;
- Direktiva Sveta 2003/49 z dne 3. junija 2003 o skupnem sistemu obdavčevanja plačil obresti ter licenčnin med povezanimi družbami iz različnih držav članic, UL L 157 z dne 26. junija 2003, zadnjič spremenjena z Direktivo Sveta 2004/76/ES z dne 29. aprila 2004 o spremembi Direktive 2003/49/ES glede možnosti določenih držav članic, da uporabijo prehodna obdobja za uvedbo skupnega sistema obdavčevanja plačil obresti ter licenčnin med povezanimi družbami iz različnih držav članic, UL L 157, 30. 4. 2004 – s členi 379, 380 in 381 tega zakona.

2. člen (postopanje po tem zakonu)

(1) Davčni organ postopa po tem zakonu, kadar odloča o obveznostih in pravicah posameznikov, pravnih oseb in drugih strank v postopku pobiranja davkov (v nadaljnjem besedilu: davčni postopek), kadar daje pomoč pri pobiranju davkov ali izmenjavi podatkov drugim državam članicam EU, ali kadar izvaja mednarodno pogodbo o izogibanju dvojni obdavčitvi, ki obvezuje Slovenijo.

(2) Po tem zakonu postopajo tudi nosilci javnih pooblastil, če so z zakonom pooblašteni za pobiranje davkov, in je z zakonom predpisano, da se za njihovo pobiranje uporablja ta zakon.

(3) Za vprašanja davčnega postopka, ki niso urejena z mednarodno pogodbo, ki obvezuje Republiko Slovenijo, z zakonom o obdavčenju, s tem zakonom, zakonom, ki ureja davčno službo, zakonom, ki ureja carinsko službo, ali zakonom, ki ureja inšpekcijski nadzor, se uporablja zakon, ki ureja splošni upravni postopek.

19. člen (razkritje podatkov upravičeni osebi)

(1) Davčni organ sme razkriti naslednje podatke o zavezancu za davek v primerih, pod pogoji in na način, določen z zakonom o obdavčenju:

- osebno ime, prebivališče in vrsto prebivališča (stalno ali začasno) ter davčno številko;
- ime oziroma naziv osebe, ki ni fizična oseba, njen sedež in naslov ter davčno številko;
- identifikacijsko številko za davek na dodano vrednost (v nadaljnjem besedilu: DDV), datum vpisa oziroma izbrisa zavezanosti za DDV;
- identifikacijsko številko zavezanca za trošarine, datum vpisa oziroma izbrisa iz evidence oziroma registra imetnikov trošarinskih dovoljenj in pooblaščenih prejemnikov.

(2) Osebi, ki dokaže, da je stranka ali udeležena v upravnem postopku ali postopku pred sodiščem, lahko davčni organ razkrije, poleg podatkov iz prve in druge alineje prejšnjega odstavka, tudi naslednje podatke o zavezancu za davek, če te podatke potrebuje v postopku:

- podatke o znesku neplačanih davkov in o znesku preveč plačanih davkov ter podatke o odloženem in obročnem plačilu davkov;
- podatek o tem, ali je zavezanec za davek predložil davčno napoved oziroma obračun davka ali ne.

(3) Če zakon določa, da sme upravičena oseba od davčnega organa pridobiti podatke v zvezi z izpolnjevanjem davčnih obveznosti zavezanca za davek, lahko davčni organ upravičeni osebi razkrije podatek o višini:

- zapadlih neplačanih davčnih obveznosti;
- davčnih obveznosti, v zvezi s katerimi je odložen začetek davčne izvršbe oziroma je začeta davčna izvršba zadržana;
- davčnih obveznosti, v zvezi s katerimi je dovoljen odlog oziroma obročno plačilo davka oziroma še ni potekel rok za prostovoljno izpolnitev obveznosti.

(4) Davčni organ sme upravičeni osebi, ki ta podatek potrebuje za izpolnitev davčne obveznosti oziroma za izpolnitev dolžnosti dajanja podatkov po tem zakonu ali zakonu o obdavčenju, na podlagi njenega obrazloženega pisnega zahtevka, v katerem morajo biti navedeni tudi podatki, ki davčnemu organu omogočajo enolično identifikacijo fizične osebe, in sicer poleg osebnega imena še ali datum rojstva in naslov prebivališča ali enotna matična številka občana, razkriti podatek o davčni številki zavezanca za davek oziroma podatek, ali je bilo davčnemu zavezancu izdano potrdilo o ugotavljanju davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov.

(5) Davčni organ sme na podlagi enoličnega identifikacijskega znaka motornega vozila tretji osebi razkriti podatek o tem, ali so za to vozilo plačane obvezne dajatve v skladu z zakonom o obdavčenju.

(6) Davčni organ na podlagi drugega, tretjega, četrtega in petega odstavka tega člena upravičeni osebi razkrije podatke brez soglasja oziroma brez predhodnega obvestila zavezancu za davek, na katerega se podatki nanašajo.

(7) Davčni organ na svojih spletnih straneh javno objavi podatke o zavezancu za davek, ki mu je po uradni dolžnosti prenehala identifikacija za namene DDV, in sicer davčno številko, firmo, sedež, datum pridobitve identifikacijske številke za DDV, datum prenehanja identifikacije za namene DDV in razlog prenehanja identifikacije za namene DDV.

(8) Osebe, ki so jim bili na podlagi tega člena razkriti podatki, ki so davčna tajnost, smejo te podatke uporabiti samo za namene, za katere so jim bili dani.

22. člen

(izmenjava podatkov med davčnimi organi)

Davčni organi si medsebojno avtomatsko ali na zahtevo razkrijejo podatke, ki jih pridobivajo po tem zakonu, zakonu o obdavčenju ali mednarodnih pogodbah, ki obvezujejo Republiko Slovenijo, ki so davčna tajnost in jih potrebujejo za izvajanje svojih nalog v zvezi z davki, za pobiranje katerih so pooblaščen z zakonom.

23. člen

(razkritje podatkov državnim in drugim organom)

(1) Davčni organ sme upravnim in drugim državnim organom, organom samoupravnih lokalnih skupnosti in nosilcem javnih pooblastil razkriti podatke o posameznem davčnem zavezancu za izvajanje njihovih z zakonom predpisanih pristojnosti.

(2) Podatki iz prvega odstavka tega člena se smejo razkriti tudi:

1. ministrstvu, pristojnemu za finance, za potrebe simulacij finančnih in drugih učinkov sistemskih sprememb na področju carinske, davčne in druge zakonodaje, za pripravo analiz carinskega in davčnega sistema, za oceno prihodkov v sistemu javnih financ v Sloveniji (državni proračun, proračuni samoupravnih lokalnih skupnosti, finančni načrt zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje in finančni načrt zavoda za zdravstveno zavarovanje), za načrtovanje ukrepov, s katerimi se zagotavlja pobiranje davkov, in za izvajanje nadzora nad zakonitostjo ravnanja davčnih organov ter za potrebe izvrševanja državnega proračuna in vodenja evidenc v zvezi s tem;
2. Banki Slovenije za izvajanje njenih z zakonom določenih nalog;
3. organu, pristojnemu za zagotavljanje obveznih rezerv nafte in njenih derivatov za izvajanje njihovih z zakonom predpisanih pristojnosti;
4. organu, pristojnemu za državno statistiko, za izvajanje nacionalnega programa statističnih raziskovanj v skladu z zakonom;
5. ministrstvu, pristojnemu za evidentiranje nepremičnin, za vodenje in vzdrževanje evidence trga nepremičnin.

(3) Podatki, ki so davčna tajnost, se smejo osebam iz prvega in drugega odstavka tega člena razkriti samo na podlagi obrazloženega pisnega zahtevka predstojnika ali z njegove strani pooblaščenih oseb. Iz obrazložitve zahtevka mora biti jasno razviden namen, zaradi katerega se zahtevajo podatki.

(4) Ne glede na tretji odstavek tega člena se podatki iz prvega odstavka tega člena lahko dajo na razpolago avtomatsko Zavodu za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, Zavodu za zdravstveno zavarovanje Slovenije, Zavodu Republike Slovenije za zaposlovanje, centrom za socialno delo in ministrstvu, pristojnemu za evidentiranje nepremičnin, če je tako določeno s področnimi zakoni.

(5) Ne glede na tretji odstavek tega člena se podatki iz prvega odstavka tega člena dajo na razpolago avtomatsko upravljavcu sklada obveznega dodatnega zavarovanja po zakonu, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje, za izvajanje obveznega dodatnega zavarovanja, če je pridobitev teh podatkov določena z zakonom, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

(6) Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Vlada) razkrije Državnemu zboru Republike Slovenije podatke o stanju in gibanju davčnega dolga poslovnih subjektov (gospodarskih družb in samostojnih podjetnikov posameznikov), ki presega znesek iz 20. člena tega zakona, dvakrat letno in sicer, hkrati s poročilom o polletnem izvrševanju državnega proračuna in hkrati s poročilom o izvrševanju državnega proračuna za posamezno leto.

27. člen

(razkritje podatkov organom drugih držav na podlagi mednarodnih pogodb)

Davčni organ sme razkriti podatke, ki so davčna tajnost:

1. organom Evropske unije in organom držav članic EU, pristojnim za izmenjavo podatkov ali pomoč pri pobiranju davkov, v skladu s postopkom, predpisanim s predpisi Evropske skupnosti ali tem zakonom;
2. pooblaščenim organom tujih držav, če je tako določeno z mednarodno pogodbo o izogibanju dvojnega obdavčevanja, ki obvezuje Republiko Slovenijo;
3. če je tako določeno v drugih mednarodnih pogodbah, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

29. člen

(stroški razkritja podatkov)

Davčni organ stroškov pošiljanja oziroma zagotavljanja podatkov upravičenim osebam v skladu s V. poglavjem tega dela zakona ne zaračuna.

36. člen

(obveznost nakazovanja plačil in prejemkov na transakcijske račune)

(1) Pravne in druge osebe, samostojni podjetniki posamezniki, posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnost, upravni in drugi državni organi in organi samoupravnih lokalnih skupnosti in nosilci javnih pooblastil morajo plačila za dobavljeno blago in opravljene storitve ter druga plačila prejemnikom nakazovati na njihove transakcijske račune, odprte pri ponudnikih plačilnih storitev.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se plačila za dobavljeno blago in opravljene storitve ter druga plačila ne nakazujejo na transakcijske račune, če gre za plačila v manjših zneskih ali če je drugače zagotovljena evidenca o teh plačilih.

(3) Minister, pristojen za finance, podrobneje določi, v katerih primerih iz drugega odstavka tega člena se plačila za dobavljeno blago in opravljene storitve ter druga plačila ne nakazujejo na transakcijske račune.

37. člen

(obveznost ponudnikov plačilnih storitev
ter subjektov vpisa v poslovni register)

(1) Ponudniki plačilnih storitev:

1. smejo, razen v primerih iz petega oziroma šestega odstavka 35. člena tega zakona, odpirati transakcijske račune pravnih in fizičnih oseb le ob predložitvi njihove davčne številke, če so ti vpisani v davčni register;

2. smejo izvršiti predložene plačilne naloge za plačilo davkov samo, če je na njih navedena davčna številka zavezanca za davek in drugi podatki, ki so v skladu z zakonom, ki ureja plačilne storitve, potrebni za plačevanje in razporejanje javnofinančnih prihodkov;

3. morajo predložene plačilne naloge za plačilo davkov izvrševati isti dan, ko je bil sprejet nalog za plačilo, razen če je bil nalog za plačilo preklican ali je prenehal veljati.

(2) Ponudniki plačilnih storitev davčnemu organu pošljejo tudi podatke o transakcijskih računih fizičnih oseb in o prilivih teh oseb na teh računih zaradi pridobivanja podatkov, potrebnih za pobiranje davkov. Podatki o odlivih se pošljejo na posebno zahtevo davčnega organa. Minister, pristojen za finance, določi roke, vsebino in način pošiljanja teh podatkov.

(3) Subjekti vpisa v poslovni register Republike Slovenije morajo imeti pri ponudniku plačilnih storitev odprt transakcijski račun. Samostojni podjetniki posamezniki in posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnost, morajo imeti za namene v zvezi z opravljanjem dejavnosti ločen transakcijski račun.

38. člen

(elektronsko obdelovanje podatkov)

(1) Zavezanci za davek, ki elektronsko obdelujejo podatke, morajo na zahtevo davčnega organa zagotoviti:

1. izpis podatkov iz svojih elektronsko vodenih poslovnih knjig in evidenc v urejenih strukturiranih računalniških datotekah v standardni obliki, ki omogoča preprosto nadaljnje elektronsko obdelovanje podatkov;

2. dostop in vpogled v podatke v svojih elektronsko vodenih poslovnih knjigah in evidencah;

3. dostop in vpogled v programsko in strojno opremo ter baze podatkov, ki se uporabljajo v okviru sistema za elektronsko vodenje poslovnih knjig in evidenc, ter omogočiti preizkušanje ustreznosti elektronskih programov in elektronske obdelave podatkov.

(2) Zagotavljanje podatkov in dostopi po prvem odstavku tega člena morajo biti zagotovljeni na enega izmed naslednjih načinov:

1. na elektronskih medijih,

2. z uporabo sodobnih telekomunikacijskih storitev,

3. z neposrednim priklopom davčnega organa v sistem zavezanca za davek (lokalni priklop) ali

4. s posrednim priklopom davčnega organa v sistem zavezanca za davek prek telekomunikacijskih poti (oddaljeni priklop).

(3) V primerih iz drugega odstavka tega člena je treba zagotoviti ustrezno stopnjo zaščite, varovanja zaupnosti in celovitosti podatkov.

(4) Zavezanec za davek, ki želi elektronsko obdelovati podatke za davčne namene, mora:

1. podatke, ki jih izdelata ali prejme v elektronskem formatu, hraniti v elektronskem formatu in omogočiti dostop do njih v elektronskem formatu;
2. zagotoviti berljivost originalnih podatkov;
3. zagotoviti urejeno hranjenje podatkov za predpisano obdobje;
4. zagotoviti dostop do elektronsko vodenih poslovnih knjig in evidenc tudi, če so shranjene v elektronski obliki pri drugih osebah ali v drugi državi;
5. hraniti podatke v primerni obliki, ki omogoča inšpiciranje v razumnem času.

(5) Če zavezanec za davek pri svojem delu uporablja elektronsko poslovanje, mora zagotoviti avtentičnost izdanih dokumentov in izdajatelja ter celovitost vsebine izdanih dokumentov.

(6) Zavezanec za davek mora davčnemu organu na njegovo zahtevo dati na razpolago dokumentacijo, iz katere je razviden popolni opis elektronskega sistema za vodenje poslovnih knjig in evidenc. Dokumentacija mora vsebovati predvsem opise:

1. elektronske rešitve (zasnova, zgradba in delovanje);
2. podsistemov in datotek (vsebina, struktura, relacije);
3. funkcionalnih postopkov v okviru elektronskih rešitev;
4. kontrol, ki zagotavljajo pravilno in zanesljivo delovanje elektronskih rešitev;
5. kontrol, ki preprečujejo nepooblaščen dodajanje, spreminjanje ali brisanje hranjenih elektronskih zapisov.

(7) Vsaka sprememba elektronske rešitve (elektronskih programov, postopkov in datotek) mora biti dokumentirana v časovnem zaporedju nastanka spremembe, skupaj z vzrokom, vrsto, posledico in datumom spremembe.

(8) Minister, pristojen za finance, predpiše podrobnejšo vsebino, obliko, način in roke za predložitev izpisa podatkov iz elektronsko vodenih poslovnih knjig in evidenc zavezanca za davek ter obvezne vmesnike za dostop in vpogled v podatke v elektronsko vodenih poslovnih knjigah in evidencah zavezanca za davek.

39. člen (obveznost dajanja podatkov)

(1) Osebe iz 31. člena tega zakona ter druge osebe, ki so z zakonom pooblaščen, da vzpostavijo, vodijo in vzdržujejo zbirke podatkov, registre ali druge evidence, morajo davčnemu organu dati na razpolago vse podatke, potrebne za pobiranje davkov, ter omogočiti davčnemu organu vpogled v svojo dokumentacijo. Na razpolago morajo dati tudi vso dokumentacijo, ki jo vodijo, in zbirke podatkov, ki jih vodijo v obliki registrov, evidenc ali zbirov podatkov, ne glede na to, ali so z zakonom predpisane kot obvezne, in informacije, ki so pomembne pri odmeri davka, vključno s svojo davčno številko in davčnimi številkami drugih oseb, s katerimi morajo razpolagati v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju.

(2) Prvi odstavek tega člena se uporablja tudi za podatke, ki jih davčni organ pridobiva v skladu z veljavno mednarodno pogodbo, ki obvezuje Republiko Slovenijo, zakonom o obdavčenju ali tem zakonom.

(3) Davčni organ pridobiva podatke v skladu s prvim odstavkom tega člena:

1. avtomatično, če je tak način dajanja podatkov in vrsta zahtevanih podatkov določena s tem zakonom, zakonom, ki ureja davčno oziroma carinsko službo, in zakonom o obdavčenju,
2. na pisno zahtevo, če ni s tem zakonom drugače določeno, ali
3. na kraju samem.

48. člen (odgovornost pravnih naslednikov in oseb, ki upravljajo premoženje zapustnika ali oseb, razglašanih za pogrešane oziroma opravično nesposobne)

(1) Univerzalni pravni naslednik v celoti prevzame davčne obveznosti in terjatve iz naslova davkov

pravnega prednika.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena je dedič oziroma dedinja (v nadaljnjem besedilu: dedič) dolžan izpolniti davčne obveznosti zapustnika le do višine vrednosti podedovanega premoženja, v sorazmerju s prejeto dediščino. Odmerjeno oziroma obračunano davčno obveznost in davčne obveznosti zapustnika, ki jim je že potekel rok plačila, mora dedič izpolniti v 30 dneh po pravnomočnosti sklepa o dedovanju.

(3) Če ni dedičev ali če se dediči odpovedo dediščini v korist države ali samoupravne lokalne skupnosti, se davčna obveznost v celoti ali sorazmerno odpiše.

(4) Davčna obveznost se ne prenaša na dediče in se odpiše, če na dan smrti zapustnika ne presega 80 eurov. Odpiše se tudi davčna obveznost v znesku, ki v skladu z drugim odstavkom tega člena presega davčno obveznost, ki jo morajo izpolniti dediči.

(5) Z dnem smrti zapustnika prenehajo teči zamudne obresti in se ne obračunavajo do dospelosti davčne obveznosti, ki jo prevzame dedič, za dediča. V tem obdobju se zaračunavajo obresti po evropski medbančni obrestni meri za ročnost 12 mesecev, ki velja na dan smrti zapustnika.

(6) Davčne obveznosti fizičnih oseb, ki jih sodišče razglasi za pogrešane ali opravilno nesposobne, izpolnjujejo osebe, ki upravljajo premoženje teh oseb. Oseba, ki upravlja premoženje teh oseb, mora v breme premoženja oziroma prihodkov iz premoženja, ki ga upravlja, izpolniti davčno obveznost. Ne glede na prejšnji stavek je oseba, ki upravlja premoženje teh oseb, odgovorna za izpolnitev davčne obveznosti z vsem svojim premoženjem, če davčni organ ugotovi, da:

- davek ni bil plačan in

- premoženje oziroma prihodki iz premoženja, ki ga upravlja, ne zadostujejo za poplačilo davčne obveznosti, ker je pretil premoženje oziroma prihodke iz premoženja v svojo korist oziroma korist druge osebe na način, ki ni v skladu z ravnanjem dobrega gospodarstvenika.

Če je več oseb, ki upravljajo premoženje, so odgovorne za izpolnitev davčne obveznosti solidarno.

(7) Davčne obveznosti, nastale v zvezi z upravljanjem premoženja zapustnika v obdobju od trenutka uvedbe dedovanja do dejanskega prevzema premoženja s strani pravnih naslednikov, ali nastale v zvezi z upravljanjem premoženja po odločbi o denacionalizaciji, izpolnjujejo osebe, ki upravljajo premoženje zapustnika. Oseba, ki upravlja premoženje teh oseb, mora v breme premoženja oziroma prihodkov iz premoženja, ki ga upravlja, izpolniti davčno obveznost. Ne glede na prejšnji stavek je oseba, ki upravlja premoženje teh oseb, odgovorna za izpolnitev davčne obveznosti z vsem svojim premoženjem, če davčni organ ugotovi, da:

- davek ni bil plačan in

- premoženje oziroma prihodki iz premoženja, ki ga upravlja, ne zadostujejo za poplačilo davčne obveznosti, ker je pretil premoženje oziroma prihodke iz premoženja v svojo korist oziroma korist druge osebe na način, ki ni v skladu z ravnanjem dobrega gospodarstvenika.

Če je več oseb, ki upravljajo premoženje, so odgovorne za izpolnitev davčne obveznosti solidarno.

(8) Ne glede na prvi odstavek tega člena univerzalni pravni naslednik ne prevzame obveznosti in terjatev iz naslova dohodnine in prispevkov za socialno varnost pravnega prednika v primerih prenehanja opravljanja dejavnosti fizične osebe, razen v primeru prenehanja zaradi smrti.

53. člen

(popravljanje pomanjkljivosti oziroma pomot v davčnem obračunu)

(1) Davčni zavezanec, ki v predloženem davčnem obračunu ugotovi formalne pomanjkljivosti oziroma pomote v imenih in številkah, pisne ali računske pomote, lahko na način, predpisan s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju, te pomanjkljivosti oziroma pomote popravi v roku 30 dni po predložitvi davčnega obračuna.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko davčni zavezanec pomanjkljivosti oziroma pomote iz prvega odstavka tega člena v obračunu prispevkov za socialno varnost za zasebnike, za lastnike zasebnih podjetij, ki nimajo plače, ter za delodajalce, ki niso plačniki davka, popravi v 45 dneh po predložitvi davčnega obračuna.

(3) Popravljen davčni obračun učinkuje od dneva, od katerega je imel učinek davčni obračun, ki se popravlja, če davčni zavezanec v popravljenem obračunu poveča davčno obveznost. Če davčni zavezanec zniža davčno obveznost, popravljen davčni obračun učinkuje od dneva predložitve popravljenega davčnega obračuna.

54. člen

(popravljanje davčnega obračuna, če je davčna obveznost izkazana previsoko)

(1) Davčni zavezanec lahko predloži popravek obračuna, če naknadno ugotovi, da je v predloženem davčnem obračunu davčno obveznost izkazal previsoko glede na obveznost, ki bi jo bil dolžan izkazati na podlagi zakona o obdavčenju.

(2) Popravek obračuna lahko davčni zavezanec predloži najpozneje v roku 12 mesecev od poteka roka za predložitev obračuna, v zvezi s katerim se vlaga popravljen obračun.

(3) Popravljenemu davčnemu obračunu mora davčni zavezanec priložiti obrazložitev o razlogih, zaradi katerih je davčno obveznost izkazal previsoko.

(4) Če iz obrazložitve izhaja, da popravek davčnega obračuna ni utemeljen, davčni organ popravljenega obračuna ne sprejme in o tem obvesti zavezanca za davek. Če davčni zavezanec izjavi, da vztraja pri popravku obračuna, davčni organ lahko preveri utemeljenost popravka v davčnem nadzoru.

(5) Zavezancu za davek v tem primeru obresti ne pripadajo.

(6) Davčni zavezanec ne more predložiti popravka davčnega obračuna, v zvezi s katerim je že predložil popravek v skladu s tem členom.

57. člen

(obračun davčnega odtegljaja)

(1) Če je s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju določeno, da davek za davčnega zavezanca izračuna, odtegne in plača plačnik davka (v nadaljnjem besedilu: davčni odtegljaj), plačnik davka izračuna davčni odtegljaj v obračunu davčnega odtegljaja. Plačnik davka izračuna davek na podlagi ugotovljene davčne osnove, davčnih olajšav in davčne stopnje.

(2) Obliko obračuna davčnega odtegljaja, ki mora vsebovati vse podatke, potrebne za izračun in nadzor pravilnosti izračuna davčnega odtegljaja, predpiše minister, pristojen za finance.

(3) Plačnik davka izračuna, odtegne in plača davčni odtegljaj po davčnih stopnjah, ki veljajo na dan nastanka davčne obveznosti, kot je določen v zakonu o obdavčenju ali v tem zakonu.

(4) Plačnik davka mora predložiti obračun davčnih odtegljajev pristojnemu davčnemu organu na način in v rokih, predpisanih s tem zakonom za posamezne vrste davkov ali z zakonom o obdavčenju.

(5) Plačnik davka mora predložiti podatke iz obračuna davčnega odtegljaja tudi davčnemu zavezancu na način in v rokih, predpisanih s tem zakonom za posamezne vrste davkov ali z zakonom o obdavčenju.

(6) 52., 53., 54. in 55. člen tega zakona se uporabljajo tudi za obračun davčnega odtegljaja.

(7) Za popravlanje pomanjkljivosti oziroma pomot v obračunu davčnega odtegljaja za dohodke, od katerih se v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, obračunava davčni odtegljaj, velja rok iz drugega odstavka 53. člena tega zakona.

(8) Če plačnik davka predloži davčnemu organu popravljen obračun davčnega odtegljaja, mora tudi davčnemu zavezancu predložiti nove podatke iz obračuna davčnega odtegljaja o dohodku, o odtegnjenem in plačanem davčnem odtegljaju ter druge podatke, ki vplivajo na višino davčnega odtegljaja, če so ti podatki v popravljenem obračunu davčnega odtegljaja drugačni od podatkov v

obračunu davčnega odtegljaja, ki se je popravljaj.

(9) Zavezanec za davek, ki opravlja dejavnost, mora obračun davčnega odtegljaja predložiti v elektronski obliki.

58. člen
(plačnik davka)

(1) Pravna oseba oziroma združenje oseb, vključno z družbo civilnega prava po tujem pravu, ki je brez pravne osebnosti, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, se šteje za plačnika davka, če je v skladu z zakonom o obdavčenju rezident Republike Slovenije ali nerezident Republike Slovenije (ki ima v skladu z zakonom o obdavčenju poslovno enoto nerezidenta v Republiki Sloveniji), ter če je hkrati:

1. oseba, ki v svoje breme izplača dohodek, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj;
2. družba za upravljanje vzajemnega sklada, ki izplača dohodek iz vzajemnega sklada, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj;
3. borznoposredniška družba ali družba za upravljanje, ki na podlagi pogodbe o gospodarjenju s finančnimi instrumenti oziroma pogodbe o opravljanju storitev upravljanja finančnega premoženja za račun stranke oziroma dobro poučenega vlagatelja prejme dohodek od naložb denarnega dobroimetja stranke oziroma vlagatelja v finančne instrumente, ki ni dohodek iz 7. točke tega odstavka, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj;
4. upravnik večstanovanjske stavbe, ki za račun etažnih lastnikov stavbe prejme dohodek, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj;
5. organizator prireditve, in sicer tudi če dohodka, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj (oziroma bi se izračunaval, odtegoval in plačeval, če bi dohodek izplačala oseba iz 1. točke tega odstavka), ne izplača v svoje breme;
6. oseba, ki za tuj račun prejme dohodek, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj (oziroma bi se izračunaval, odtegoval in plačeval, če bi dohodek izplačala oseba iz 1. točke tega odstavka), če oseba, ki jo dohodek bremeni, ni plačnik davka v skladu s predhodnimi točkami tega odstavka;
7. oseba, ki za tuj račun prejme dohodek iz finančnih instrumentov, izdanih v nematerializirani obliki (v nadaljnjem besedilu: nematerializirani finančni instrumenti), od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj, ali
8. druga oseba, ki za tuj račun prejme dohodek, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj, ko oseba, ki jo tak dohodek bremeni, ne pozna in glede na okoliščine primera ne more poznati upravičenca do dohodka, če tako predpiše minister, pristojen za finance.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se, če:

1. oseba iz 1. točke prvega odstavka tega člena izplača dohodek osebi iz 4., 5. ali 8. točke prvega odstavka tega člena, za plačnika davka šteje oseba iz 4., 5. ali 8. točke prvega odstavka tega člena;
2. oseba iz 1. ali 6. točke prvega odstavka tega člena izplača dohodek iz nematerializiranih finančnih instrumentov osebi iz 7. točke prvega odstavka tega člena, za plačnika davka šteje oseba iz 7. točke prvega odstavka tega člena;
3. oseba iz 7. točke prvega odstavka tega člena izplača dohodek iz nematerializiranih finančnih instrumentov drugi osebi iz 7. točke prvega odstavka tega člena, za plačnika davka šteje druga oseba;
4. oseba iz 1. ali 2. točke prvega odstavka tega člena izplača dohodek osebi iz 3. točke prvega odstavka tega člena, za plačnika davka šteje oseba iz 3. točke prvega odstavka tega člena.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se za plačnika davka ne šteje diplomatsko-konzularno predstavništvo tuje države v Republiki Sloveniji in predstavništvo mednarodne organizacije v Republiki Sloveniji. Diplomatsko-konzularno predstavništvo tuje države v Republiki Sloveniji ali predstavništvo mednarodne organizacije v Republiki Sloveniji se lahko odloči, da prevzame obveznosti plačnika davka. O takšni odločitvi mora obvestiti pristojni davčni organ in davčne zavezanke, ki jim izplačuje dohodke.

(4) Plačnik davka lahko pooblasti pravno osebo oziroma združenje oseb, vključno z družbo civilnega prava po tujem pravu, ki je brez pravne osebnosti, samostojnega podjetnika posameznika in posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost – razen nerezidenta Republike Slovenije v skladu z

zakonom o obdavčenju, ki v skladu z zakonom o obdavčenju nima poslovne enote nerezidenta v Republiki Sloveniji – da v njegovem imenu izpolni obveznost iz 59. člena tega zakona. Za ravnanje druge osebe odgovarja plačnik davka, kakor da bi obveznost izpolnjeval sam.

(5) Osebe, ki so plačniki davka po 2., 3. in 4. točki drugega odstavka tega člena, morajo izplačevalcem dohodka pred izplačilom dohodka predložiti izjavo o tem, da bodo s prejemom dohodka postali plačniki davka. V izjavi morajo navesti tudi količino finančnih instrumentov iz katerih pravice izvršujejo za tuj račun. Če pravice iz finančnih instrumentov izvršujejo tudi za svoj račun, morajo v izjavi navesti tudi količino finančnih instrumentov iz katerih pravice izvršuje zase. Za plačnika davka se štejejo le za dohodek, ki ga prejmejo za tuj račun.

(6) Izjave iz prejšnjega odstavka mora prejemnik izjav hraniti najmanj deset let po poteku leta, v katerem je bil izplačan dohodek, na katerega se izjava nanaša.

(7) Oseba, ki se po drugem odstavku tega člena ne šteje za plačnika davka, mora davčnemu organu hkrati s plačilom dohodka dostaviti podatke o plačilu dohodka osebi, ki se po drugem odstavku tega člena šteje za plačnika davka, vključno s podatki za identifikacijo obeh oseb. Minister, pristojen za finance, predpiše podrobnejše določbe glede vrste, oblike in načina dajanja podatkov na tej podlagi.

(8) Ne glede na 6. točko prvega odstavka tega člena se oseba, ki za račun fizične osebe prejme dohodek od fizične osebe, šteje za plačnika davka le, če je:

1. oseba, ki za račun fizične osebe nerezidenta prejme dohodek z virom v Sloveniji;
2. oseba, ki za račun fizične osebe rezidenta prejme dohodek z virom izven Slovenije;
3. upravnik večstanovanjske stavbe, ki za račun etažnih lastnikov stavbe, ki so fizične osebe, prejme dohodek, ki bremeni fizično osebo.

(9) Plačniki davka po 6. točki prvega odstavka ter po 1. in 2. točki osmega odstavka tega člena se ne štejejo za plačnika davka po II. poglavju petega dela tega zakona.

(10) Ne glede na peti odstavek tega člena lahko minister, pristojen za finance, upošteva vrsto dejavnosti, ki jo opravljajo plačniki davka, ter način izplačevanja dohodka, predpiše primere, ko predlaganje izjav pred izplačilom dohodka ni obvezno.

96. člen (zamudne obresti)

(1) Od davkov, ki jih zavezanec za davek ni plačal v predpisanem roku, se plačajo zamudne obresti po 0,0274 odstotni dnevni obrestni meri.

(2) Vlada lahko spremeni višino obrestne mere iz prvega odstavka tega člena, če se spremenijo gospodarske razmere v državi.

(3) Od zamudnih obresti, ki jih zavezanec za davek ni plačal, in od denarnih kazni, glob ter stroškov postopka pobiranja davka se zamudne obresti ne zaračunavajo.

(4) Od obresti, zaračunanih na podlagi petega odstavka 48. člena, 95. in 104. člena, drugega odstavka 87. člena ter četrtega odstavka 157. člena tega zakona, se od zapadlosti dolga naprej obračunajo obresti po obrestni meri iz prvega odstavka tega člena.

(5) V primeru pobiranja prispevkov za osebe javnega prava znesek, do katerega se zamudne obresti ne zaračunajo, določi prejemnik teh prispevkov.

166. člen (vročitev sklepa o izvršbi)

(1) Sklep o izvršbi na denarna sredstva, ki jih ima dolžnik pri bankah ali hranilnicah, vroči davčni organ dolžniku ter bankam oziroma hranilnicam, pri katerih ima dolžnik denarna sredstva.

(2) Na dolžnikova denarna sredstva, ki jih ima dolžnik pri bankah in hranilnicah iz naslova denarnih

prejemkov, ki so izvzeti iz davčne izvršbe (159. člen), oziroma je davčna izvršba nanje omejena (160. člen), ni mogoče seči z davčno izvršbo, v kolikor gre za prejemke, nakazane za tekoči mesec, oziroma je mogoče nanje seči le z upoštevanjem omejitev za tekoči mesec.

(3) Na dolžnikova denarna sredstva pri bankah in hranilnicah iz naslova drugih prejemkov fizičnih oseb je mogoče seči z davčno izvršbo z upoštevanjem omejitev iz 160. člena tega zakona.

(4) Davčni organ pošlje banki oziroma hranilnici tudi podatke iz sklepa o izvršbi v elektronski obliki. Minister, pristojen za finance, predpiše podrobnejšo vsebino, obliko in način pošiljanja podatkov.

II. poglavje

Medsebojna pomoč pri izmenjavi podatkov in vročanju dokumentov med članicami EU za neposredne davke in davke na zavarovalne premije

243. člen (vsebina tega poglavja)

(1) To poglavje ureja način in postopek izmenjave podatkov med pristojnimi organi držav članic EU zaradi odmere davkov v eni od držav članic EU ter medsebojno pomoč med državami članicami EU pri vročanju dokumentov, povezanih z odmero davkov iz 244. člena tega zakona.

(2) Pristojni organ Republike Slovenije lahko v skladu s tem poglavjem izmenjuje podatke s pristojnimi organi drugih držav članic EU na podlagi zahteve pristojnega organa (v nadaljnjem besedilu: izmenjava na podlagi zahteve), v skladu s pogoji iz 249. člena tega zakona pa lahko izmenjuje podatke tudi brez zahteve pristojnega organa (v nadaljnjem besedilu: spontana izmenjava podatkov).

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena se pristojni organ na podlagi dogovora s pristojnimi organi drugih držav članic EU lahko zaveže, da bo podatke, ki bi jih sicer lahko izmenjeval na podlagi zahteve, poslal zainteresiranemu pristojnemu organu ali organom redno, brez posebnega zaprosila (v nadaljnjem besedilu: avtomatična izmenjava podatkov).

(4) To poglavje se smiselno uporabljajo tudi, kadar pristojni slovenski organ zaprosi za podatke oziroma spontano ali avtomatično pridobiva podatke od pristojnih organov drugih držav članic EU.

244. člen (davki, na katere se to poglavje nanaša)

(1) Pristojni organ Republike Slovenije lahko v skladu s tem poglavjem izmenjuje podatke z drugimi državami članicami EU zlasti, če se ti podatki nanašajo na odmero:

1. katerega koli davka na celotni dohodek ali celotni kapital ali na del dohodka ali kapitala, vključno z davki na kapitalske dobičke od prodaje premičnega ali nepremičnega premoženja, davki na plačo, ki jih plačujejo delodajalci, in davki na prirast kapitala, kot so določeni z veljavnimi predpisi držav članic EU;
2. davkov na zavarovalne premije, kot so določeni z veljavnimi predpisi držav članic EU.

(2) Pristojni organ Republike Slovenije lahko v skladu s tem poglavjem izmenjuje tudi podatke, ki se nanašajo na odmero enakih ali podobnih davkov, kot so davki iz prvega odstavka tega člena, ki bi bili uvedeni naknadno poleg ali namesto davkov iz prvega odstavka tega člena. V tem primeru minister, pristojen za finance, izda sklep, s katerim določi, na katere davke se, v skladu s tem odstavkom, to poglavje nanaša.

245. člen (pristojni organi za medsebojno pomoč)

(1) V skladu s tem poglavjem se podatki izmenjujejo ter dokumenti vročajo med pristojnim organom zaprosene države in pristojnim organom države prosilke.

(2) V skladu s prvim odstavkom tega člena je pristojni organ zaprosene države (v nadaljnjem besedilu:

organ zaprosene države) pristojni organ države članice EU, kateremu se pošlje zaprosilo za izmenjavo podatkov oziroma organ, ki je pristojen za spontano oziroma avtomatsko izmenjavo podatkov s pristojnimi organi držav članic EU, oziroma organ, kateremu se pošlje zaprosilo za vročitev dokumentov.

(3) V skladu s prvim odstavkom tega člena je pristojni organ države prosilke (v nadaljnjem besedilu: organ države prosilke) pristojni organ države članice EU, ki pošlje zaprosilo za izmenjavo podatkov, oziroma organ, kateremu se pošljejo podatki na podlagi spontane ali avtomatske izmenjave podatkov, oziroma organ, ki pošlje zaprosilo za vročitev.

246. člen
(pristojnost v Sloveniji)

V Sloveniji ima položaj organa zaprosene države oziroma organa države prosilke iz 245. člena tega zakona ministrstvo, pristojno za finance. Ministrstvo, pristojno za finance, lahko pooblasti Davčno upravo Republike Slovenije, da opravlja posamezne naloge iz tega poglavja.

247. člen
(izmenjava podatkov na zaprosilo)

(1) Organ države prosilke sme zaprositi organ zaprosene države, da mu pošlje vse podatke, ki se nanašajo na odmero davkov iz 244. člena tega zakona, ki se nanašajo na posamičen primer.

(2) Organ zaprosene države lahko odkloni izpolnitev zaprosila za izmenjavo podatkov, če ugotovi, da organ države prosilke, glede na okoliščine primera, ni izčrpal vseh možnosti za pridobitev informacij v svoji državi brez tveganja, da bi bila ogrožena pridobitev iskanega podatka.

(3) Organ zaprosene države oziroma z njegove strani pooblaščen davčni organ lahko v zvezi s pridobivanjem podatkov, za katere v skladu s tem poglavjem zaprosi organ države prosilke, opravi dodatne poizvedbe. Poizvedbe se opravijo v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja davčno službo.

248. člen
(avtomatična izmenjava podatkov)

V skladu s tretjim odstavkom 243. člena tega zakona se pristojni organ lahko dogovori s pristojnimi organi drugih držav članic EU, da si bodo, glede natančno določenih kategorij konkretnih primerov, avtomatsko izmenjavali podatke, pomembne za odmero davkov iz 244. člena tega zakona, ki bi jih sicer lahko v skladu s tem poglavjem izmenjevali na podlagi zaprosila organa države prosilke.

249. člen
(spontana izmenjava podatkov)

Pristojni organ pošlje vse podatke, brez predhodnega zaprosila, pristojnemu organu države članice EU, če:

1. utemeljeno domneva, da utegne priti do neplačila davkov v drugi državi članici EU;
2. oseba, ki je zavezana za plačilo davka, uveljavi znižanje ali oprostitev davka v eni državi članici EU, kar lahko povzroči povečanje davka ali davčno obveznost v drugi državi članici EU;
3. poslovanje med davčnim zavezancem v eni državi članici in davčnim zavezancem v drugi državi članici EU poteka skozi eno ali več držav na tak način, da lahko prihranek v davku beleži ena ali druga država članica EU ali obe;
4. utemeljeno domneva, da davčni prihranek izvira iz umetnega prenosa dobička znotraj skupine podjetij;
5. so mu podatki, ki jih je pridobil od pristojnega organa druge države članice EU, omogočili, da je pridobil še dodatne informacije, ki bi bile lahko relevantne za odmero davka v tej drugi državi članici EU.

250. člen
(omejitve pri izmenjavi podatkov)

(1) Pristojni organ mora poslati podatke pristojnemu organu druge države članice EU, kakor hitro je mogoče. Če zaprosilu pristojnega organa druge države članice EU ne more ugoditi, ali če zaprosenih podatkov ne more pridobiti, mora o tem nemudoma obvestiti pristojni organ države prosilke ter v sporočilu navesti razloge za odklonitev izpolnitve zaprosila oziroma ovire, ki onemogočajo pridobitev podatkov.

(2) Pristojni organ ni dolžan pošiljati podatkov v skladu s tem poglavjem, če bi podatke lahko pridobil le s poizvedbami, ki jih v skladu s tem zakonom ne bi mogel izpeljati v postopku odmere enakovrstnega davka v Republiki Sloveniji.

(3) Pristojni organ v skladu s tem poglavjem ni dolžan poslati podatkov, katerih razkritje bi pomenilo razkritje poslovne, industrijske ali poklicne skrivnosti, ali razkritje poslovnega procesa oziroma podatkov, katerih razkritje bi bilo v nasprotju s pravnim redom Republike Slovenije.

(4) Pristojni organ lahko odkloni izmenjavo podatkov, če pristojni organ države prosilke ne more, iz pravnih ali praktičnih razlogov, poslati davčnemu organu enakovrstnih podatkov.

251. člen

(izmenjava uradnih oseb in sočasen davčni nadzor)

(1) Pristojni organ lahko na podlagi posebnega dogovora z organom države prosilke dovoli, da je v postopkih pridobivanja podatkov v skladu s tem poglavjem udeležena tudi uradna oseba države prosilke, vendar le toliko, kolikor je potrebno, da pojasni posebnosti primera.

(2) Pristojni organ lahko na podlagi posebnega dogovora z organom ene ali več držav prosilik določi, da davčni organ sodeluje v sočasnem davčnem nadzoru zavezancev za davek, ki hkrati poteka v več državah članicah EU, z namenom, da si pristojni organi držav članic EU, sodelujočih v sočasnem nadzoru, izmenjajo tako pridobljene informacije. Davčni organ izvršuje naloge v okviru sočasnega davčnega nadzora na območju Republike Slovenije v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja davčno službo.

252. člen

(tajnost podatkov)

(1) Vsi podatki, pridobljeni v skladu s tem poglavjem, se obravnavajo kot davčna tajnost.

(2) Ne glede na 18. do 28. člen tega zakona, se podatki, pridobljeni v skladu s tem poglavjem:

1. lahko razkrijejo le osebam, ki neposredno sodelujejo v postopku odmere davka, ali v postopku davčnega nadzora;

2. lahko, poleg primerov iz 1. točke tega odstavka, razkrijejo tudi v okviru sodnega ali upravnega postopka, ki je sprožen v zvezi z odmero davka, ali v postopku davčnega nadzora, ne glede na to, ali postopek vključuje tudi določitev kazni ali ne, vendar le osebam, ki neposredno sodelujejo v teh postopkih. Ne glede na prejšnji stavek se pridobljeni podatki lahko razkrijejo na javni obravnavi ali v odločbah oziroma sodbah, če pristojni organ države članice EU, ki je zagotovila podatke, temu ne nasprotuje;

3. pod nobenim pogojem ne smejo uporabiti za druge namene, kot je davčni postopek ali sodni oziroma upravni postopek, vključno z določitvijo kazni v zvezi z odmero davka ali v zvezi s postopkom davčnega nadzora.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena se lahko pridobljene informacije uporabijo tudi za odmero drugih davščin iz 215. člena tega zakona.

(4) Država članica EU, katere zakonodaja ali upravna praksa določa z nacionalnega vidika ožje omejitve kot so določene v drugem odstavku tega člena, lahko zahteva od države članice EU, kateri pošilja podatke, da uporablja pridobljene podatke le za te ožje določene namene. Če država članica EU ne soglašata s takšno ožjo uporabo, druga država članica EU ni dolžna poslati zaprosenih podatkov.

(5) Ne glede na drugi odstavek tega člena se lahko pristojni organ dogovori s pristojnim organom druge države članice EU, da se podatki, ki jih je pridobil, uporabijo tudi za druge namene, vendar le, če bi v skladu z veljavnimi predpisi v Republiki Sloveniji takšne podatke v podobnih okoliščinah lahko

uporabili tudi za te druge namene.

(6) Če pristojni organ, ki pridobi podatke od pristojnega organa države članice EU, oceni, da bi pridobljeni podatki lahko bili koristni tudi pristojnemu organu druge države članice EU, lahko pošlje podatke tudi temu pristojnemu organu, vendar le v soglasju s pristojnim organom, ki je poslal podatke.

253. člen
(vročanje)

(1) Davčni organ v skladu s tem zakonom in na podlagi zaprosila organa države prosilke vroči naslovníku akt ali odločbo, ki jo je izdal pristojni organ države prosilke in zadeva izvajanje predpisov o davkih iz 244. člena tega zakona v državi prosilke.

(2) Organ države prosilke mora v zaprosilu za vročitev navesti vsebino akta ali odločbe, ki naj se vroči, ter opredeliti osebno ime oziroma firmo ter naslov oziroma sedež naslovníka, vključno z vsemi ostalimi informacijami, ki lahko pomagajo identificirati naslovníka.

(3) Organ zaprosene države nemudoma obvesti organ države prosilke o ukrepih, ki jih je davčni organ sprejel v zvezi z vročitvijo, še posebej pa o datumu vročitve akta ali odločbe naslovníku.

265. člen
(pristojni organ)

Pristojni organ za izmenjavo podatkov po mednarodnih pogodbah o izogibanju dvojnega obdavčevanja je v Republiki Sloveniji ministrstvo, pristojno za finance. Ministrstvo lahko pooblasti Davčno upravo Republike Slovenije, da opravlja posamezne naloge izmenjave podatkov po teh pogodbah.

266. člen
(pooblastilo za podzakonski akt)

Minister, pristojen za finance, podrobneje določi način izvajanja tega dela zakona, predvsem pa obrazce, ki se uporabljajo, in način postopanja pristojnega oziroma davčnega organa, kadar kot organ države prosilke zaproša pristojni organ druge države članice EU za medsebojno pomoč, in obrazce zahtevkov, ki se uporabljajo pri izvajanju IV. poglavja tega dela zakona.

282. člen
(oprostitvev davčnega odtegljaja)

(1) Ne glede na 281. člen tega zakona in ne glede na zakon, ki ureja dohodnino, se od dohodkov rezidenta, od katerih se akontacija dohodnine plačuje z davčnim odtegljajem, ta ne odtegne in ne plača, če izračunan znesek akontacije ne presega 20 eurov.

(2) Prejšnji odstavek se uporablja za dohodke, ki se všttevajo v letno davčno osnovo davčnega zavezanca, razen za dohodke iz delovnega razmerja, dosežene pri delodajalcu, pri katerem davčni zavezanec dosega pretežni del dohodka iz delovnega razmerja (glavni delodajalec), in dohodke, dosežene z opravljanjem dejavnosti.

284.b člen
(znesek, do katerega se akontacija dohodnine ne odmeri)

Ne glede na prvi odstavek 50. člena tega zakona se akontacija dohodnine za dohodke, ki se všttevajo v letno davčno osnovo davčnega zavezanca, razen za dohodke iz delovnega razmerja, doseženega pri delodajalcu, pri katerem davčni zavezanec dosega pretežni del dohodka iz delovnega razmerja (glavni delodajalec), in za dohodke, dosežene z opravljanjem dejavnosti, ugotavlja z odločbo o odmeri davka, vendar se akontacija dohodnine ne odmeri, če akontacija dohodnine ne bi presegla 20 eurov. O tem se zavezanca za davek pisno obvesti.

4. podpoglavje
Akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti

1. Davčni obračun

298. člen

(plačevanje predhodne akontacije dohodnine od dohodka,
doseženega z opravljanjem dejavnosti)

(1) Predhodna akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: predhodna akontacija) se za davčno leto plača v znesku, ki je enak znesku akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti po zadnjem obračunu akontacije dohodnine od dohodka.

(2) Davčni zavezanec, ki začne z opravljanjem dejavnosti, ali prehaja z ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov na ugotavljanje davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov, sam izračuna predhodno akontacijo v znesku glede na višino predvidene davčne osnove davčnega leta, za katerega se plačuje predhodna akontacija. Obrazložen izračun predvidene davčne osnove, višino predhodne akontacije ter obrokov predhodne akontacije predloži davčnemu organu v osmih dneh od vpisa v primarni register, oziroma od vpisa v uradno evidenco organa, ob predložitvi prijave za vpis v davčni register oziroma do začetka davčnega leta, v katerem bo ugotavljal davčno osnovo na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov. Izračun pripravi na obrazcu davčnega obračuna akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti z izpolnitvijo samo tistih postavk, ki so potrebne za ustrezen prikaz višine davčne osnove, predhodne akontacije in obrokov predhodne akontacije.

(3) Predhodna akontacija se plača v mesečnih ali trimesečnih obrokih. Predhodna akontacija se plača v mesečnih obrokih, če znesek predhodne akontacije presega 400 eurov, oziroma trimesečnih obrokih, če znesek predhodne akontacije ne presega 400 eurov.

(4) Obroki predhodne akontacije dospejo v plačilo na zadnji dan obdobja, na katerega se nanašajo, in morajo biti plačani v desetih dneh po dospelosti.

(5) Predhodna akontacija se v novem davčnem letu do novega davčnega obračuna plačuje v rokih in v višini obrokov, kot se je plačevala za preteklo davčno leto. Če je višina predhodne akontacije na podlagi novega davčnega obračuna višja, mora zavezanec razliko za že dospele obroke predhodne akontacije tekočega leta plačati pri prvem naslednjem obroku predhodne akontacije. Če je višina predhodne akontacije na podlagi novega davčnega obračuna manjša, se preplačila zapadlih in plačanih obrokov predhodne akontacije vrnejo.

2. Akontacija dohodnine v primeru ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov

305. člen

(izračun)

(1) V primeru, ko se davčna osnova od dohodka iz dejavnosti ugotavlja z upoštevanjem normiranih odhodkov, akontacijo dohodnine od dohodka iz dejavnosti izračuna plačnik davka kot davčni odtegljaj v obračunu davčnega odtegljaja. Plačnik davka mora davčni odtegljaj izračunati in odtegniti hkrati z obračunom dohodka iz dejavnosti.

(2) Če v primeru iz prvega odstavka tega člena dohodek iz dejavnosti izplača oseba, ki ni plačnik davka, akontacijo dohodnine od dohodka iz dejavnosti ugotovi davčni organ na podlagi napovedi davčnega zavezanca.

306. člen

(način in rok vložitve napovedi)

Napoved za odmero akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti iz drugega odstavka 305. člena tega zakona mora zavezanec vložiti do 15. dne v mesecu za preteklo trimesečje pri davčnem organu.

307. člen
(rok za izdajo odločbe)

Na podlagi napovedi iz 306. člena davčni organ izda odločbo o višini akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti v 15 dneh od dneva vložitve napovedi.

308. člen
(zahteva za ugotavljanje davčne osnove
z upoštevanjem normiranih odhodkov)

(1) Davčni zavezanec, ki izpolnjuje pogoje, določene z zakonom, ki ureja dohodnino, in ki se odloči za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, predloži zahtevo za takšen način ugotavljanje davčne osnove v mesecu novembru tekočega davčnega leta za naslednje davčno leto. Sestavni del zahteve je tudi izjava o izpolnjevanju pogojev, določenih z zakonom, ki ureja dohodnino.

(2) Davčni zavezanec, ki na novo začne z opravljanjem dejavnosti, predloži zahtevo iz prvega odstavka tega člena v osmih dneh od vpisa v primarni register, oziroma od vpisa v uradno evidenco organa.

(3) Davčni zavezanec med davčnim letom ne more zahtevati spremembe načina ugotavljanja davčne osnove za akontacijo dohodnine od dohodka iz dejavnosti.

(4) Davčni zavezanec vloži zahtevo pri davčnem organu.

309. člen
(potrdilo o ugotavljanju davčne osnove
z upoštevanjem normiranih odhodkov)

(1) Davčni organ na podlagi zahteve davčnega zavezanca iz 308. člena davčnega zavezanca v davčnem registru označi kot zavezanca, ki ugotavlja davčno osnovo za akontacijo dohodnine od dohodka iz dejavnosti, z upoštevanjem normiranih odhodkov in davčnemu zavezancu izda o tem potrdilo.

(2) Davčni organ izda potrdilo najpozneje do konca decembra davčnega leta, v katerem je bila zahteva podana, za naslednje davčno leto.

(3) Davčni organ za davčnega zavezanca iz drugega odstavka 308. člena izda potrdilo v 15 dneh od vpisa v davčni register.

(4) Potrdilo iz prvega odstavka tega člena velja za obdobje davčnega leta.

310. člen
(predložitev potrdila izplačevalcu dohodka)

(1) Davčni zavezanec, ki pridobi potrdilo iz 309. člena, je potrdilo dolžan predložiti izplačevalcu dohodka, kadar je to oseba, ki so ji v skladu s tem zakonom naložene obveznosti plačnika davka.

(2) Izplačevalec dohodka, ki posluje s samostojnim podjetnikom posameznikom ali posameznikom, ki samostojno opravlja dejavnost, je ob izplačilu dolžan preveriti obstoj potrdila, če davčni zavezanec potrdila ne predloži.

311. člen
(obvestilo in potrdilo o znižani stopnji akontacije dohodnine
in uveljavljanju posebne osebne olajšave za samozaposlene
v kulturi, samostojne poklicne športnike in samostojne novinarje)

(1) Davčni zavezanec, ki se v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, odloči za znižano stopnjo akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti, ali za uveljavljanje posebne osebne olajšave za

samozaposlene v kulturi, za samostojne poklicne športnike, ali za samostojne novinarje, mora o tem obvestiti davčni organ in izplačevalca dohodka, kadar je izplačevalec oseba, ki so ji v skladu s tem zakonom naložene obveznosti plačnika davka. Davčni zavezanec, pri katerem se akontacija izračuna v skladu z drugim odstavkom 305. člena tega zakona, zahteva uporabo znižane stopnje in posebne osebne olajšave za samozaposlene v kulturi, za samostojne poklicne športnike in za samostojne novinarje v napovedi, ki jo predloži v skladu s 306. členom tega zakona.

(2) Znižana stopnja akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti, ali posebna osebna olajšava za samozaposlene v kulturi, za samostojne poklicne športnike ali za samostojne novinarje, se lahko uporabi za dohodke, izplačane po dnevu, ko je bilo obvestilo, v skladu s prvim odstavkom tega člena, predloženo davčnemu organu.

(3) Davčni organ davčnega zavezanca, na podlagi njegovega obvestila iz prvega odstavka tega člena, v davčnih evidencah označi kot davčnega zavezanca, ki se je odločil za znižano stopnjo akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti, ali za zavezanca, ki uveljavlja posebno osebno olajšavo za samozaposlene v kulturi, samostojne poklicne športnike, ali za samostojne novinarje in o tem zavezancu izda potrdilo.

(4) Davčni organ izda potrdilo v petih dneh od dneva predložitve obvestila davčnega zavezanca.

(5) Izplačevalec dohodka, ki so mu v skladu s tem zakonom naložene obveznosti plačnika davka, lahko izračuna, odtegne in plača davčni odtegljaj po znižani stopnji samo, če davčni zavezanec predloži potrdilo iz tretjega odstavka tega člena.

(6) Potrdilo iz tretjega odstavka tega člena velja za obdobje davčnega leta. V obdobju davčnega leta davčni zavezanec lahko zahteva spremembo potrdila, ali ga prekliče na način, kot velja za pridobitev potrdila.

331. člen (odlog ugotavljanja davčne obveznosti)

(1) Podaritev kapitala zavezančevemu zakoncu ali otroku, za katero davčni zavezanec želi v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, uveljaviti odlog ugotavljanja davčne obveznosti, mora prigrasiti pri davčnem organu, pri katerem bi moral vložiti napoved.

(2) Priglasitev iz prvega odstavka tega člena opravi davčni zavezanec najpozneje do roka za vložitev napovedi iz drugega ali četrtega odstavka 326. člena tega zakona na obrazcu, ki ga predpiše minister, pristojen za finance, s priloženimi dokazili o izpolnjevanju pogojev za odlog.

(3) O odobritvi odloga iz prvega odstavka tega člena odloči davčni organ z odločbo v 15 dneh od vložitve priglasitve.

(4) Če odlog iz prvega odstavka tega člena ni odobren, mora davčni zavezanec vložiti napoved v desetih dneh od vročitve odločbe iz tretjega odstavka tega člena oziroma do roka iz tretjega odstavka 326. člena tega zakona.

(5) V primeru zamenjave deleža v okviru zamenjave kapitalskih deležev, združitve in delitev, za katero lahko davčni zavezanec v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, uveljavlja odlog ugotavljanja davčne obveznosti, priglasitev za vse zavezance hkrati opravi družba obenem s predložitvijo vloge po 380. oziroma 381. členu tega zakona.

(6) Družba, ki opravi priglasitev transakcije iz 380. oziroma 381. člena tega zakona, je dolžna zavezance najpozneje v roku 15 dni po priglasitvi transakcije pri davčnem organu, pisno obvestiti o odložitvi ugotavljanja davčne obveznosti.

(7) Družba, ki opravi priglasitev transakcije iz 380. oziroma 381. člena tega zakona, je dolžna zavezance najpozneje v roku 15 dni po prejemu odločbe davčnega organa o zavrnitvi ugodnosti pisno obvestiti o tem, da odlog ugotavljanja davčne obveznosti po zakonu, ki ureja dohodnino, ni odobren. V tem primeru morajo zavezanci vložiti napoved do roka iz tretjega odstavka 326. člena tega zakona.

(8) V primeru zamenjave investicijskih kuponov podsklada za investicijske kupone drugih podskladov pri istem krovnem vzajemnem skladu, za katero lahko davčni zavezanec v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, uveljavlja odlog ugotavljanja davčne obveznosti, prigrasitev za vse zavezance hkrati opravi družba za upravljanje, ki upravlja krovni sklad, obenem z dajanjem podatkov po 339. členu tega zakona.

(9) Družba, ki upravlja krovni sklad, je dolžna zavezance najpozneje v roku 15 dni po zamenjavi pisno obvestiti o odložitvi ugotavljanja davčne obveznosti.

(10) Pri zamenjavi investicijskih kuponov vzajemnega sklada z investicijskimi kuponi drugih vzajemnih skladov, za katero lahko davčni zavezanec uveljavlja odlog ugotavljanja davčne obveznosti in pri kateri prigrasitev opravi za vse zavezance hkrati družba za upravljanje, ki upravlja prevzemni oziroma krovni sklad, v skladu z zakonom, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje, minister, pristojen za finance, predpiše podrobnejše določbe glede vrste, oblike in načina dajanja podatkov v okviru prigrasitve.

347. člen (dohodek od prihrankov)

(1) Za dohodek od prihrankov po tem podpoglavju zakona se štejejo:

1. obresti,
2. obračunane ali h glavnici pripisane obresti ob prodaji, povračilu ali odkupu dolžniških terjatev,
3. dohodek, ki ga razdeli kolektivni investicijski sklad in je dosežen, neposredno ali posredno, preko drugih kolektivnih investicijskih skladov ali subjektov iz četrtega odstavka 344. člena tega zakona, iz naslova obresti,
4. dohodek, dosežen s prodajo, povračilom ali odkupom delnice ali enot v kolektivnem investicijskem skladu, če ta sklad neposredno ali posredno prek drugih kolektivnih investicijskih skladov ali subjektov iz četrtega odstavka 344. člena tega zakona, investira več kot 25% sredstev v dolžniške terjatve.

(2) Za obresti iz prvega odstavka tega člena se šteje dohodek iz kakršnih koli dolžniških terjatev, ne glede na to, ali so zavarovane s hipoteko, in ne glede na to, ali imajo pravico do udeležbe v dolžnikovem dobičku, vključno z dohodkom iz državnih vrednostnih papirjev ter dohodkom od obveznic ali zadolžnic.

(3) V obresti iz prvega odstavka tega člena se všttevajo nagrade v zvezi z dolžniškimi terjatvami ter premije in diskonti iz dolžniških terjatev.

(4) V obresti iz prvega odstavka tega člena se ne všttevajo kazni zaradi zamude pri plačilu (zamudne obresti).

(5) Kadar plačilni zastopnik ne razpolaga s podatki o znesku obresti iz 2. točke prvega odstavka tega člena, se celoten znesek prihodkov od prodaje, povračila ali odkupa dolžniških terjatev, šteje za dohodek od prihrankov.

(6) Kadar plačilni zastopnik ne razpolaga s podatki o deležu dohodka, ki izhaja iz obresti, iz 3. točke prvega odstavka tega člena, se celotni znesek dohodka šteje za dohodek od prihrankov.

(7) Ne glede na 3. in 4. točko prvega odstavka tega člena, se šteje, da dohodka od prihrankov ni, kadar je:

1. kolektivni investicijski sklad, ki je ustanovljen v Republiki Sloveniji, investiral 15% ali manj sredstev, neposredno ali posredno prek drugih kolektivnih vzajemnih skladov ali subjektov iz četrtega odstavka 344. člena tega zakona, v dolžniške terjatve;
2. kolektivni investicijski sklad, ki je ustanovljen v drugi državi članici EU, ki je odstopila od točk (c) in (d) prvega odstavka 6. člena Direktive o obdavčitvi dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti, v skladu s šestim odstavkom te direktive, investiral 15% ali manj sredstev v dolžniške terjatve v skladu z zakonodajo te države članice EU, ki ureja odstop od navedenih določb direktive.

(8) Ne glede na 4. točko prvega odstavka tega člena se:

1. kadar plačilni zastopnik ne razpolaga s podatki v zvezi z odstotkom sredstev, ki so investirana v dolžniške terjatve, v delnice ali enote v kolektivnih investicijskih skladih, šteje, da je ta odstotek večji od

25%;

2. kadar plačilni zastopnik ne more določiti zneska dohodka, ki ga je dosegel upravičeni lastnik, šteje, da dohodek ustreza prihodkom od prodaje, povračila ali odkupa delnic ali enot.

(9) V skladu z desetim odstavkom tega člena se šteje, da dohodka od prihrankov ni:

1. kadar subjekt iz četrtega odstavka 344. člena tega zakona, ki je ustanovljen v Sloveniji, investira 15% ali manj sredstev, neposredno ali posredno preko drugih kolektivnih vzajemnih skladov ali subjektov iz četrtega odstavka 344. člena tega zakona, v dolžniške terjatve;

2. kadar je subjekt iz četrtega odstavka 344. člena tega zakona, ki je ustanovljen v drugi državi članici EU, ki je odstopila od točk (c) in (d) prvega odstavka 6. člena Direktive o obdavčitvi dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti, v skladu s šestim odstavkom te direktive, investiral 15% ali manj sredstev v dolžniške terjatve v skladu z zakonodajo te države članice EU, ki ureja odstop od navedenih določb direktive.

(10) Ne glede na sedmi in deveti odstavek tega člena, se, kadar plačilni zastopnik ne more ugotoviti, ali je kolektivni investicijski sklad ali subjekt iz četrtega odstavka 344. člena tega zakona investiral 15% ali manj sredstev v dolžniške terjatve, v skladu s sedmim in devetim odstavkom tega člena, šteje, da dohodek od prihrankov je.

(11) Odstotki iz tega člena se določajo glede na investicijsko politiko, kot je določena v pravilih sklada ali ustanovnih listinah kolektivnega investicijskega sklada ali subjekta iz četrtega odstavka 344. člena tega zakona, če teh ni, pa glede na dejansko sestavo sredstev kolektivnega investicijskega sklada ali subjekta iz četrtega odstavka 344. člena tega zakona.

(12) V tem členu je kolektivni investicijski sklad:

1. priznani KNPVP;

2. subjekt, ki se za namene Direktive o obdavčitvi dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti obravnava kot priznani KNPVP; ali

3. kolektivni naložbeni podjem, ustanovljen izven Skupnosti.

(13) Kadar kolektivni investicijski sklad iz dvanajstega odstavka tega člena razmejuje prispevke udeležencev in dobičke ali dohodke, iz katerih se vršijo plačila tem osebam, v ločene zbirne, ter so ti udeleženci upravičeni izmenjevati pravice v enem takem zbiru za pravice v drugem, se vsak ločen zbir obravnava kot ločeni kolektivni investicijski sklad.

360. člen (davčni obračun pri postopkih prenehanja davčnega zavezanca)

(1) Davčni zavezanec, nad katerim se začne postopek prenehanja, sestavi davčni obračun na dan pred začetkom postopka prenehanja, razen če je s tem zakonom določeno drugače.

(2) Davčni obračun iz prvega odstavka tega člena predloži davčni zavezanec davčnemu organu v 30 dneh od dneva, ko se je začel postopek prenehanja, razen če je z zakonom določeno drugače.

(3) Plačilo davka v postopku likvidacije oziroma stečaja in pri prenehanju davčnega zavezanca po skrajšanem postopku, se opravi hkrati s predložitvijo davčnega obračuna, razen če je z zakonom določeno drugače.

364. člen (davčni obračun v posebnih primerih razdelitev)

(1) Ne glede na 363. člen tega zakona, v primeru, ko je vpis razdelitve v sodni register izveden po poteku treh mesecev po koncu davčnega obdobja zavezanca, ki se razdeli, prenosna družba v skladu z določili tega zakona in zakona, ki ureja obdavčenje, predloži tudi davčni obračun na zadnji dan davčnega obdobja, ki sledi obračunskemu dnevni razdelitve. Davčni obračun iz prejšnjega stavka predloži na način in v rokih iz 358. člena tega zakona.

(2) V 30. dneh po vpisu razdelitve v sodni register, se davčni obračuni prenosne in prevzemnih družb,

sestavljani po obračunskem dnevu oddelitve, popravijo.

(3) Prezemne in nove družbe davčnemu organu predložijo popravljene davčne obračune za davčna obdobja po obračunskem dnevu razdelitve, v katere vključijo tudi podatke o poslovanju prenosne družbe po obračunskem dnevu razdelitve, na način iz petega odstavka 363. člena tega zakona. Plačane zneske davka po popravljenih davčnih obračunih prenosne družbe prevzemne oziroma nove družbe upoštevajo kot že plačane akontacije davka.

369. člen

(davčni obračun pri postopku prenehanja
davčnega zavezanca po skrajšanem postopku)

(1) Davčni zavezanec sestavi davčni obračun na dan pred izbrisom zavezanca iz ustreznega registra.

(2) Davčni zavezanec predloži davčni obračun iz prvega odstavka tega člena davčnemu organu v 30 dneh od dneva izbrisa iz ustreznega registra. Sestavni del davčnega obračuna so v tem primeru tudi notarsko overjene izjave družbenikov oziroma delničarjev o prevzemu obveznosti plačila morebitnih preostalih obveznosti družbe.

(3) Plačilo davka se opravi hkrati s predložitvijo davčnega obračuna. Zahtevek za vračilo davka se predloži skupaj z davčnim obračunom. V zahtevku mora davčni zavezanec navesti razmerje oziroma deleže, na podlagi katerih davčni organ opravi vračilo davka delničarjem oziroma družbenikom, v primeru, ko na dan vračila davka predlagatelj davčnega obračuna nima več statusa davčnega zavezanca. Če razmerje oziroma deleži niso navedeni, davčni organ razdeli znesek vračila davka med vse delničarje oziroma družbenike v enakih delih.

(4) V rokih iz prvega odstavka tega člena davčni zavezanec sestavi in predloži tudi obračun davčnega odtegljaja, v katerega vključi skrite rezerve po ZDDPO-2, ki so predmet za obračun davčnega odtegljaja v skladu s 70. členom in 74. členom ZDDPO-2.

(5) Davčni zavezanec mora za zavarovanje plačila davka po obračunu iz prvega in četrtega odstavka tega člena predložiti ustrezno bančno garancijo pri davčnem organu na dan pred sprejetjem sklepa o prenehanju. Za ustrezno bančno garancijo se šteje bančna garancija v višini, ki bo zagotovila plačilo davka po obračunu iz prvega in četrtega odstavka tega člena. Način predložitve bančne garancije iz tega člena, kriterije za določitev njene višine in način sprostitev oziroma unovčitve določi minister, pristojen za finance.

376.a člen

(postopek v zvezi z izvzemom dividend in
dohodkov, ki so podobni dividendam, ter izvzemom
dobičkov iz odsvojitve lastniških deležev)

(1) Davčni zavezanec, ki je izvzel dividende in dohodke, podobne dividendam iz davčne osnove po 24. členu ZDDPO-2, mora zagotavljati in na zahtevo davčnega organa predložiti dokazilo o rezidentstvu za davčne namene izplačevalca, ki je rezident države članice EU, ki ni Republika Slovenija, ali države, ki ni članica EU, oziroma potrdilo davčnih oblasti države, v kateri se poslovna enota nahaja, o obstoju te poslovne enote v času izplačila.

(2) Davčni zavezanec, ki je izvzel dobičke iz odsvojitve lastniških deležev iz davčne osnove po 25. členu ZDDPO-2, mora zagotavljati in na zahtevo davčnega organa predložiti dokazilo o minimalni neposredni udeležbi, obdobju (trajanju) udeležbe po prvem odstavku 25. člena ZDDPO-2 v času izplačila ter dokazilo o pogoju po prvem odstavku 25. člena ZDDPO-2 glede zaposlenosti.

377. člen

(postopek v zvezi z obdavčenjem, ki velja v
zvezi s plačili obresti in plačili uporabe
premoženjskih pravic med povezanimi
družbami iz različnih držav članic EU)

(1) Vloga iz desetega odstavka 72. člena ZDDPO-2 vložijo plačnik davka pri davčnem organu.

(2) Vloga iz desetega odstavka 72. člena ZDDPO-2 mora vsebovati:

- dokazilo o rezidentstvu družbe prejemnice za davčne namene oziroma potrdilo davčnih oblasti države članice EU, v kateri je družba prejemnica rezident za davčne namene, ali v kateri se poslovna enota nahaja, o obstoju poslovne enote;
- dokazilo o upravičenem lastništvu družbe prejemnice po četrtem odstavku 72. člena ZDDPO-2 ali o izpolnjevanju pogojev po petem odstavku 72. člena ZDDPO-2, ko gre za poslovno enoto;
- dokazilo o izpolnjevanju pogojev iz 4.c točke prvega odstavka 72. člena ZDDPO-2;
- dokazilo o minimalni neposredni udeležbi po 2. točki prvega odstavka 72. člena ZDDPO-2 in obdobju udeležbe iz 3. točke prvega odstavka 72. člena ZDDPO-2;
- v primeru, ko se ali bi se lahko uporabil drugi odstavek 72. člena ZDDPO-2, dokazilo o specifikaciji zneska iz istega odstavka in uporabljeni metodi za določitev te specifikacije;
- pravno podlago za izplačilo (pogodbo).

(3) Vloga iz prvega odstavka tega člena se vložijo za vsako izplačilo, ki temelji na drugi pogodbeni podlagi, posebej. Veljavnost dokazil, ki jih vsebuje vloga, je 12 mesecev od njihove izdaje.

(4) Davčni organ mora izdati dovoljenje iz desetega odstavka 72. člena ZDDPO-2 najpozneje tri mesece od vložitve vloge. Dovoljenje velja eno leto od izdaje.

(5) Če niso več izpolnjeni pogoji, da se davek ne odtegne, mora družba ali poslovna enota prejemnica nemudoma obvestiti družbo ali poslovno enoto plačnico. Obvestiti mora tudi davčni organ države družbe ali poslovne enote plačnice.

(6) Če je bil davek odtegnjen, pa so bili izpolnjeni pogoji, da se ne odtegne, se lahko pri davčnem organu uveljavlja vračilo odtegnjenega davka. Davčni organ lahko zahteva dokazila iz drugega odstavka tega člena.

(7) Davčni organ odloči o vračilu preveč odtegnjenega davka v treh mesecih od prejema vloge za vračilo odtegnjenega davka in zahtevanih dokazil. Davčni organ vrne preveč odtegnjeni davek v 30 dneh od izdaje odločbe o vračilu davka. Če se zahtevani davek ne vrne v tem obdobju, je prejemnik, družba ali poslovna enota, upravičena od poteka tega obdobja naprej do zamudnih obresti po stopnji iz 96. člena tega zakona.

397. člen

(davčni prekrški v zvezi z opravljanjem dejavnosti)

(1) Z globo od 800 do 10.000 evrov se kaznuje za prekršek samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 1.200 do 15.000 evrov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se za prekršek kaznuje z globo od 3.200 do 30.000 evrov, če:

1. ne predloži davčnega obračuna ali ne predloži davčnega obračuna na predpisan način oziroma v predpisanih rokih (tretji do peti odstavek 51. člena, 297., 297.a, 297.b člen in 356. do 369. člen);
2. ne predloži obračuna davčnega odtegljaja ali ne predloži obračuna davčnega odtegljaja na predpisan način oziroma v predpisanih rokih (četrti, peti in deveti odstavek 57. člena, 284., 336. člen, drugi in tretji odstavek 352. člena, drugi odstavek 353. člena, 374. člen);
3. ne predloži izjave oziroma ne navede ali ne navede pravilno količine finančnih instrumentov (peti odstavek 58. člena);
4. izjave ne hrani do poteka predpisanega roka (šesti odstavek 58. člena in četrti odstavek 383.c člena);
5. prejemnik izjave ne dostavi davčnemu organu podatkov o prenosu obveznosti plačnika davka ali podatkov ne dostavi v zakonsko določenem roku (sedmi odstavek 58. člena);
6. kot plačnik davka ne izračuna, odtegne ali ne plača davčnega odtegljaja za davčnega zavezanca v skladu z zakonom (59., 260. člen, prvi odstavek 283. člena, 285. člen, prvi odstavek 305. člena, četrti odstavek 313. člena, prvi odstavek 317. člena, prvi odstavek 321. člena, prvi, tretji in četrti odstavek 325. člena, drugi in tretji odstavek 352. člena, 353., 374. člen, drugi odstavek 383.c člena in drugi odstavek 383.e člena);
7. ne vložijo davčne napovedi ali ne vložijo davčne napovedi na predpisan način oziroma v predpisanih

rokih (četrti odstavek 61. člena in 306. člen);

8. v davčni napovedi ali obračunu davka navede neresnične, nepravilne ali nepopolne podatke (prvi odstavek 10. člena);

9. ne vodi ali ne hrani poslovnih knjig in evidenc v skladu s tem zakonom ali jih ne vodi dobro in pravilno oziroma na način, ki zagotavlja podatke za ugotovitev davčnih obveznosti (31. in 32. člen);

10. kot plačnik davka ne vodi evidenc o dohodkih in o odtegnjenih davkih po posameznem davčnem zavezancu (tretji odstavek 31. člena);

11. ne obvesti davčnega organa, kje se po prenehanju davčnega zavezanca hrani dokumentacija oziroma kdo hrani dokumentacijo (šesti odstavek 32. člena);

12. ne navede davčne številke na davčni napovedi ali obračunu davka (34. člen);

13. v nasprotju s tem zakonom izplača dohodek fizični osebi, ki ni predložila svoje davčne številke, oziroma ne zagotovi potrebnih podatkov o nerezidentu (drugi in šesti odstavek 35. člena);

14. v nasprotju z zakonom ne nakazuje plačila za dobavljeno blago ali opravljene storitve ter druga plačila na transakcijske račune prejemnikov (prvi odstavek 36. člena);

15. ne zagotovi na predpisan način izpisov iz elektronsko vodenih poslovnih knjig ali evidenc oziroma ne omogoči dostopa ali vpogleda v svoje elektronsko vodene knjige ali evidence ali v programsko ter strojno opremo ali v baze podatkov oziroma ne zagotovi elektronskega obdelovanja podatkov na predpisan način ali ne zagotovi pristnosti izdanih dokumentov izdajatelja ter celovitosti vsebine izdanih dokumentov (prvi do peti odstavek 38. člena);

16. davčnemu organu na njegovo zahtevo ne da na razpolago dokumentacije o elektronskem sistemu za vodenje poslovnih knjig in evidenc ali ne dokumentira vsake spremembe elektronske rešitve v časovnem zaporedju na predpisan način (šesti in sedmi odstavek 38. člena);

17. davčnemu organu v nasprotju z zakonom ne da na razpolago podatkov iz evidenc, zbirk podatkov, registrov ali drugih evidenc, ki jih vodi, ali ne omogoči davčnemu organu vpogleda v svojo dokumentacijo ali dokumentacijo, s katero razpolaga povezana oseba (prvi in drugi odstavek 39. člena in 40. člen);

18. v nasprotju z zakonom razkrije podatke, ki so davčna tajnost, ali jih sporoči tretjim osebam ali jih uporablja oziroma omogoči, da jih uporablja tretja oseba (16. člen);

19. davčnemu organu ne predloži dokumentacije ali ne da pojasnil v zvezi s predmetom davčnega nadzora ali ovira davčni nadzor (četrti odstavek 129. člena in prvi odstavek 138. člena);

20. na poziv davčnega organa ne predloži ali ne predloži v predpisanem roku in na predpisan način seznama premoženja ali na seznamu navede nepopolne in neresnične podatke (147. člen);

21. ne omogoči davčnemu organu vpogleda v sef (185. člen);

22. uporablja zarubljeno premičnino v nasprotju z zakonom (prvi in tretji odstavek 186. člena);

23. odtuji, poškoduje, uniči ali kako drugače onemogoči unovčitev zarubljene premičnine (drugi odstavek 187. člena);

24. ne izračuna ali ne predloži izračuna akontacije davka davčnemu organu v skladu z zakonom (drugi odstavek 298. člena in sedmi odstavek 371. člena);

25. ne priglasí začetka ugotavljanja davčne osnove od dohodkov iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov oziroma na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov v skladu z zakonom oziroma ga ne priglasí v predpisanem roku (tretji odstavek 304. člena) ali ne priglasí sprememb članov kmečkega gospodinjstva, uporabnikov kmetijskih in gozdnih zemljišč ali panjev ali jih ne priglasí v predpisanem roku (šesti odstavek 304. člena);

26. osebi, ki so ji v skladu s tem zakonom naložene obveznosti plačnika davka, ne predloži potrdila o načinu ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov (prvi odstavek 310. člena);

27. ne prijavi parcelne številke zemljišč pod vinogradi, katerih pridelek se porabi za lastno proizvodnjo vina, oziroma parcelnih številok oljčnikov, oziroma ne prijavi sprememb v zakonsko določenem roku (prvi in drugi odstavek 312. člena);

28. uveljavlja oprostitev od katastrskega dohodka v nasprotju z odločbo davčnega organa ali ne sporoči razlogov za prenehanje oprostitve od katastrskega dohodka (šesti odstavek 314. člena);

29. zavezanca ne obvesti pisno o tem, da odlog ugotavljanja davčne obveznosti po zakonu, ki ureja dohodnino, ni odobren (sedmi odstavek 331. člena);

30. zavezanca ne obvesti pisno o odložitvi ugotavljanja davčne obveznosti (deveti odstavek 331. člena);

31. lastnikom ne pošlje vseh podatkov, ki so potrebni za ugotavljanje njihovih morebitnih davčnih obveznosti iz preoblikovanja (332. člen);

32. davčnemu zavezancu ob unovčitvi investicijskega kupona podsklada pri krovnem skladu oziroma ob prejemu izplačila sorazmernega dela likvidacijske mase ob likvidaciji podsklada ne dostavi izpisa iz evidence spremljanja prehodov med podskladi istega krovnega sklada s potrebnimi podatki (332.a

člen);

33. davčnemu organu ali davčnemu zavezancu v nasprotju z zakonom ne dostavi podatkov, potrebnih za pobiranje dohodnine, ali ne dostavi teh podatkov v predpisanih rokih ali na predpisan način ali v dostavljenih podatkih navede neresnične, nepravilne ali nepopolne podatke (prvi odstavek 10. člena, osmi odstavek 331. člena, prvi, drugi, četrti in sedmi odstavek 337. člena, 338. člen ter prvi in tretji odstavek 339. člena);

34. kot plačilni zastopnik ne ugotovi identitete in rezidentstva upravičenega lastnika v skladu z zakonom (349. člen);

35. kot plačilni zastopnik davčnemu organu ne dostavi predpisanih podatkov ali ne dostavi predpisanih podatkov na predpisan način oziroma v predpisanem roku (350. člen);

36. ne predloži obračuna prispevkov za socialno varnost ali ne predloži obračuna prispevkov za socialno varnost na predpisan način oziroma v predpisanih rokih (prvi in tretji odstavek 353. člena);

37. davčnega organa ne obvesti o nameravani spremembi davčnega obdobja (prvi in drugi odstavek 372. člena);

38. davčnemu organu ne predloži dokazil in dokumentov ali jih ne predloži na predpisan način oziroma v predpisanih rokih (prvi odstavek 375. člena);

39. davčni obračun zavezanca iz 376.a člena ne vsebuje vseh dokazil in potrdil iz tega člena (376.a člen);

40. ne predloži dokumentacije o povezanih osebah, obsegu in vrsti poslovanja z njimi ter o določitvi primerljivih tržnih cen oziroma tega ne predloži na predpisan način oziroma v določenih rokih (382. člen).

(2) Z globo v višini od 400 do 4.000 eurov se za prekrške iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo v višini od 600 do 4.000 eurov se za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se odgovorna oseba pravne osebe za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo 800 do 4.000 eurov.

399. člen

(izjema od prekrška pri predložitvi davčnega obračuna na podlagi samoprijave)

Ne glede na 4. in 5. točko 395. člena ter 1., 2., 6., 8., 24. in 35. točko prvega odstavka 397. člena in 398. člen tega zakona se za prekršek ne kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik, posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorne osebe teh oseb ter posameznik, če je davek plačan na podlagi samoprijave v skladu s 55. in 57. členom tega zakona.

400. člen

(davčni prekrški, ki jih storijo ponudniki plačilnih storitev)

(1) Z globo 1.600 do 25.000 eurov se kaznuje za prekršek ponudnik plačilnih storitev, če:

1. odpre transakcijski račun pravnih oziroma fizičnih oseb brez predložitve davčne številke prosilca (1. točka prvega odstavka 37. člena);

2. izvrši predložen plačilni nalog kljub temu, da na njem ni navedene davčne številke nalogodajalca in drugih potrebnih podatkov (2. točka prvega odstavka 37. člena);

3. v predpisanem roku ne izvrši naloga za plačilo davka (3. točka prvega odstavka 37. člena);

4. davčnemu organu ne pošilja ali ne pošilja na predpisan način podatkov o transakcijskih računih oseb in o poslovanju preko transakcijskih računov (drugi odstavek 37. člena).

(2) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba ponudnika plačilnih storitev.

**V. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM OZIROMA SKRAJŠANEM
POSTOPKU**

/

VI. PRILOGE

/